

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K.

Ved Stranden 8
1061 København K
Tlf. 33 92 59 00
Fax 33 12 13 78
bm@bm.dk
www.bm.dk

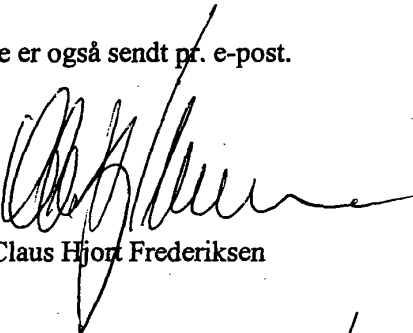
21 FEB. 2005

Vedlagt sendes i 5 eksemplarer to notater, der resumerer høringsvarene fra arbejdsmarkedets parter om udkast til lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats med flere love.

Der vedlægges endvidere de sidste tre høringsvar fra Datatilsynet, Ny Esbjerg Kommune samt supplerende høringsvar fra DSI.

De øvrige høringsvar er løbende blevet oversendt til Arbejdsmarkedsudvalget.

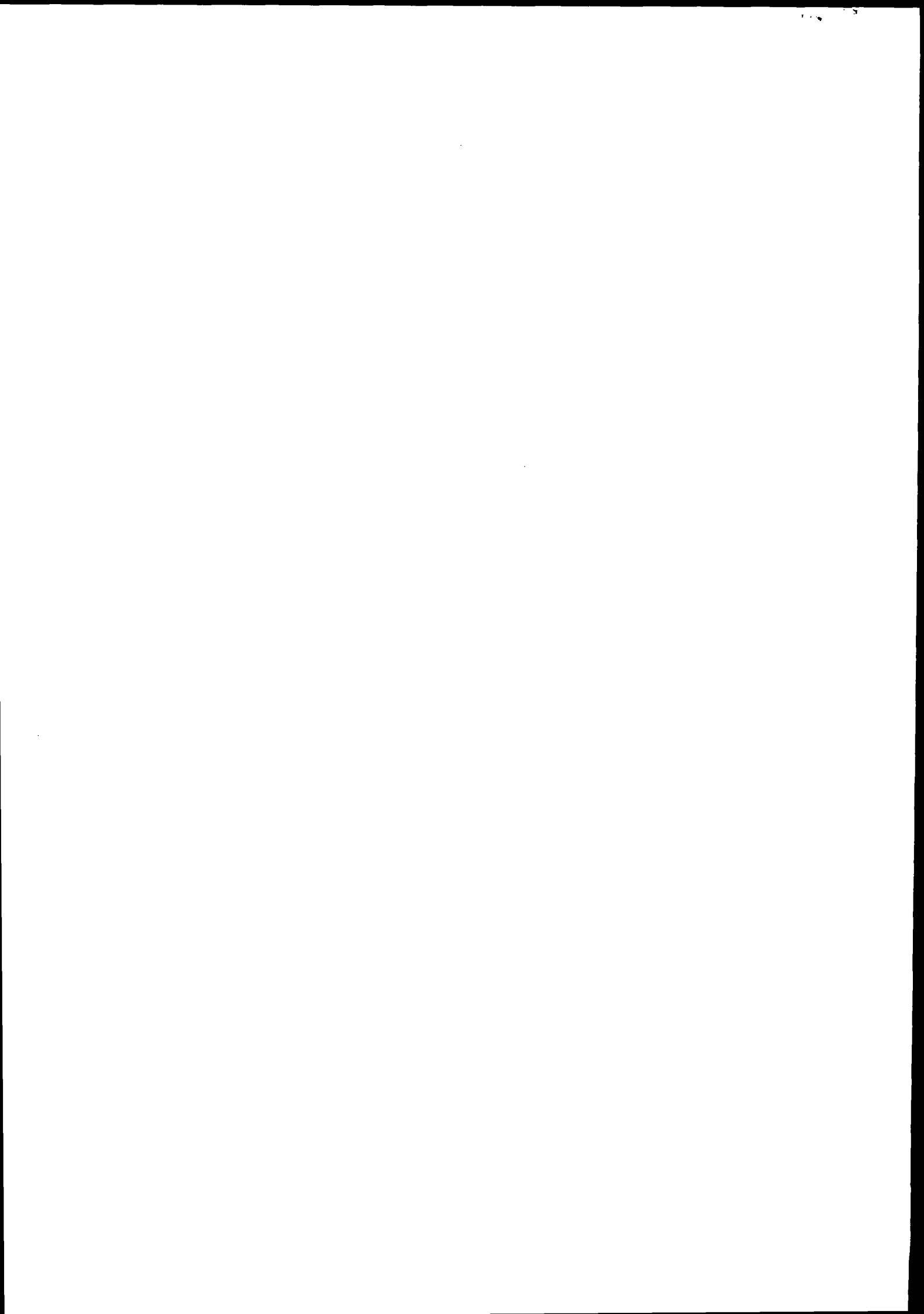
Dette materiale er også sendt pr. e-post.

Claus Hjort Frederiksen

Karen Ryder

**Arbejdsmarkedsstyrelsen
Lovenheden**

Notat

Notat om høringssvar vedr. udkast til forslag til lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats

17. februar 2005

Udkast til forslag til lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats blev sendt i høring den 1. december 2004.

Vores sag

04-201-52

Vores ref.

Lovenheden

Modtagne høringssvar

Beskæftigelsesministeriet har i alt modtaget 51 høringssvar.

Følgende myndigheder og organisationer (i alt 46) har afgivet bemærkninger:

Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Landsorganisationen i Danmark (LO), Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger (SALA), Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF) har afgivet fælles høringssvar og LO og FTF har derudover afgivet selvstændige høringssvar. Ledernes Hovedorganisation (LH) henholder sig til fælleshøringssvaret og har derudover yderligere bemærkninger.

Kommunernes Landsforening (KL), Foreningen af socialchefer i kommunerne (Socialchefforeningen), De Samvirkende Invalideorganisationer (DSI), A-kassernes Samvirke (AK-Samvirke), Københavns Kommune, Amdsrådsforeningen (ARF), Akademikernes Centralorganisation (AC), Ankestyrelsen, Det Centrale Handicapråd fælles med Center for Ligebehandling af Handicappede, Rådet for Frivilligt Socialt Arbejde, Centralorganisationernes Fælles Udvalg (CFU), Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte (KTO), Statsansattes Kartel (SK), Stats- og kommunalt Ansattes Forhandlingsfællesskab (SKAF), Datatilsynet, Rigsrevisionen, Kristelig Fagbevægelse (KF), Jobrådgivernes Brancheforening, Rådet for Etniske Minoriteter, Foreningen af Kommuner i Københavns Amt, Foreningen af Statsamtmand, Foreningen af Statsamtsjurister, Social- og Psykiatريفorvaltningen i Viborg Amt, Tranekær Kommune, Kolding Kommune, Kommunaldirektørforeningen i Danmark (KDF), Københavns Amt, Broby, Faaborg, Ringe, Ryslinge og Årslev Kommuner, Det Sociale Brugerråd i Viborg Amt, Dansk Landbrug, Dansk Blindsamfund, Landsforeningen LEV, Ergoterapeutforeningen, Sammenslutningen af Institutioner for Erhvervshæmmede (SIE), Marselisborg-

Centret, Ordblinde /Dysleksiforeningen i Danmark, Arbejdsformidlingskontorenes Tjenestemandforening, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet (DUKH), Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Landsforeningen SIND, Ny Esbjerg kommune, Holstebro kommune, Landsforeningen Ligeværd, Aalborg Kommune.

Følgende har meddelt, at de ikke har bemærkninger til lovforslaget:

Beskæftigelsesrådet – som har henvist til parternes særskilt indsendte høringssvar.

Følgende har ikke afgivet høringssvar:

Praktiserende Lægers Organisation, Det Kommunale Kartel, Kristelig Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Foreningen af Ledere ved Danskuddannelser, Frederiksberg Kommune.

Bemærkninger til lovforslaget

I det følgende foretages en tværgående gennemgang af de politisk centrale forslag til ændringer af lovforslaget, og en række andre forslag, som er fremkommet i høringssvarene.

Det skal bemærkes, at ud over de punkter, der omtales i det følgende, er der i lovforslaget bl.a. på baggrund af høringssvarene – herunder fra LO – indarbejdet en række mere tekniske ændringer, herunder lovtekniske, i forhold til det udkast til lovforslag, der blev udsendt i høring den 1. december 2004.

Indholdsfortegnelse

1. Generelt
2. Inddragelse af arbejdsmarkedets parter generelt
3. Den kommunale udvalgsstruktur
4. Driften af den statslige beskæftigelsesindsats
5. Beskæftigelsesindsatsen i en særskilt del af den kommunale forvaltning
6. Risiko for svækkelse af indsatsen i forhold til det ordinære arbejdsmarked
7. Styringen af beskæftigelsesindsatsen
8. Styringsværktøjer
9. Overvågning af arbejdsmarkedet
10. Beskæftigelsesrådet (BER)
11. De regionale beskæftigelsesråd (RBR)
12. De lokale beskæftigelsesråd (LBR)
13. Relationen mellem partsorganerne
14. En indgang for borger og virksomhed
15. Jobcentre generelt
16. A-jobcentre
17. B-jobcentre
18. C-jobcentre
19. Opgavefordelingen mellem A- og B-jobcentre
20. Samarbejde mellem stat og kommune i jobcenteret
21. Arbejdsdeling mellem jobcenter og den øvrige del af den kommunale forvaltning
22. Sammenhæng mellem regional erhvervs politik og vækstfora
23. Den specialiserede revalideringsindsats
24. Specialistviden om handicappede i jobcentre
25. Flaskehalsindsatsen
26. Puljen til den virksomhedsrettede indsats
27. Uddannelses- og erhvervsvejledning
28. Integrationsindsatsen
29. Rammeudbud
30. Andre aktører
31. Samarbejde med a-kasserne
32. Ankesystemet
33. Fælles datagrundlag og IT
34. Bemyndigelser
35. Puljen ved større afskedigelser/virksomhedslukninger
36. Kønsligestilling
37. Overgangsbestemmelser
38. Diverse
39. Personalespørgsmål

1. Generelt

KL og Socialchefforeningen bemærker overordnet, at oprettelse af fælles jobcentre er et stort skridt i den rigtige retning, men finder dog, at der er behov for at indføre et enstrengt system, hvor myndighedsansvaret er kommunalt forankret.

LO, FTF, DA og SALA bemærker overordnet, at det er parternes holdning, at et statsligt forankret og styret beskæftigelsessystem bedst vil kunne ruste Danmark til de udfordringer, som fremtiden byder på.

FTF bemærker herudover, at FTF støtter etableringen af fælles lokale jobcentre mellem staten og kommunen, hvor der samarbejdes om beskæftigelsesindsatsen på de områder, hvor en fælles opgaveløsning er hensigtsmæssig og mener, at erfaringerne hermed på længere sigt må være afgørende for, om man skal ændre på ansvars- og myndighedsfordelingen i beskæftigelsesindsatsen.

DSI og Det Centrale Handicapråd bemærker, at de som udgangspunkt er positive over for en ændring af strukturen i forhold til beskæftigelsesindsatsen, men at der er behov for en langt større enstrengethed, idet der kun er tale om en lidt mindre to-strengethed, da bl.a. ansvaret for beskæftigelsesindsatsen fortsat er delt mellem staten og kommunen i A og B-centrene.

Dansk Landbrug foreslår, at ansvaret for alle forsikrede ledige overføres til kommunerne.

Det delte myndighedsansvar mellem staten og kommunen er en del af aftalen om kommunalreform. For at sikre, at ledige hurtigst muligt kommer i arbejde, og at virksomhederne ikke kommer til at mangle arbejdskraft, er det vigtigste, at beskæftigelsesindsatsen er sammenhængende og indrettes effektivt og optimalt. Med kommunalreformen, hvor staten og kommunen flytter sammen i fælles jobcentre vil indsatsen kunne rykkes tættere på borgerne og virksomhederne. Den nationale beskæftigelsespolitik målrettes også fremover og ligger til grund for jobcentrenes lokale udførelse af beskæftigelsespolitikken. Dette sikres ved en række nye styringstiltag herunder den statslige, regionale organisering og inddragelsen af parterne på både nationalt, regionalt og lokalt plan, jf. 7. Styrlingen af beskæftigelsesindsatsen.

2. Inddragelse af arbejdsmarkedets parter generelt

LO, FTF, DA og SALA finder generelt, at den nye organisering af beskæftigelsesindsatsen svækker partsindflydelsen, særligt på regionalt niveau.

KL mener, at det ikke kan accepteres, at partsrepræsentanter uden folkeligt mandat får adgang til at tilsidesætte det lokale folkestyre.

I det nye beskæftigelsessystem nyttiggøres parternes viden om arbejdsmarkedet på det nationale, regionale og lokale niveau. Parterne inddrages i den fremadrettede målretning af den nationale beskæftigelsespolitik. Parterne inddrages i den tværgående opgaveløsning, for herved at sikre opgaveløsningen på tværs af kommunegrænser, ligesom parterne inddrages i tilrettelæggelse og opfølgning på beskæftigelsesindsatsen i de lokale jobcentre. De regionale beskæftigelsesråd (RBR) har særskilte bevillinger knyttet til tværgående opgaver i forbindelse med forebyggelse og afhjælpning af mangel på arbejdskraft og i forbindelse med hurtig og aktiv indsats ved større afskedigelser/ virksomhedslukninger.

På alle niveauer målrettes partsindflydelsen på resultater og effekter i forhold til såvel forsikrede ledige som de kommunale målgrupper. Inddragelsen af parterne vil ske, så det sikres, at det lokale folkestyre ikke tilsidesættes.

3. Den kommunale udvalgsstruktur

KL er imod opsplitningen af beskæftigelsesindsats og social indsats i den politiske struktur og finder, at dette er i klar modstrid med bestræbelserne på at give kommunerne frihed til selv at bestemme indretningen af det politiske styre. Reguleringen af den politiske forankring vil være særlig uheldig i byerne med magistrats- eller mellemstyreform. **Københavns Kommune** og **Aalborg kommune** har tilsvarende synspunkter. **KL** mener derudover, at hvis der nedsættes et stående beskæftigelsesudvalg, skal dette også kunne varetage opgaven med uddannelsesvejledning.

Reguleringen af den politiske forankring er begrundet i det helt overordnede hensyn om at understøtte det beskæftigelsesrettede fokus – også i politisk regi – og derfor adskille beskæftigelsesopgaverne og de sociale opgaver. Dette hensyn gælder også i store kommuner med magistrats- eller mellemstyreform.

Lovforslaget er blevet præciseret således, at det tydeligt fremgår, at også magistratskommuner og kommuner med delt administrativ ledelse i tilknytning til mellemstyreform er omfattet af bestemmelsen i § 14. Det betyder i magistratskommuner, at den umiddelbare forvaltning af beskæftigelsesområdet skal henlægges til enten borgmesteren eller til et andet magistratsmedlem alene.

Mht. uddannelsesvejledning er det efter lov om vejledning af valg af uddannelse og erhverv kommunalbestyrelsen, der er ansvarlig for, at der gives vejledning om valg af ungdomsuddannelse og erhverv i Ungdommens Uddannelsesvejledning (UU). Vejledning skal gives til alle unge

under 19 år, dog har unge op til 25 år mulighed for vejledning, hvis de selv henvender sig om det.

Lovforslaget ændres til, at kommunerne kan beslutte, at beskæftigelsesudvalget kan varetage opgaven med UU. Det vil kunne sikre, at kommunen får mulighed for at sammentænke de beskæftigelsesrettede opgaver med vejledningsindsatsen.

Ligeledes åbnes der mulighed for, at kommunen kan vælge at placere opgaven med Ungdommens Uddannelsesvejledning i jobcenteret.

4 Driften af den statslige beskæftigelsesindsats

LO og FTF har stillet spørgsmål til den statslige organisering af beskæftigelsesindsatsen, herunder om parternes inddragelse heri.

Det fastsættes i lovforslaget, at Arbejdsmarkedsstyrelsen varetager driften af statens beskæftigelsesindsats i jobcentre, og at direktøren for Arbejdsmarkedsstyrelsen kan oprette et antal enheder og ansætte beskæftigelseschefer, der er ansvarlige for driften af den statslige indsats i jobcentre.

5. Beskæftigelsesindsatsen i en særskilt del af den kommunale forvaltning

LO, FTF, DA og SALA finder det afgørende at adskille beskæftigelsesindsatsen fra den sociale indsats og udbetalingen af ydelser.

KL, Aalborg kommune og Socialchefforeningen mener, at adskillelsen strider mod hensynet om at indrette den offentlige forvaltning med udgangspunkt i borgernes situation og behov, ligesom det griber ind i kommunens ret til at indrette sin forvaltning.

DSI og Det Centrale Handicapråd finder, at der er en fordel i, at jobcentre kun skal fokusere på beskæftigelsesindsatsen, mens den sociale indsats er placeret i en anden relevant kommunal forvaltning. **Det Centrale Handicapråd** frygter dog samtidig, at den skarpe opdeling gør det sværere at fastholde helhedsvurderingen og helhedsindsatsen i forhold til borgeren.

Som det også fremgår af aftale om kommunalreformen, organiseres den kommunale del af jobcenteret som en selvstændig forvaltning, der er adskilt fra den del af forvaltningen, der udfører den sociale indsats og udbetaling af ydelser. Dette sker af hensyn til at sikre det beskæftigelsesrettede sigte i jobcenteret.

LO, FTF, DA og SALA mener, at der i den kommunale forvaltning bør være et entydigt ledelsesansvar, således at den samme leder ikke har an-

svaret for både beskæftigelsesindsatsen og udmåling af forsørgelsesydelse.

Af lovforslaget fremgår det, at en særskilt del af kommunens forvaltning alene udfører den kommunale beskæftigelsesindsats. Dette indebærer, at der etableres en selvstændig ledelse af jobcenterets kommunale del. Herved sikres det, at der er en klar adskillelse mellem på den ene side beskæftigelsesindsatsen og på den anden side den sociale indsats og afgørelser om berettigelse til og udmåling af forsørgelsesydelse (kontanthjælp, starthjælp mv.).

6. Risiko for svækkelse af indsatsen i forhold til det ordinære arbejdsmarked

LO, FTF, DA og SALA bemærker, at det nye beskæftigelsessystem med et kommunalt udgangspunkt for beskæftigelsesindsatsen indeholder risiko for, at indsatsen i forhold til det ordinære arbejdsmarked svækkes. Disse parter mener, at kommunerne vil være fokuseret på deres eget arbejdsmarked inden for kommunegrænsen og de kommunale målgrupper frem for forsikrede ledige.

Internationalt set er det danske arbejdsmarked meget fleksibelt med høj faglig og geografisk mobilitet. Hvert år foretages omkring 800.000 nyanstættelser i de danske virksomheder. Hvert år nedlægges ca. 300.000 job, og hvert år opstår et tilsvarende antal nye job. Langt hovedparten af jobomsætningen i Danmark fungerer smidigt og effektivt, hvor virksomheder og den enkelte medarbejder selv finder hinanden helt uden det offentlige beskæftigelsessystems medvirken.

Det offentlige servicesystem på beskæftigelsesområdet skal sikre størst mulig gennemsigtighed på jobmarkedet og understøtte rekruttering, jobsøgning og formidling af arbejdskraft på tværs af faggrænser og kommunegrænser.

De digitale redskaber, herunder Jobnet, er et centralt element i denne tværgående rekruttering og formidling. Jobnet benyttes af beskæftigede, ledige, virksomheder og myndigheder, og Jobnet "kender ikke til" kommunegrænser og faggrænser. Hver dag er der 10-12.000 stillinger i Jobnet, 350.000 personer besøger Jobnet hver uge, og de åbner tilsammen gennemsnitlig ca. 900.000 gange om ugen en jobannonce i Jobnet.

Hvis virksomhederne ikke kan finde kvalificeret arbejdskraft, kan de altid henvende sig i et jobcenter. Virksomhederne kan frit vælge mellem jobcentre. Jobcentre har stærke incitament til at yde virksomhederne den bedst mulige service og bistå med rekruttering og formidling af kvalificeret arbejdskraft. Dette hænger sammen med, at god virksomhedsservice og et godt tillidsfuldt samarbejde er den helt centrale grundfor-

udsætning for, at jobcentret kan løse sine opgaver og sikre, at ledige får job og færrest mulige hænger fast i langtidsledighed. Jobcentret vil derfor have stærke incitamenter til at formidle den bedste arbejdskraft til virksomhederne, uanset om virksomheden ligger indenfor kommunegrænsen eller i nabokommunen, og dette gælder uanset, om de ledige, der formidles, er borgere i kommunen eller ej.

Det fleksible arbejdsmarked i Danmark, Jobnet som landsdækkende rekrutteringsværktøj kombineret med stærke incitamenter i jobcenteret til god virksomhedsservice vil sikre, at rekruttering og formidling ikke kan "spærres inde" af kommunegrænser.

Bemærkningerne har givet anledning til præciseringer i lovforslagets bemærkninger.

7. Styringen af beskæftigelsesindsatsen

KL finder, at der med lovforslaget lægges op til en unødigt vidtgående statslig styring. Det er afgørende, at der tages hensyn til:

- at det lokalpolitiske råderum sikres,
- at partsrepræsentanter uden folkevalgt mandat og statslige embedsmænd uden økonomisk ansvar ikke får adgang til at tilsidesætte det lokale folkestyre, og
- at den statslige styring bygger på incitamenter og vurdering af resultater og effekter og ikke anvendelse af redskaber og proces.

En række kommuner har haft tilsvarende bemærkninger.

LO, FTF, DA og SALA mener, at der med den nye organisering af beskæftigelsesindsatsen samlet set sker en svækkelse af en landsdækkende styring af beskæftigelsespolitikken. Parterne mener, at det bør sikres, at jobcentrene i størst muligt omfang arbejder efter samme pejlemærker og dermed spiller sammen om at sikre et fleksibelt arbejdsmarked, som understøtter de overordnede økonomiske udfordringer. Parterne lægger endvidere stor vægt på, at de styringselementer, der fremgår af det lovforslag, der blev sendt i høring, fastholdes, ligesom de skal evalueres med henblik på at vurdere, om de er tilstrækkelige.

LO og FTF finder herudover, at det styringsgrundlag og de styringsinstrumenter, regionerne får tildelt i det nye beskæftigelsessystem, er utilstrækkelige i forhold til at sikre, at beskæftigelsespolitikken kan anvendes som et offensivt strukturpolitisk instrument, og udgør en grundlæggende systemfejl. LO og FTF finder, at regionernes overvågning i høj grad er bagudrettet og mulighederne for hurtigt og effektivt at justere i de beskæftigelsespolitiske prioriteringer er begrænsede og usikre. LO og FTF finder, at mulighederne for fremover at gennemføre en landsdækkende beskæftigelsespolitik er stærkt svækket.

I det nye beskæftigelsessystem er der lagt vægt på en målrettet styring af hele beskæftigelsesindsatsen på nationalt, regionalt og lokalt plan. Styringen og samspillet mellem det nationale, regionale og lokale niveau bygger på dialog og samarbejde om mål og resultater af indsatsen.

På nationalt plan fastsættes og styres beskæftigelsespolitikken af regering og Folketing. I det nye beskæftigelsessystem kan der fortsat føres en national beskæftigelsespolitik. I den forbindelse vil ministeren hvert år udmelde et begrænset antal fremadrettede mål på indsatsområder, hvor der i det kommende år er behov for et styrket fokus for at løfte resultaterne af indsatsen.

På det regionale niveau overvåger og følger beskæftigelsesregionerne op på resultater og effekter af indsatsen for alle målgrupper i de lokale jobcentre. Beskæftigelsesregionerne har mulighed for at reagere, hvis resultaterne af beskæftigelsesindsatsen udebliver på det lokale niveau. På det regionale niveau løses endvidere en række tværgående beskæftigelsespolitiske opgaver, bl.a. i forhold til at sikre viden om udviklingen på arbejdsmarkedet og adgangen til specialistviden, forebygge og afhjælpe mangel på arbejdskraft og sikre resultater og effekter af indsatsen for særlige målgrupper, som er spredt på tværs af jobcentre, og som kræver en specialiseret indsats.

På det lokale niveau samarbejder kommunen og staten om beskæftigelsesindsatsen for alle målgrupper i de nye fælles jobcentre. Planlægningen og tilrettelæggelsen af den lokale beskæftigelsesindsats baseres bl.a. på en årlig beskæftigelsesplan og resultatrevision. Jobcentrene må i planlægningen af det kommende års indsats tage højde for ministerens udmeldte mål. For det enkelte jobcenter vil der være mulighed for at udmønte og tilrettelægge indsatsen i forhold til lokale behov.

Både på nationalt, regionalt og lokalt plan vil der i det nye beskæftigelsessystem være fokus på resultater og effekter af beskæftigelsesindsatsen. Et væsentligt redskab i styringen af beskæftigelsesindsatsen er det landsdækkende målesystem, Jobindsats.dk, som indeholder centrale data om arbejdsmarkedsforhold, målgrupper og indsats samt målinger af resultater og effekter af indsatsen. Målesystemet anvendes både i forbindelse med den nationale beskæftigelsespolitik, herunder ministerens udmelding af mål, og i tilrettelæggelsen af beskæftigelsespolitikken på regionalt og lokalt niveau.

Styringsfilosofien i det nye beskæftigelsessystem indebærer, at jobcentre med gode resultater og effekter af indsatsen har store frihedsgrader til at udføre og tilrettelægge beskæftigelsesindsatsen, mens jobcentre med mindre gode resultater vil opleve en tættere opfølgning på indsatsen. De

jobcentre, som har gode resultater på et indsatsområde, hvor ministeren har udmeldt mål, behøver således ikke at sætte særlig fokus på de pågældende mål i planlægningen af det kommende års indsats.

Bemærkningerne har givet anledning til præciseringer i lovforslagets bemærkninger.

Københavns Kommune opfordrer til, at den lokale beskæftigelsesindsats over for de forsikrede i langt højere grad bliver ramme- og resultatstyret, frem for styret via metoder og redskaber som en taxametermodel uvægerligt vil medføre.

Med reformen vil der i forhold til styringen af den lokale beskæftigelsesindsats komme øget fokus på resultaterne og effekterne af indsatsen, hvilket betyder, at jobcentre med gode resultater får store frihedsgrader til at udføre beskæftigelsesindsatsen. Beskæftigelsesindsatsen vil ikke blive styret via en taxametermodel.

8. Styringsværktøjer

LO, FTF, DA og SALA foreslår, at regionsdirektøren får kompetence til at gribe ind, hvis et jobcenter ikke lever op til de mål og resultatkrav, der er fastsat i kontrakten mellem det regionale beskæftigelsesråd (RBR) og beskæftigelsesministeren – og herunder også, at RBR kan indstille, at der gribes ind, hvis jobcentrene ikke lever op til de effekter og resultatkrav, der er fastsat i kontrakten. **DSI** tilslutter sig dette. **LO** foreslår, at der skal være mulighed for regionalt at udstikke mål og resultatkrav for de enkelte jobcentre og dermed træffe beslutninger om dimensionering og prioritering af beskæftigelsesindsatsen.

Aalborg Kommune ønsker klarere lovgivningsmæssige bestemmelser for i hvor stort omfang ministeren kan gribe ind i den kommunale planlægning, samt hvilke klare objektive kriterier, der kan ligge til grund herfor.

KL har forstået lovforslaget således, at kommunernes indsats omfattes af kontrakten mellem RBR og beskæftigelsesministeren, men noterer sig samtidig, at målene for indsatsen kan udmøntes forskelligt i forskellige kommuner.

Hvert år udmelder beskæftigelsesministeren et begrænset antal fremadrettede beskæftigelsespolitiske mål, som jobcentrene skal lægge til grund i deres planlægning af indsatsen. Disse nationale mål og indsatsområder vil ligeledes indgå i ministerens kontrakt med RBR.

Derudover fastsættes der i kontrakten mellem RBR og ministeren mål og resultatkrav for beskæftigelsesregionernes og de regionale beskæftigel-

sesråds arbejde, hvilket ikke er det samme som mål og resultatkrav for jobcentrene. Disse mål og resultatkrav skal beskæftigelsesregionerne og de regionale beskæftigelsesråd – og ikke jobcentrene – opfylde. Et eksempel på et mål i RBR's kontrakt med ministeren kan være, at beskæftigelsesregionen gennemfører et regionalt udbud for udvalgte handicap-grupper.

Som det fremgår af lovforslaget (§ 11), vil regionsdirektøren og beskæftigelsesministeren efter inddragelse af RBR derimod kunne reagere på forskellige måder, hvis et jobcenters resultater er utilfredsstillende – herunder på områder, der er omfattet af det begrænsede antal mål, ministeren har udmeldt. Der fastsættes ikke mål og resultatkrav på regionalt plan for jobcentrene. Der henvises til bemærkningerne under styring af beskæftigelsesindsatsen.

Beslutningen om at indgå en aftale om forbedringen af indsatsen vil altid skulle ske på et veldokumenteret grundlag. Det kan være dokumentation fra det lokale jobcenters årlige resultatrevision, målesystemet Jobindsats.dk, regionens årlige analyserapport udarbejdet til brug for det regionale beskæftigelsesråd eller i særskilte analyser og undersøgelser af indsatsen, som beskæftigelsesregionen har gennemført. Endvidere kan dokumentation fra statslige tilsynsmyndigheder, kommunernes revision eller Ankestyrelsens undersøgelser af praksis blive lagt til grund.

LO, FTF, DA og SALA foreslår etablering af helt nye IT-systemer, der er effektive i forhold til at understøtte styringen af beskæftigelsesindsatsen, og som sikrer integration mellem de statslige og kommunale IT-systemer. **DSI** tilslutter sig dette.

Vedrørende etablering af nye IT-systemer fremgår det af lovbemærkningerne, at IT-området indrettes i samarbejde med bl.a. KL med henblik på at understøtte:

- *At den fremtidige beskæftigelsesindsats sker i et sammentænkt beskæftigelsessystem med fokus på en sammenhængende indsats på tværs af målgrupper og tæt på brugerne: Virksomheder, beskæftigede og ledige.*
- *At det fremtidige beskæftigelsessystem varetages i lokale jobcentre, hvor staten og kommunerne samarbejder om indsatsen.*
- *At det for alle målgrupper er muligt at kombinere sociale, helbreds-mæssige og beskæftigelsesrettede tilbud, tilpasset den enkeltes behov.*

Et fælles IT-baseret datagrundlag er et centralt element i IT-understøtningen af den aktive beskæftigelsesindsats. Det fælles datagrundlag er under opbygning og anvendes allerede i dag i Arbejdsmarkedsportalen til opgørelse af offentlige forsørgelsesydelse efter de gæl-

dende regler om beskæftigelsesindsatsen. Herudover udbygges et landsdækkende målesystem, Jobindsats.dk, og selvbetjeningsfaciliteten Jobnet.

Udgangspunktet er, at statens, kommunernes og arbejdsløshedskassernes systemer fungerer som et sammenhængende system, så brugerne, de ledige, de beskæftigede og virksomhederne så vidt muligt ikke skal medvirke ved registrering af samme oplysninger flere steder. Som følge af, at der i det nye beskæftigelsessystem er to myndigheder, der arbejder sammen om indsatsen, vil der fortsat være både statslige og kommunale IT-systemer i forbindelse med varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen, men der sikres størst mulig integration mellem IT-systemerne.

LO, FTF, DA og SALA foreslår etablering af en landsdækkende skabelon for et sammenhængende ledelsesinformationssystem. **DSI** tilslutter sig dette.

Med hensyn til en landsdækkende skabelon for et sammenhængende ledelsesinformationssystem fremgår det af lovbemærkningerne, at målesystemet Jobindsats.dk skal skabe grundlag for det sammenhængende ledelsesinformationssystem.

KL er principielt imod styringsværktøjet, hvor beskæftigelsesministeren får beføjelser til at pålægge jobcentre at anvende andre aktører og det bør klart fremgå af loven, at dette kun kan finde sted i ekstreme tilfælde.

LO savner en beskrivelse af, hvordan der fra centralt hold kan gribes ind over for jobcentre, hvis pålæg fra beskæftigelsesministeren ikke følges. Det påpeges, at det særligt vil kunne indebære en svækket statslig styring af indsatsen i de jobcentre, hvor den statslige indsats er delegeret til kommunen.

Hvis lovgivningens krav ikke er opfyldt, eller der er alvorlige resultatproblemer i et jobcenter, går beskæftigelsesregionen i dialog med jobcenteret. På den baggrund vurderer beskæftigelsesregionen, om der er behov for at indgå en aftale om at forbedre indsatsen. Hvis alle øvrige muligheder er udtømte, kan beskæftigelsesregionen indstille til beskæftigelsesministeren, at jobcenteret pålægges, at andre aktører anvendes i dele af indsatsen.

Der vil være tale om en meget alvorlig forseelse, hvis pålæg fra beskæftigelsesministeren til et konkret jobcenter ikke følges. En sådan forseelse vil f.eks. kunne medføre afskedigelse af den ansvarlige statslige leder i jobcenteret, hvis pålægget vedrører den statslige del af indsatsen. Tilsvarende vil kommunen kunne indberettes til tilsynsmyndighederne, der kan pålægge sanktioner, jf. den kommunale styrelseslov, hvis et pålæg vedrørende den kommunale del af indsatsen ikke følges. Er der tale om et C-

center, vil delegationen til kommunen kunne kaldes tilbage. De mulige konsekvenser vurderes som tilstrækkelige til, at pålæg fra beskæftigelsesministeren følges.

Jobrådgivernes Brancheforening mener ikke, at det er befordrende for samarbejdet mellem jobcentret og andre aktører, at det kan pålægges jobcentre af anvende andre aktører i en situation, hvor jobcentret har dårlige resultater af indsatsen.

Generelt kan andre aktører inddrages i beskæftigelsesindsatsen overalt, hvor det er arbejdsmarkedspolitisk relevant i forhold til en lang række særlige målgrupper, indsatsområder m.v. I den helt særlige situation, hvor et jobcenter har alvorlige resultatproblemer, vil regionsdirektøren tage initiativ til drøftelser med jobcenteret med henblik på, at der indgås en aftale om forbedring af indsatsen.

Et pålæg om at anvende andre aktører i dele af indsatsen kommer alene på tale, hvis alle øvrige muligheder er udtømte. Formålet med at inddrage andre aktører er - i samarbejde med jobcenteret - at forbedre resultaterne af indsatsen.

LO anfører, at målemetoderne i Jobindsats.dk er utilstrækkelige som styringsredskab, idet målingerne er for kvantitative og målingerne i højere grad bør forsøge at forklare årsagerne til forskellige effekter blandt de beskæftigelsesmæssige enheder. LO anfører, at årsagerne til forskellige effekter således kan skyldes uens rammebetingelser i de beskæftigelsesmæssige enheder.

Forskellige effekter og resultater kan være forårsaget af forskellige rammebetingelser for jobcentre. Overalt i Jobindsats.dk vil det derfor blive muligt at foretage sammenligninger mellem jobcentre med samme rammevilkår, baseret på analyser af hvilke faktorer, der har betydning for beskæftigelsesindsatsen. Derudover vil data på en lang række områder i Jobindsats.dk kunne fordeles på forskellige baggrundsvariable, herunder køn, alder, a-kassetilhørsforhold m.v.

Jobindsats.dk er et fælles værktøj til alle interessenter i beskæftigelsesindsatsen, myndigheder, arbejdsmarkedets parter, folketingspartier, journalister m.fl. Jobindsats.dk gør det muligt at følge op på analyse, evaluering, resultater og effekter af beskæftigelsesindsatsen, herunder foretage benchmarking af kommuner og jobcentre. Jobindsats.dk kan ikke i sig selv give forklaringer på årsagerne til forskellige resultater og effekter jobcentre imellem.

Amtsrådsforeningen bemærker, at det i beskrivelsen af den landsdækkende målesystem (Jobindsats.dk) skal præciseres, at regionerne er en re-

levant interessant, der skal involveres og have adgang til relevant data-grundlag.

Ansvaret for udvikling og drift af målesystemet forankres hos Arbejds-markedsstyrelsen. Alle interessenter på beskæftigelsesområdet har adgang til Jobindsats.dk, herunder også regionerne.

9. Overvågning af arbejdsmarkedet

LO, FTF, DA og SALA foreslår, at der udvikles en landsdækkende strategi til sikring af, at der stilles den nødvendige viden om udviklingen på arbejdsmarkedet til rådighed for beslutningstagerne. **AC og DSI** tilslutter sig dette.

LO, FTF, DA og SALA foreslår, at regionsdirektøren efter inddragelse af RBR og med ministerens godkendelse kan beslutte, at de ansvarlige for beskæftigelsesindsatsen i jobcenteret skal stille viden om virksomhedernes behov for arbejdskraft og de lediges kvalifikationer og behov til rådighed for overvågningsindsatsen. **DSI** tilslutter sig dette.

Der er en tæt kobling mellem jobcentrenes daglige tilrettelæggelse af indsatsen og udviklingen på arbejdsmarkedet. En grundig viden om forholdene på arbejdsmarkedet er afgørende for en målrettet beskæftigelsesindsats.

Der vil derfor blive udviklet en national overvågningsstrategi for, hvordan det sikres, at den nødvendige viden om udviklingen på arbejdsmarkedet stilles til rådighed, og at viden formidles på en måde, der er relevant for beslutningstagere på alle niveauer i beskæftigelsesindsatsen.

Den nationale overvågningsstrategi omfatter følgende:

- *Rammer for indholdet i regionernes overvågningsindsats*
- *Udvikling af landsdækkende standardiserede metoder og redskaber, som skal anvendes i forbindelse med indsamling af data om og analyse af udviklingen på arbejdsmarkedet*
- *Rammer for karakteren af og indholdet i formidlingen af informationer om udviklingen på arbejdsmarkedet på både centralt, regionalt og lokalt niveau.*

Hensigten med den nationale overvågningsstrategi er at sikre, at indholdet i overvågningsindsatsen er kvalificeret og veldokumenteret, så informationer om udviklingen på arbejdsmarkedet er sammenlignelige. Det skal sikres, at formidlingen af arbejdsmarkedsinformation tilpasses myndigheders og andre brugeres behov på lokalt, regionalt og nationalt niveau.

Der vil i forbindelse med udviklingen af strategien blive taget stilling til, hvordan viden om virksomhedernes behov for arbejdskraft og de lediges kvalifikationer og behov skal indsamles, bearbejdes og formidles m.v.

Bemærkningerne har givet anledning til ændringer af lovforslagets bemærkninger.

DSI, Det Centrale Handicapråd og Dansk Blindesamfund peger på, at det er væsentligt, at overvågningsindsatsen også fokuserer på personer, der har et handicap og muligvis derfor et særligt behov i forhold til beskæftigelse. **Sammenslutningen af Institutioner for Erhvervshæmmede (SIE)** bemærker, at det er vigtigt, at effekter og resultater dokumenteres, og at der opbygges mangfoldige og nuancerede målings- og evalueringsmetoder.

Med reformen vil overvågningen af arbejdsmarkedet og beskæftigelsesindsatsen generelt blive styrket, også for personer med handicap.

Det indgår således generelt i visitationsmodellen, at ledige med særlige problemer, herunder helbredsmæssige, vil blive registreret, således at det f.eks. er muligt særskilt at følge op over for denne gruppe. Endvidere vil der i Jobindsats.dk ske en særlig opfølgning i forhold til personer, der modtager ledighedsydelse, er i fleksjob samt i forhold til førtidspensionister. Herudover vil der efter behov blive iværksat supplerende analyser og undersøgelser, der følger udviklingen i beskæftigelsesindsatsen over for handicappede og integrationen på arbejdsmarkedet.

Amtsrådsforeningen finder det afgørende, at det i loven konkretiseres, at regionerne er relevante arbejdsmarkedspolitiske aktører i beskæftigelsesindsatsen.

Amtsrådsforeningen mener, at det er uklart, om informationer om udviklingen på arbejdsmarkedet, som RBR stiller til rådighed for alle aktører på arbejdsmarkedet, bliver stillet til rådighed for regionerne.

Det fremgår af lovforslaget, at regionerne har en repræsentant i det regionale beskæftigelsesråd. Regionerne indgår dermed som arbejdsmarkedspolitisk aktør sammen med de øvrige parter på beskæftigelsesområdet. Da regionerne er repræsenteret i RBR, har de naturligvis adgang til alle informationer om udviklingen på arbejdsmarkedet, som udvikles på baggrund af RBR's overvågning og analyser.

10. Beskæftigelsesrådet (BER)

I forbindelse med udmøntningen af lovforslagets bemyndigelser forventer **LO, FTF, DA og SALA**, at Beskæftigelsesrådet (BER) på samme måde som i dag inddrages i en tæt dialog med beskæftigelsesministeren.

Herudover bemærker parterne til flere af bemyndigelsesbestemmelserne, som ministeren har vedrørende konkrete styringskrav, f.eks. i forhold til kommunerne, at det af loven bør fremgå, at Beskæftigelsesrådet konsekvent inddrages ved anvendelsen af disse bemyndigelsesbestemmelser. **DSI** tilslutter sig dette.

BER rådgiver og afgiver indstilling om forslag til love og anden regelsættelse på det beskæftigelsespolitiske område, jf. forslaget til § 37, stk. 1, nr. 5. Der er tale om en videreførelse af den gældende lovs § 31, stk. 1, nr. 5. Bestemmelsen betyder, at BER altid skal høres om bekendtgørelser, der vedrører beskæftigelsesindsatsen – herunder også fx lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

LO, FTF, DA og **SALA** bemærker, at BER ikke længere skal rådgive om beskæftigelsesministerens udmeldinger af bevillinger, mål og resultatkrav for driften af den statslige indsats og efterlyser, hvordan mål for driften af den statslige indsats og mål for beskæftigelsesindsatsen kan adskilles. Parterne mener fx, at rådgivning om kontaktførelse og opfyldelse af lovgivningens krav falder ind under begrebet mål for beskæftigelsesindsatsen. **AC** tilslutter sig dette.

Som led i styringen af beskæftigelsesindsatsen vil beskæftigelsesministeren hvert år efter rådgivning fra BER og RBR udmelde et begrænset antal fremadrettede beskæftigelsespolitiske mål på indsatsområder, hvor der i det kommende år er behov for et styrket fokus på at løfte resultaterne af indsatsen. Jobcentrene skal tage højde for de udmeldte mål i planlægningen af det kommende års indsats. Det gælder både i forhold til den statslige og kommunale del af jobcentrets indsats.

De lovgivningsmæssige krav til f.eks. rettidigheder i forbindelse med kontaktsamtaler og aktiveringstilbud skal opfyldes af alle jobcentrene. Det enkelte jobcenters resultater vil fremgå af Jobindsats.dk.

LO, FTF, DA og **SALA** efterlyser, hvad der menes med "opfølgning på beskæftigelsesindsatsen" i forslaget til § 40, stk. 1, nr. 4, (nu § 37, stk. 1, nr. 4) om BER's opgaver. **AC** tilslutter sig dette.

Med "opfølgning på beskæftigelsesindsatsen" menes der, at BER løbende skal forholde sig til resultaterne og effekterne af indsatsen. BER's opfølgning forudsættes at ske med udgangspunkt i den dokumentation, der foreligger i Jobindsats.dk, ledelsesinformationssystemet, analyserapporter samt evt. særlige analyser.

Bemærkningerne har givet anledning til præciseringer i lovforslagets bemærkninger.

Rådet for etniske minoriteter, og Rådet for Frivilligt Socialt Arbejde ønsker en plads i BER. **Kristelig Fagbevægelse** finder, at lønmodtagerorganisationer uden for hovedorganisationer bør have en plads i BER. **Københavns Kommune og Amtsrådsforeningen**, henstiller til, at København og repræsentanter for regionerne fortsat er repræsenteret i BER.

Amtsrådsforeningen nævner herunder, at kvoten for ansættelse med løntilskud fastsættes af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra BER, og at det derfor er nødvendigt, at regionerne, som skal udfylde kvoten, er repræsenteret i BER.

Den foreslåede sammensætning af BER afspejler, at der på den ene side skal være en bred repræsentation af arbejdsmarkedets parter samtidig med, at der på den anden side skal være en vis balance i BER mellem de forskellige interesser, ligesom rådet skal have en sådan størrelse, at det kan fungere effektivt. Københavns Kommune vil som følge af kommunalreformen ikke længere have en særstatus og vil derfor ikke være repræsenteret i BER. Det skal i den forbindelse bemærkes, at KL får 4 repræsentanter i det nye BER mod 3 i det nuværende BER. Regionernes rolle i beskæftigelsesindsatsen er særligt på regionalt plan, hvorfor de alene er repræsenteret i RBR.

11. De regionale beskæftigelsesråd (RBR)

LO, FTF, DA og SALA finder, at RBR – på samme måde som de regionale arbejdsmarkedsråd i dag – skal koordinere det virksomhedsopfølgende arbejde, ligesom der skal afsættes midler hertil. Derudover fremføres det, at RBR fortsat skal have midler til koordineringen af uddannelses- og erhvervsvejledningen og en nærmere fastsat mindre del af bevillingen til beskæftigelsesindsatsen til at iværksætte særlige initiativer med henblik på at sikre et velfungerende arbejdsmarked. **AC og DSI** tilslutter sig dette.

Virksomhedsindsatsen er en driftsopgave i jobcentrene, og koordineringen af det virksomhedsopfølgende arbejde er jobcentrenes ansvar. Der afsættes ikke en særlig bevilling til koordineringen af det virksomhedsopfølgende arbejde på regionalt niveau, da området er en del af jobcenterets driftsopgaver og finansieres af jobcenterets midler.

RBR kan rådgive jobcentrene om at styrke det virksomhedsopfølgende arbejde, hvis en utilstrækkelig virksomhedsopfølgende indsats afspejler sig i manglende resultater og effekter i beskæftigelsesindsatsen.

RBR har inden for sine opgaver i forbindelse med overvågning af arbejdsmarkedet, jf. lovforslagets § 41, en opgave med koordineringen af uddannelses- og erhvervsvejledningsindsatsen. Det fremgår af lovforsla-

gets § 40, stk. 7, at regionsdirektøren varetager sekretariatsbetjeningen af RBR, hvorfor der ikke er behov for at afsætte særskilte bevillinger til RBR's overvågningsopgaver.

RBR har særskilte bevillinger knyttet til opgaver i forbindelse med forebyggelse og afhjælpning af mangel på arbejdskraft og i forbindelse med hurtig og aktiv indsats ved større afskedigelser eller virksomhedslukninger.

RBR har ikke udover de i lovforslaget nævnte opgaver særskilte opgaver i forbindelse med iværksættelse af særlige initiativer med henblik på at sikre et velfungerende arbejdsmarked.

FTF og LO anfører, at RBR ikke er tildelt styringskompetence, hvorfor rådet ikke har mulighed for at sikre bestemte resultater og effekter af beskæftigelsesindsatsen (jf. formuleringen i lovforslagets § 42, nu § 39.)

RBR medvirker i styringen af den fremadrettede regionale og nationale beskæftigelsespolitik. På baggrund af analyser af resultater og effekter af beskæftigelsesindsatsen rådgiver RBR ministeren om fastlæggelsen af fremadrettede mål på indsatsområder, hvor der i det kommende år er behov for et styrket fokus for at løfte resultaterne af indsatsen.

RBR medvirker endvidere til styring af beskæftigelsesindsatsen ved bl.a. at overvåge resultater og effekter af beskæftigelsesindsatsen i jobcentre og kan på den baggrund indstille til regionsdirektøren, at der indgås aftale om forbedring af et jobcenters indsats, eller at der gennemføres rammeudbud.

Derudover medvirker RBR i løsningen af en række tværgående beskæftigelsespolitiske problemer, herunder gennem prioritering af en særskilt statslig bevilling til at afhjælpe og forebygge mangel på arbejdskraft, ligesom RBR udmønter en særskilt statslig bevilling til en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større afskedigelser eller virksomhedslukninger.

Da RBR således medvirker til styring af beskæftigelsesindsatsen, er ordlyden rettet, så det nu fremgår af § 39, at RBR skal "... medvirke til at sikre resultater og effekter af beskæftigelsesindsatsen."

Bemærkningen har givet anledning til en præcisering af lovteksten.

DSI anmoder om, at der kommer to repræsentanter fra DSI i RBR. **Amtsrådsforeningen** finder, at det er afgørende, at regionerne mindst kan udpege 3 repræsentanter til RBR – svarende til amternes nuværende repræsentation i RAR. **Rådet for etniske minoriteter** anbefaler,

at de nu etablerede regionale netværk mellem de kommunale integrationsråd udpeger en repræsentant for etniske minoriteter til de regionale beskæftigelsesråd.

Det følger af aftalen om kommunalreformen, at de repræsenterede organisationer kan udpege en repræsentant til det regionale beskæftigelsesråd samt en suppleant, der efter rådets egen forretningsorden eventuelt vil kunne deltage i møderne. Der findes ikke grundlag for at ændre på sammensætningen af RBR. Den afspejler, at der på den ene side skal være en bred repræsentation af arbejdsmarkedets parter samtidig med, at der på den anden side skal være en vis balance i RBR mellem de forskellige interesser, ligesom rådet skal have en sådan størrelse, at det kan fungere effektivt.

Kristelig Fagbevægelse foreslår, at der indskrives en særlig forpligtelse for beskæftigelsesrådene til at inddrage de organisationer, der ikke er repræsenteret i rådene, i samarbejdet. **Jobrådgivernes Brancheforening** anbefaler, at RBR har en tættere dialog med relevante aktører på beskæftigelsesområdet i regionen end en årlig konference, f.eks. i form af kvartalsvise drøftelser.

Det fremgår af lovforslaget, at RBR har pligt til at drøfte beskæftigelsesindsatsen med alle relevante interessenter på beskæftigelsesområdet i regionen, fx på en årlig konference. De regionale beskæftigelsesråd fastsætter selv deres forretningsorden og har dermed mulighed for selv at tilrettelægge dialogen med relevante interessenter på beskæftigelsesområdet i regionen, herunder fx i form af tematiserede drøftelse på seminarer eller i arbejdsgrupper.

12. De lokale beskæftigelsesråd (LBR)

LO, FTF, DA og SALA foreslår i forhold til LBR:

- at DA og LO hver skal kunne udpege op til 3 medlemmer,
- at medlemmerne fra de lokale foreninger skal udpeges af LBR's medlemmer i samråd med kommunalbestyrelsen,
- at spørgsmålet om habilitet, hvis et indstillet medlem samtidig er anden aktør, overvejes, og
- at nedsættelse af LBR sker efter de samme principper som RBR.

KL og flere kommuner mener, at kommunalbestyrelsen i overensstemmelse med aftalen om strukturreform skal have plads i LBR, så LBR kan fungere som forum for dialog med den opgave at udvikle lokale partnerskaber om den lokale forebyggende indsats.

DSI opfordrer til, at der kommer to repræsentanter fra DSI i LBR.

På baggrund af bemærkningerne er lovforslaget ændret således, at DA og LO hver kan indstille op til tre repræsentanter i LBR og DSI kan ind-

stille op til to medlemmer. I lyset af, at LBR fortsætter koordinationsudvalgenes arbejde med den særlige virksomhedsrettede indsats, jf. lovforslagets § 49, og for at sikre et godt samarbejde mellem kommunen og parterne i rådet, ændres lovforslaget endvidere således, at kommunen bliver medlem af LBR.

Lovforslaget ændres desuden således, at medlemmerne fra de lokale foreninger udpeges efter indstilling af LBR's medlemmer i fællesskab. Lovforslaget er desuden tilrettet, således at formanden udpeges for en 2-årig formandsperiode, og at der udpeges suppleanter.

Med hensyn til spørgsmålet om habilitet, hvis et indstillet medlem samtidig er anden aktør, vil der ikke generelt kunne siges at være tale om inhabilitet. I LBR skal såvel medlemmerne selv som sekretariatet være opmærksom på, om der for et eller flere af medlemmerne kan være tale om inhabilitet. Vurderes det, at der foreligger inhabilitet, vil det/de pågældende medlemmer ikke kunne deltage i behandlingen.

Ledernes Hovedorganisation og Dansk Landbrug ønsker at blive repræsenteret i LBR. **Rådet for etniske minoriteter** anbefaler, at det i lovforslaget tilføjes, at repræsentanten fra det lokale integrationsråd skal udpeges blandt medlemmer med etnisk minoritetsbaggrund. Endvidere ønsker Rådet tilføjet, at der i de kommuner, hvor der ikke er nedsat et integrationsråd, tilstræbes, at der er et medlem, der på anden vis kan repræsentere etniske minoriteters interesser.

Kristelig Fagbevægelse foreslår, at der indskrives en særlig forpligtelse for beskæftigelsesrådene til at inddrage de organisationer, der ikke er repræsenteret i rådene, i samarbejdet.

Det fremgår af lovforslaget, at LBR består af medlemmer, der nedsættes efter indstilling fra de repræsenterede parter, herunder det lokale integrationsråd. Det er således op til de deltagende parter at indstille konkrete personer. Der henvises i øvrigt til muligheden for, at der i LBR kan indgå op til to medlemmer fra relevante lokale foreninger, der gør en indsats på beskæftigelsesområdet i lokalområdet.

KL tager afstand fra, at forslag til budget sendes i høring hos LBR inden politisk behandling.

Det bemærkes, at der er tale om, at den beskæftigelsesplan, som staten og kommunen udarbejder for det kommende års arbejde i jobcenteret, sendes i høring til LBR. Planen forudsættes at rumme forslag til mål, prioritering og budget for jobcenteret. En hørings- og indstillingsret til beskæftigelsesplanen er en naturlig del af LBR's rådgivning af stat og kommune i jobcenteret. Prioritering af beskæftigelsesindsatsen i jobcent-

ret vil afspejles i budgettet for beskæftigelsesindsatsen. Budgettet for jobcenteret vil således udgøre et væsentligt grundlag for, at LBR kan udtale sig om det kommende års indsats.

LO finder det særdeles beklageligt, at væsentlige dele af de nuværende koordinationsudvalgs formålsbestemmelser ikke bliver overført til LBR. Koordinationsudvalgene har efter gældende lov til opgave at samordne og udvikle den forebyggende indsats for personer, der har svært ved at klare sig på arbejdsmarkedet og skal desuden medvirke til at udvikle samarbejdet mellem kommunen og dens samarbejdspartnere. Ved at fjerne disse bestemmelser fra selve lovtæksten sender forligspartierne et signal til de kommende LBR om, at denne indsats ikke længere er af samme betydning.

Indsatsen vil have den samme vægt i LBR's arbejde. Det fremgår således allerede af lovforslagets § 46, at LBR skal samordne og udvikle den lokale forebyggende indsats for personer, der har svært ved at klare sig på arbejdsmarkedet. Bemærkningerne til § 48 om LBR's opgaver er ændret, så det fremgår tydeligere, at LBR viderefører koordinationsudvalgenes opgaver.

Bemærkningerne har givet anledning til ændringer i lovforslagets bemærkninger.

FTF anfører, at LBR som et led i overvågningen af resultater og effekter af beskæftigelsesindsatsen bør kunne indstille til beskæftigelsesregionerne, at der indgås en aftale mellem jobcenteret og beskæftigelsesregionen om en forbedring af indsatsen, jf. § 11.

Det fremgår af § 48, at LBR kan indstille til de ansvarlige for beskæftigelsesindsatsen i jobcenteret, at der sker ændringer i indsatsen, og til RBR, at beskæftigelsesregionen tager beskæftigelsesrettede initiativer.

FTF mener, at LBR'ene som rådgivende i den lokale beskæftigelsesindsats bør inddrages i forbindelse med udarbejdelse af aftaler til genopretning af jobcenterets indsats.

LBR kan i situationer med alvorlige resultatproblemer i det lokale jobcenters indsats indstille til RBR, at der sættes særligt fokus på bestemte områder. RBR kan indstille til regionsdirektøren, at der indgås en aftale med jobcenteret om forbedring af indsatsen. Regionsdirektøren skal altid inddrage RBR i forbindelse med udarbejdelse af aftaler om forbedring af indsatsen. I det omfang en aftale om forbedring af indsatsen vil have konsekvenser for beskæftigelsesplanen vil det være naturligt, at jobcenteret inddrager LBR som led i deres rådgivning af jobcenteret, ligesom be-

skæftigelsesregionen løbende overvåger jobcentrets indsats og resultater i aftaleperioden.

FTF og LO bemærker, at rådene bør nedsættes af staten og kommunen i fællesskab, og **FTF** bemærker endvidere, at kommunen og staten i fællesskab bør finansiere udgifterne til de lokale beskæftigelsesråds virksomhed, jf. bemærkningerne til § 49 (nu § 46).

Idet LBR nedsættes i forhold til hvert jobcenter, og da LBR viderefører koordinationsudvalgenes opgaver, er det mest naturligt at lade kommunalbestyrelsen nedsætte LBR. Det følger af den kommunale styringslov, at kommunalbestyrelsen afholder udgifter til de råd m.v., som nedsættes af kommunalbestyrelsen.

LO mener, at det er uklart, om LBR skal overvåge resultaterne i forhold til de mål, der er meldt ud/indgået kontrakt om i regionen – og hvad resultaterne i benægtende fald skal overvåges i forhold til.

LBR overvåger resultaterne af jobcenterets indsats i forhold til de mål og prioriteringer, som er indeholdt i beskæftigelsesplanen. Ministeren udmelder i kontrakten med det regionale beskæftigelsesråd hvert år et begrænset antal mål, som jobcentrene skal lægge til grund i planlægningen af det kommende års indsats. LBR overvåger således også jobcentrenes indsats i forhold til de mål, som ministeren har udmeldt.

13. Relationen mellem partsorganerne

LO bemærker, at det er uklart om LBR har samme opgaver i forhold til at overvåge den statslige og kommunale beskæftigelsesindsats i jobcentret som beskæftigelsesregionen og RBR. Der efterspørges en afklaring på relationen mellem LBR, RBR og beskæftigelsesregionen.

LBR, RBR samt beskæftigelsesregionen overvåger resultater og effekter af beskæftigelsesindsatsen i jobcentrene men har forskellige opgaver og roller.

LBR rådgiver de ansvarlige for beskæftigelsesindsatsen om tiltag til forbedringer af indsatsen. LBR kan således på baggrund af resultatrevisionen indstille om tilrettelæggelsen og prioritering af den lokale beskæftigelsesindsats. Endvidere inddrages LBR i udarbejdelsen af jobcenterets beskæftigelsesplan og kan indstille, at der sker ændringer i planen. LBR kan desuden i situationer med alvorlige resultatproblemer i det lokale jobcenters indsats, indstille til RBR, at der sættes særligt fokus på bestemte områder.

RBR overvåger og følger op på resultater og effekter af indsatsen i jobcentrene. I den forbindelse udarbejdes årligt en analyserapport, der drøf-

tes f.eks. på en konference om beskæftigelsesindsatsen i regionen med de relevante interessenter i regionen, herunder jobcentrene og LBR. RBR kan herigennem rådgive jobcentrene om beskæftigelsesindsatsen.

RBR kan indstille, at regionsdirektøren tager kontakt til og indgår i en dialog med et jobcenter, hvis der er alvorlige resultatproblemer. RBR kan indstille, at der indgås en aftale med jobcenteret om forbedring af indsatsen. Hvis disse initiativer ikke fører til forbedringer af resultaterne kan RBR indstille, at regionsdirektøren indstiller til ministeren, at jobcenteret pålægges at benytte andre aktører i de dele af indsatsen, hvor resultaterne udebliver.

LO mener, at det er uklart, hvorledes jobcenteret skal forholde sig, hvis LBR's indstilling ikke harmonerer med RBR's indstilling til regionsdirektøren.

LBR's indstillinger vedrører beskæftigelsesplanen og resultatrevisionen, mens RBR's indstillinger til regionsdirektøren vedrører behovet for at reagere over for et jobcenter med alvorlige resultatproblemer. Der er således ikke tale om de samme typer indstillinger.

RBR tager desuden initiativ til, at beskæftigelsesindsatsen drøftes med de relevante aktører i regionen, herunder LBR og jobcentrene. Jobcenteret sender endvidere beskæftigelsesplanen og resultatrevisionen til RBR med LBR's bemærkninger. RBR er således informeret om LBR's indstillinger og kan derfor tage højde herfor i deres eventuelle indstillinger til regionsdirektøren om behovet for en dialog med jobcenteret.

14. Én indgang for borger og virksomhed

LO og Kommunaldirektørforeningen i Danmark KDF mener ikke, at der med det nye beskæftigelsessystem etableres én indgang for borgeren og finder, at dette alene gælder i forhold til beskæftigelsesindsatsen. De kommunale målgrupper vil således skulle henvende sig på socialforvaltningen med henblik på sociale tilbud, og forsikrede ledige vil kunne blive henvist til et af de 40 jobcentre med særlige opgaver samt til andre aktører.

LO finder, at det havde været mere hensigtsmæssigt, at alle med et arbejdsmarkedsperspektiv fik varetaget beskæftigelsesindsatsen i et statsligt forankret jobcenter, mens øvrige grupper fik varetaget den samlede indsats i socialforvaltningen.

Rådet for Etniske Minoriteter finder ikke, at der med delingen af den kommunale opgave mellem jobcentret og den afdeling i kommunen, der varetager de sociale forhold, er en tilstrækkelig sikring af behovene hos de svagere målgrupper med henblik på arbejdsmarkedstilknytning.

Flere parter, herunder **KL, Københavns Kommune, Det Centrale Handicapråd, Center for Ligebehandling af Handicappede** og **Socialchefforeningen** finder, at de lokale jobcentre vil udgøre en fælles indgang for alle borgere og virksomheder, der har brug for hjælp og service på beskæftigelsesområdet, men finder dog også, at der er ulemper forbundet med arbejdsdelingen mellem jobcentre og kommuner. Forsikrede ledige, der bor i en kommune med et jobcenter A, vil således skulle henvende sig til et jobcenter B i en anden kommune, men fortsat til hjemkommunen ved fx sygdom, og borgeren risikerer, at blive "kastebold" mellem jobcentre og den øvrige kommunale forvaltning.

Langt hovedparten af borgerne, herunder de ledige, vil fremover skulle henvende sig i et lokalt jobcenter. Samlet set vil lovforslaget medføre en langt større sammenhæng i beskæftigelsesindsatsen i forhold til i dag, og for forsikrede ledige vil lovforslaget medføre den forbedring, at der vil være et jobcenter i den lediges egen kommune.

Det forventes, at omkring 1,2 mio. personer årligt begynder et ledighedsforløb i hjemkommunen. Heraf er ca. 490.000 forsikrede ledige. Hvis 30 pct. af de forsikrede ledige er bosat i en kommune med et A-jobcenter, skønnes det, at ca. 30.000 forsikrede ledige årligt vil skulle henvises fra et A-jobcenter til et B-jobcenter i nabokommunen med henblik på at få en særlig indsats.

Desuden er lovforslaget baseret på en adskillelse mellem beskæftigelsesindsatsen og den sociale indsats og udbetaling af ydelser. I jobcenteret fokuseres der på at bringe den ledige i beskæftigelse, mens den sociale indsats og udbetaling af ydelser varetages i en anden del af kommunen, og ydelser til forsikrede ledige varetages af a-kassen. Hvis den ledige også har behov for en social indsats, vil jobcenteret og socialforvaltningen yde en parallel indsats. Det delte myndighedsansvar og opdelingen i A- og B-jobcentre er en del af aftalen om kommunalreformen.

I forbindelse med sygedagpenge finder **LO, FTF, DA** og **SALA** ikke, at der er skabt én indgang for virksomhederne. Parterne foreslår, at det enkelte jobcenter får ansvaret for sygedagpenge- og arbejdsfastholdelsesindsatsen i forhold til virksomhederne i den pågældende kommune.

LO henviser derudover til sager om ansættelse med støtte, hvor et A-jobcenter som udgangspunkt ikke kan afgive tilbud. Endvidere vil en virksomhed kunne opleve at få henvendelse fra flere jobcentre eller fra andre aktører, fordi disse vælger at formidle ud over kommunegrænserne.

Det er den sygemeldtes bopælskommune, der foretager sygedagpengeopfølgningen og de dermed forbundne myndighedsopgaver, som ikke kan delegeres til andre.

Med en ny kommunal struktur forventes der at være betydeligt færre kommuner, og problemstillingen vil derfor være af væsentligt mindre omfang. Som led i etableringen af jobcentre vil det blive drøftet mellem staten og kommunen, hvordan virksomhederne sikres den bedste service på sygedagpengeområdet.

Samarbejdet med virksomhederne kan fx tilrettelægges således, at kommunen etablerer en udvidet virksomhedsservice med én indgang, hvor virksomheder i kommunen kan henvende sig, uanset om medarbejderen bor i kommunen eller i en anden kommune. Kommunens service, når der er tale om en medarbejder fra en anden kommune, kan bestå i

- *generel vejledning og rådgivning til virksomhederne og*
- *etablering af kontakt mellem hjemkommunens sagsbehandler og virksomheden, fx når der skal iværksættes arbejdsprøvning eller delvis raskmelding.*

Jobcenter A indeholder alle opgaver i den kommunale beskæftigelsesindsats – herunder ansættelse med løntilskud og øvrige tilbud i forhold til kommunale målgrupper. Det er korrekt, at jobcentre kan og skal formidle over kommune- og regionsgrænser, hvilket er med til at sikre virksomhederne den mest kvalificerede arbejdskraft, og at jobcenteret ikke fokuserer på det rent lokale arbejdsmarked.

15. Jobcentre generelt

LO, FTF, DA og SALA foreslår, at organiseringen af jobcenteret sker efter inddragelse af LBR, idet parterne forudsætter, at det er kommunalbestyrelsen, der fastsætter det generelle serviceniveau i jobcenteret – herunder fx placering, åbningstider og flere enheder på forskellige adresser. Disse parter foreslår endvidere, at bestemmelsen om, at ministeren kan fastsætte regler om samarbejdet, udvides til også at omfatte organiseringen af jobcenteret. **DSI** tilslutter sig dette.

Som det fremgår af lovforslaget, er det kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for at oprette jobcenteret. I forbindelse med beskæftigelsesministerens beslutning om organiseringen af den statslige beskæftigelsesindsats i hhv. A-, B-, og C-centre, bliver staten inddraget i overvejelserne om fx den fysiske placering, ligesom generelle servicespørgsmål som åbningstider fastlægges af de ansvarlige for beskæftigelsesindsatsen i det pågældende jobcenter.

Jobcenterets opbygning og organiseringen af arbejdet i jobcenteret er en myndighedsopgave for staten og kommunalbestyrelsen. LBR's opgave er bl.a. at fokusere på jobcenterets udførelse af beskæftigelsesindsatsen.

LO, FTF, DA og SALA finder, at BER skal inddrages i fastlæggelsen af de kriterier, der vil blive lagt til grund ved udpegningen af hhv. A-, B- og C-jobcentre.

KL finder, at C-jobcentrene bør udvælges, så de tilsammen er størrelsesmæssigt, geografisk og politisk repræsentative, samt at disse centre bør være etableret senest den 1. januar 2007.

Fastlæggelsen af rammer i forbindelse med udpegningen af A-, B- og C-jobcentre besluttet af beskæftigelsesministeren - herunder hvordan den statslige beskæftigelsesindsats for forsikrede ledige skal organiseres på jobcenterniveau. Ved udvælgelsen af C-centre vil der bl.a. blive lagt vægt på, at C-centrene placeres i kommuner med forskellige typer af arbejdsmarkeder, således at der sker en geografisk spredning af C-centre i hele landet. Som led i udmøntningen af kommunalreformen beslutter beskæftigelsesministeren i enighed med forligspartierne, i hvilke kommuner jobcentre C placeres.

Aalborg Kommune finder, at der for store kommuner er behov for en frihed til selv at organisere jobcentre i lokale og centrale afdelinger – alt efter hvad der er hensigtsmæssigt og mest effektivt, så længe organisationen tager udgangspunkt i den enkelte borgers/virksomheds behov og ikke, for borgernes vedkommende, i en opdeling efter forsørgelsesgrundlag.

Det fremgår af lovbemærkningerne, at der, hvis geografiske hensyn tilsi-ger det, kan etableres flere afdelinger af et jobcenter på forskellige adresser. Jobcenterets organisation og fysiske placering skal dog sikre, at der altid tages udgangspunkt i borgerens ressourcer og behov for hjælp, og ikke i, hvilken ydelse den enkelte modtager.

16. A-jobcentre

LO, FTF, DA og SALA finder, at A-jobcentre alene skal kunne løse generelle serviceopgaver, og at "som minimum" derfor skal udgå af bestemmelsen i forslaget til § 18 (nu § 16).

KL og Socialchefforeningen finder, at opdelingen mellem A- og B-jobcentre skal opgives, således at alle jobcentre varetage hele indsatsen for både statslige og kommunale målgrupper. **Ny Esbjerg kommune** har tilsluttet sig dette.

Der henvises til, at det af aftalen om kommunalreform fremgår, at der oprettes A-jobcentre, der som minimum varetager de generelle serviceopgaver. Som det fremgår af lovbemærkningerne vil der i lyset af de nye større kommuner kunne være behov for en mere fleksibel arbejdstilrettelæggelse mellem A- og B-jobcentre, hvorfor det kan aftales, at et jobcenter A også varetager enkelte af de opgaver, der ellers varetages i jobcenter B. Det er en del af aftalen om kommunalreform, at der oprettes både A- og B-jobcentre.

LO anfører, at der ikke ses at være taget stilling til, om A-jobcenteret tillige varetager indsatsen efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Lovforslaget er ændret, så det fremgår, at også A-jobcentre varetager indsatsen efter lov om kompensation til handicappede i erhverv.

LO anfører, at det er uklart om ordinær formidling er indeholdt i de nævnte opgaver i § 18, stk. 2 (nu § 16, stk. 3).

Opgaven med ordinær formidling, herunder at en arbejdssøgende direkte sættes i forbindelse med en arbejdsgiver, der har brug for arbejdskraft (lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 5, stk. 2, pkt. 1) er indeholdt i § 16, stk. 3, nr. 3: "Etablering af kontakt mellem virksomhed og jobsøgende".

Bemærkningerne har givet anledning til præciseringer i lovforslagets bemærkninger.

LO peger på, at det er uklart hvad "medmindre" indebærer i § 18, stk. 3, nr. 4, (nu § 16, stk. 4, nr. 2) og foreslår, at bestemmelsen affattes således: "Det individuelle kontaktføreløb i op til 6 måneder, medmindre der er behov for en særlig indsats tidligere."

Bemærkningerne har givet anledning til ændringer af lovforslaget. Bestemmelsen omformuleres og bestemmelsen i § 16, stk. 5, formuleres som foreslået.

LO bemærker, at det er uklart, om der fra A-centeret kan ske visitation til en anden aktør for så vidt angår udarbejdelse af jobplan, hvis jobplanen gælder en længere periode, eller om det kun er B-centeret, der kan overlade denne opgave til en anden aktør.

A-centeret varetager som udgangspunkt kontakten til forsikrede ledige de første 6 måneder og kan i denne periode henvise den ledige til en anden aktør. Henvisningen til anden aktør kan i særlige tilfælde række ud over ledighedsperiodens første 6 måneder. Som udgangspunkt vil A-centeret

henvise til anden aktør for så vidt angår kontaktføreløbet og når den ledige har brug for støtte til jobsøgning, hvorfor der oftest vil være tale om korte forløb hos anden aktør. Herudover henvises til et B-jobcenter, når der skal visiteres til anden aktør. I særlige tilfælde kan jobcenteret dog efter aftale med B-centeret henvise ledige til anden aktør til forløb, hvori der indgår jobplan og andre tilbud.

Bemærkningerne har givet anledning til præciseringer i lovforslagets § 16 samt bemærkningerne hertil.

LO finder det uklart, hvad der ligger i § 18, stk. 3, nr. 7 (nu § 16, stk. 4, nr. 3).

Bemærkningen har givet anledning til en præcisering af bemærkningerne til bestemmelsen, der affattes således: "Udarbejdelse af jobplaner med henblik på at understøtte den lediges jobsøgning. For at understøtte jobsøgningen og sikre tilstrækkelig kvalitet i jobsøgningen, kan der i jobcenteret udarbejdes jobplaner med tilbud om jobsøgning og afklaring. Jobcenteret kan henvise til en anden aktør, der varetager det videre kontaktføreløb."

LO peger på, at det er uklart, hvem der vurderer, hvilket B-center en forsikret ledig fra et A-center skal henvises til.

Når beskæftigelsesministeren har udpeget alle jobcentre, er det fastlagt, hvorledes de forskellige jobcentre er fordelt mellem kommunerne. I den forbindelse vil det samtidig blive besluttet, hvorledes A-jobcentre fordeles mellem B-jobcentre (jobcentre med særlige opgaver).

LO bemærker, at det er uklart, hvem der vurderer, om der er behov for en særlig indsats efter § 18, stk. 4 (nu § 16, stk. 5).

Det er jobcentrene, der vurderer, hvilke grupper, der er omfattet af en særlig forebyggende indsats.

Endelig nævner **LO**, at det er uklart hvor længe de forsikrede ledige, der er henvist til B-centeret, skal forblive der.

Alle forsikrede ledige, der er henvist til et B-jobcenter fra et A-jobcenter, og som står til rådighed for arbejdsmarkedet, forbliver tilknyttede B-jobcenteret, indtil de forlader beskæftigelsessystemet på grund af job, uddannelse eller andet.

Alle nyledige tilknyttes jobcenteret i deres hjemkommune, uanset hvilken type jobcenter, der er tale om.

17. B-jobcentre

LO, FTF, DA og SALA mener, at det skal fremgå af bestemmelsen om B-jobcentre, at der kan komme "op til 40" af disse jobcentre.

Med hensyn til antallet af B-centre er lovbemærkningerne ændret således at der kan etableres ca. 40 B-centre. Baggrunden for ændringen er, at det ikke kan udelukkes, at der f.eks. af geografiske hensyn kan blive behov for at kunne oprette et mindre antal yderligere B-centre. Det findes ikke nødvendigt, at antallet også fremgår af lovtæksten. Der henvises i øvrigt til ovenfor om A-jobcentre.

LO, FTF, DA og SALA mener, at krumtappen i at fastlægge beskæftigelsesrettede tilbud for forsikrede ledige bør ligge i B-centre, og at der etableres en sammenhængende strategi for kontaktførelsen imellem A- og B-centre.

Såvel i A-jobcentrene som i B-jobcentrene skal der udarbejdes årlige beskæftigelsesplaner. Beskæftigelsesplanerne for et konkret B-jobcenter og de dertil knyttede A-jobcentre koordineres for de forsikrede ledige med henblik på at sikre sammenhæng i indsatsen, også for så vidt angår kontaktførelsen.

18. C-jobcentre

I forhold til oprettelse af C-jobcentre mener **LO, FTF, DA og SALA**,

- at delegation skal ske efter indstilling fra BER,
- at det skal fremgå af bestemmelsen, at delegationsmuligheden begrænses til "op til 10", og
- at delegationen kun kan ske i en periode frem til 2010.

KL og Københavns Kommune ser gerne, at der blev etableret flere end 10 C-jobcentre.

Mht. antallet af C-centre fremgår det af lovbemærkningerne i overensstemmelse med aftalen om kommunalreform, at der etableres i størrelsesordenen 10 C-centre. Det findes ikke nødvendigt, at dette også fremgår af lovtæksten.

Der er i aftalen ikke lagt op til en tidsmæssig begrænsning af C-centre. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget og aftalen om kommunalreform, vil der dog frem til udgangen af 2010 ske en evaluering af det nye beskæftigelsessystem, herunder C-centre.

Som det endvidere fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, vil kontrakten mellem staten og kommunalbestyrelsen i forbindelse med delegationen blandt andet indeholde bestemmelser om vilkår for kontraktens opsigelse. Kontrakterne mellem kommune og stat vil derfor dække beho-

vet for at afgrænse eller opsigse kontrakten mellem stat og kommune om C-jobcentre.

LO og FTF mener herudover, at vilkårene for myndighedsoverdragelsen er uklare, og at de økonomiske vilkår for kommunerne ved overtagelsen af indsatsen for de forsikrede ledige er ikke beskrevet. LO og FTF finder, at det vil være uholdbart, såfremt kommunerne ikke har samme økonomiske incitament i indsatsen for forsikrede ledige og kontanthjælpsmodtagere.

C-jobcentre vil årligt få udmeldt en statslig bevilling som alene vil kunne anvendes til indsatsen for de forsikrede ledige i jobcentret.

Af lovforslagets almindelige bemærkninger om C-jobcentre fremgår det, at der vil blive indgået en kontrakt mellem staten og kommunen, der dels indeholder vilkår for delegation af myndighedsopgaver, dels bestemmelser om økonomi og finansiering af indsatsen.

Bevillingsudmelding og økonomistyringsprincipper fastsat i kontrakten vil blive udformet således, at der er økonomiske incitamenter til en målrettet og effektiv indsats for forsikrede ledige.

FKKA anbefaler, at der i kommuner i Københavns Amt kan etableres flere C-jobcentre på tværs af kommune og regionsgrænser og forudsætter herved, at jobcentrene kan drives i fællesskab af flere kommuner.

Ny Esbjerg Kommune foreslår, at der skabes hjemmel for, at et C-jobcenter kan indgå et forpligtende samarbejde med en eller flere af de omkringliggende kommuner, der har A- eller B-jobcentre.

I aftalen om kommunalreformen er det aftalt, at der placeres jobcentre i alle kommuner i landet. Det betyder, at alle kommuner skal etablere et jobcenter, og at flere kommuner ikke kan oprette ét jobcenter i fællesskab. Det gælder dog ikke for små kommuner, der skal indgå forpligtende kommunale samarbejder, jf. forslag til lov om forpligtende kommunale samarbejder, hvor der kun etableres et jobcenter i den kommune, der er bemyndiget til at varetage udøvelsen af beskæftigelsesindsatsen for de øvrige kommuner i samarbejdet.

Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet (DUKH) mener, at der sker en indskrænkning af borgerens ret til aktindsigt i forhold til de gældende regler i forbindelse med bestemmelsen i § 22 (nu § 20), hvor det foreslås, at interne arbejdsdokumenter vil forblive interne efter udveksling mellem jobcentrets statslige og kommunale del. DUKH mener, at der i forbindelse med en indskrænkning af aktindsigt og dermed mindre åbenhed i forvaltningen, skal være klare begrundelser for,

hed i forvaltningen, skal være klare begrundelser for, hvorfor man vælger at foretage en indskrænkning.

Det fremgår af bestemmelsen, at den kun finder anvendelse, når videregivelse af oplysninger sker, fordi staten har delegeret beskæftigelsesindsatsen til en kommune. Bestemmelsen er sat ind for at hindre, at dokumenter, der normalt ville være undtaget fra aktindsigt, ikke bliver omfattet af aktindsigt, blot fordi en myndighedsopgave flyttes fra én myndighed til en anden. Retstilstanden for borgeren er således uændret, det er blot en anden myndighed, der behandler borgerens sag.

Rigsrevisionen finder i forbindelse med lovforslagets § 22 (nu § 20), hvorefter ministeren kan bemyndige en kommunalbestyrelse til at varetage statens beskæftigelsesindsats i et jobcenter (type C), at der i lovforslaget bør indarbejdes en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om kommunernes regnskabsaflæggelse og revision vedrørende den del af centrets virksomhed, som varetages efter bemyndigelse fra staten.

Bemærkningen har givet anledning til ændring af forslagets lovtekst, idet der i § 72 som nyt stk. 3 er medtaget en bemyndigelsesbestemmelse.

Bemyndigelsesbestemmelsen giver Beskæftigelsesministeren mulighed for at fastsætte regler om regnskabsaflæggelse og revision mv. vedrørende statslige tilskud, der ydes til kommunerne fra de i § 72, stk. 1 nævnte bevillinger.

19. Opgavefordelingen mellem A- og B-jobcentre

AK-Samvirke ønsker en præcisering af kriterierne for, hvornår den forsikrede ledige henhører under et A- eller B-jobcenter.

Alle borgere med behov for service og hjælp fra det offentlige beskæftigelsessystem henvender sig i et lokalt jobcenter. Forsikrede ledige kan frit vælge, hvilket jobcenter de ønsker service fra, når de skal registreres som arbejdssøgende eller har behov for rådgivning og vejledning om job- og uddannelsesmuligheder, karriereplanlægning eller vil benytte selvbetjeningsredskaber.

Det fremgår af lovforslagets § 16, at en forsikret ledig som hovedregel hører til et jobcenter A i de første 6 måneder af ledighedsforløbet, medmindre, der er behov for en særlig indsats.

DSI bemærker, at det er vigtigt at alle ledige kan få service ét sted, og at der i alle jobcentre er den samme brede vifte af redskaber til rådighed. Jobcentrene skal for den enkelte borger fremstå som en enhed, hvor man ikke sendes fra "venstre til højre side". **Det Centrale Handicapråd** og **Dansk Blindesamfund** tilslutter sig **DSI's** bemærkninger.

Et meget væsentligt element i jobcentrene er, at disse skal løse opgaverne på en over for borgeren sammenhængende måde. Dette betyder f.eks. at fleksjobberen, der skal have bevilget en personlig assistance i forbindelse med erhverv (der er en statslig myndighedsopgave), kan få det i alle typer jobcentre, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt. Personen med handicap skal således kun henvende sig ét sted for at få information, vejledning og for at få truffet en afgørelse – og det i såvel A-, B- som C-jobcentre. Lovteksten og bemærkningerne er ændret, så det fremgår, at administrationen af reglerne om kompensation til handicappede i erhverv m.v. ligger i alle typer jobcentre.

20. Samarbejde mellem stat og kommune i jobcenteret

KL mener, at det skal klargøres, hvilke regler om sagsbehandling, der gælder, når medarbejdere i jobcenteret løser opgaver på vegne af en anden myndighed i jobcenteret. KL mener, at det vil være uforståeligt for medarbejdere og borgere, hvis der gælder forskellige regler.

Aalborg Kommune finder, at der er behov for at myndighedsrollen afklares, således at borgernes retssikkerhed sikres i forhold til afgørelser, der træffes af en medarbejder fra en anden myndighed.

Der henvises til bemærkningerne til forslaget til § 18, hvor det bl.a. fremgår, at uanset om det er en statslig eller kommunal medarbejder, der medvirker til behandlingen af en sag, vil sagsbehandlingen ske på vegne af den myndighed, der har ansvaret for den pågældende opgaves udførelse. Medarbejderen skal følge de regler, der gælder på det myndighedsområde, på hvis vegne, de løser opgaver. Det bemærkes, at det som hovedregel vil være forvaltningslovens og offentlighedslovens regler, der skal finde anvendelse. For sagsbehandlingen på det kommunale område kan der dog herudover være særlige regler i medfør af retssikkerhedsloven. Der er ikke grundlæggende forskel på reglerne, hvorfor det næppe kan siges at blive uforståeligt for medarbejdere og borgere.

LO finder det problematisk med det to-delte myndighedsansvar, idet det er uklart, hvem der har instruktionsbeføjelsen og dermed ansvaret. Det forekommer endvidere uklart, hvortil der kan klages over sagsbehandlings tilrettelæggelse samt over en medarbejder. FKKA foreslår, at alle medarbejdere i jobcenteret skal referere til den kommunale ledelse.

Som det fremgår af lovbemærkningerne til bestemmelsen, vil det fortsat være staten, der har ansvaret for og træffer afgørelse i forhold til de statslige målgrupper, og kommunen, der har ansvaret for og træffer afgørelse i sager for de kommunale målgrupper. Bestemmelsen giver mulighed for, at medarbejdere efter anvisning fra deres arbejdsgiver (hhv. stat og kommune) kan løse opgaver, herunder myndighedsopgaver, på

vegne af såvel staten som kommunen, og myndighederne kan derfor organisere arbejdet i et jobcenter på en måde, så borgeren får den bedste betjening, uanset om det er staten eller kommunen, der efter lovgivningen har ansvaret for indsatsen. Klage over en medarbejder skal gives til den myndighed på hvis vegne, medarbejderen har optrådt.

21. Arbejdsdeling mellem jobcenter og den øvrige del af den kommunale forvaltning

KL mener, at der er stærkt behov for klare skillelinier om opgavefordelingen i sager, der kan ende med førtidspension. Det vil begrænse omfanget af dobbeltarbejde, at jobcenteret har afklaret de beskæftigelsesrettede aspekter, således at den øvrige del af forvaltningen kan lægge dette til grund, når der rejses en sag om førtidspension.

LO bemærker, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at vurderingen af, om borgeren skal visiteres til fleksjob eller revalidering ligger i jobcenteret, men jobcenteret kan ikke træffe afgørelse om førtidspension. **LO** finder, at dette er imod intentionerne med udarbejdelse af ressourceprofil, hvis den endelige konklusion i en ressourceprofil ikke kan færdiggøres i jobcenteret, men skal færdiggøres af en anden sagsbehandler i socialforvaltningen.

Bemærkningerne har givet anledning til ændringer i lovforslagets bemærkninger, så det tydeliggøres, at jobcenteret skal afgive en indstilling om borgerens arbejdsevne og mulighed for at forbedre denne til den del af kommunens forvaltning, der træffer afgørelse om førtidspension, og som skal lægge denne indstilling til grund for afgørelsen om førtidspension.

AK-Samvirke finder, at det er i strid med jobcenterets opgaver, at centrene har indstillingsret i rådighedsspørgsmål over for de kommunale forvaltninger.

Holstebro Kommune bemærker, at grænseflader med uklar kompetencefordeling mellem jobcenteret og socialforvaltningen bør minimeres for at undgå kompetenceproblemer og bureaukrati. F.eks. i forhold til rådighedsreglerne vil der nemt ske en sammenblanding af sociale og beskæftigelsesmæssige hensyn.

Al indsamling af viden, som handler om borgerens muligheder på arbejdsmarkedet, finder sted i jobcenteret. Jobcenterets indstilling foretages således ud fra en samlet vurdering af borgerens muligheder på arbejdsmarkedet, herunder hvorvidt borgeren udnytter sine arbejdsmuligheder og tager imod de tilbud, jobcenteret giver. Jobcenteret skal også have viden om forhold, der efter rådighedsreglerne for de kommunale målgrupper betyder, at den pågældende ikke skal udnytte sine arbejds-

muligheder f. eks sygdom, manglende børnepasningsmuligheder. Denne viden skal indgå i vurderingen af, om der skal foretages en indstilling eller ej.

Modellen sikrer, at der i jobcenteret er fokus på den beskæftigelsesrettede indsats og på at de kommunale målgrupper reelt står til rådighed, ligesom modellen sikrer, at der i udbetalingskontoret ikke skal opbygges parallelle kompetencer til jobcenteret hvad angår det beskæftigelsesrettede sigte.

På baggrund af indstillingen fra jobcenteret træffer udbetalingskontoret afgørelsen om de konsekvenser det passerende skal have for den pågældendes kontant- eller starthjælp og udmønter en sanktion. I forbindelse med udmøntningen af en sanktion har udbetalingskontoret pligt til at vurdere, om borgeren og dennes eventuelle ægtefælle ikke på anden måde har mulighed for at "forsørge sig selv og sine" og om der derfor alligevel skal udbetales hjælp.

LO finder, at det af loven bør fremgår klarere, hvilke kommunale beskæftigelsesrettede opgaver, ministeren vil fastsætte regler om, skal varetages i jobcenteret. **LO** finder endvidere, at behovet for tæt samarbejde mellem de kommunale forvaltninger bør understreges i lovbemærkningerne.

Flere kommuner og Socialchefforeningen finder, at arbejdsfordelingen mellem socialforvaltningen og jobcentre er uklar.

I bemærkninger til § 13 er kort angivet, hvilke beskæftigelsesrettede opgaver, der skal varetages i jobcentre. En mere detaljeret fastsættelse af opgaverne vil ske i en bekendtgørelse, der vil blive forelagt Beskæftigelsesrådet. En udtømmende fastsættelse af opgavefordeling i loven ville medføre, at en evt. ændring af opgavevaretagelsen mellem de kommunale forvaltninger ville kræve en ændring af loven.

Der findes ikke nødvendigt at understrege i lovbemærkningerne, at der skal være et tæt samarbejde mellem de kommunale forvaltninger, da dette er en følge af den kommunale enhedsforvaltning.

DSI ønsker, at jobcentre skal have fokus på hele beskæftigelsesindsatsen, og ønsker på sigt, at den beskyttede beskæftigelse på et tidspunkt bliver en integreret del af jobcentrets opgaver, med henblik på at sikre at den beskyttede beskæftigelse så vidt muligt kommer til at ligne det ordinære arbejdsmarked. **Det Centrale Handicapråd** peger af samme grund på, at beskyttet beskæftigelse bør tilknyttes beskæftigelsesområdet.

Personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne kan have vanskeligt ved at opnå eller fastholde et arbejde på almindelige vilkår. Her er beskyttet beskæftigelse en mulighed.

Der vil være et behov for at styrke kommunernes kompetencer til at organisere og formidle beskyttet beskæftigelse for personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Jobcentrene vil fremover blive den lokale myndighed, der har den bredeste viden om arbejdsmarkedet og om de forskellige grupper på arbejdsmarkedet.

Jobcenteret kan, i det omfang der er et lokalt behov herfor, bidrage med information og viden til kommunens socialforvaltning om vilkårene på det ordinære arbejdsmarked, således at kommunen kan organisere og indrette den beskyttede beskæftigelse så lig det ordinære arbejdsmarked som muligt.

Bemærkningen har givet anledning til justeringer i lovbemærkningerne.

22. Sammenhæng med regional erhvervs politik og vækstfora

LO, FTF, DA og SALA understreger betydningen af, at koordineringen mellem de regionale beskæftigelsesråd (RBR) og vækstfora bliver effektiv.

LO foreslår, at koordineringen formaliseres ved, at lønmodtager- og arbejdsgiversiden hver især udpeger en observatør fra RBR, der skal deltage i de regionale vækstforas møder og tilsvarende, at lønmodtager- og arbejdsgiversiden udpeger en observatør fra vækstfora, der skal sidde i RBR.

Amtsrådsforeningen mener, at det er afgørende, at der er en tæt koordination mellem de regionale beskæftigelsesråd og regionernes erhvervs politik og arbejde med regional udvikling.

Med henblik på yderligere at styrke sammenhængen og koordineringen mellem RBR og vækstfora får de regionale vækstfora mulighed for at udpege en observatør til de regionale beskæftigelsesråd, ligesom de regionale beskæftigelsesråd får mulighed for at udpege en observatør til de regionale vækstfora. Udpegningen af en observatør kan ske i de regioner, hvor der ikke på anden måde er opnået en gensidig repræsentation mellem RBR og vækstfora, og når både RBR og vækstforum finder dette hensigtsmæssigt.

Med henblik på at sikre sammenhængen mellem de regionale beskæftigelsesråds indsats på beskæftigelsesområdet og vækstforaenes indsats på

erhvervsudviklingsområdet skal vækstforaene i forbindelse med udarbejdelsen af regionale erhvervsudviklingsstrategier inddrage de regionale beskæftigelsesråds analyser og tværgående beskæftigelsesindsats, herunder informationer fra målesystemet Jobindsats.dk. På tilsvarende måde skal de regionale beskæftigelsesråd inddrage vækstforaenes erhvervsudviklingsstrategier i tilrettelæggelsen af den regionale beskæftigelsesindsats.

De regionale beskæftigelsesråds analyserapport sendes endvidere bl.a. til de regionale vækstfora, som desuden inddrages i de drøftelser, som RBR - f.eks. på en årlig konference - foretager med de relevante aktører i regionen om den regionale beskæftigelsesindsats.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til forslaget om lov om erhvervsfremme, at det enkelte vækstforum frit kan vælge at nedsætte arbejdsgrupper til at rådgive vækstforumet. Det kan fx være fælles arbejdsgrupper og tematiske udvalg, der udvikler konkrete forslag til strategi og initiativer. Eventuelle arbejdsgrupper/udvalg vil efter behov kunne inddrage en bredere kreds af aktører, herunder bl.a. aktører fra andre regioner eller vækstfora, erhvervsinstitutioner eller de regionale beskæftigelsesråd.

De regionale beskæftigelsesråd fastsætter selv deres forretningsorden og har således på tilsvarende måde mulighed for at nedsætte arbejdsgrupper til at rådgive rådet, herunder arbejdsgrupper med deltagelse af repræsentanter fra vækstfora.

Arbejdsmarkedets parter er repræsenteret i såvel RBR som vækstfora og har derfor mulighed for at sikre, at koordineringen mellem RBR og vækstfora bliver effektiv, herunder f.eks. gennem arbejdsgrupper med gensidig repræsentation.

Bemærkningerne har givet anledning til ændringer i lovforslagets bemærkninger.

23. Den specialiserede revalideringsindsats

DSI mener, at det er nødvendigt, at beskæftigelsesregionerne skal lave rammeudbud til små grupper af personer med nedsat arbejdsevne og behov for specialiserede tilbud.

DSI er bekymret for:

- Sikkerheden for opretholdelse af specialiserede revalideringstilbud til særlige grupper med særlige behov.
- Sikkerheden for adgang til specialiserede revalideringstilbud til særlige grupper med særlige behov – med passende regional fordeling afhængigt af antallet af personer i målgruppen.

- Sikkerheden for udvikling og opretholdelse af nye specialiserede revalideringstilbud til særlige grupper med særlige behov (f.eks. personer med ADHD, sindslidende, døve eller ordblinde)
- Sikkerheden for at længerevarende specialiserede revalideringstilbud til særlige grupper med særlige behov fortsat vil blive tilbudt, hvor det er formålstjenligt.

DSI foreslår, at perioden indtil reformen træder i kraft, anvendes til at analysere den specialiserede revalideringsindsats med henblik på at identificere de særlige ekspertiser, der i dag er velfungerende, og som DSI mener skal bevares samlet.

DSI foreslår, at beskæftigelsesregionerne ikke blot i en overgangsperiode er forpligtet til at overvåge udviklingen i den specialiserede revalideringsindsats, men permanent.

Amtsrådsforeningen finder, at det bør sikres, at de nødvendige specialiserede revalideringstilbud og den dertil tilhørende rådgivning fortsat findes og udvikles efter 1. januar 2007.

Det Centrale Handicapråd og Center for Ligebehandling af Handicappede er bekymrede for, at kommunerne – og især de små kommuner – ikke vil kunne opfylde forpligtelsen til at tilvejebringe revalideringstilbud til grupper af handicappede, hvor der er behov for speciel viden.

Viborg Amt er bl.a. bekymret over, at der ikke er taget stilling til, hvordan den amtslige specialviden sikres i fremtiden.

Sammenslutningen af Institutioner for Erhvervshæmmede (SIE) anbefaler, at der iværksættes et udredningsarbejde i forbindelse med finansieringen af den specialiserede indsats, og herunder særligt af den amtslige revalideringsindsats.

Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet foreslår, at der overvejes en retlig regulering af den specialiserede revalideringsindsats for at sikre, at tilbudene opretholdes.

Bemærkningerne har givet anledning til ændringer i lovforslaget. Der er således indsat en bestemmelse i § 81 om, at kommunalbestyrelsen i 2006 og de efterfølgende 3 år skal udarbejde en årlig redegørelse til beskæftigelsesregionen om kommunens behov og forventede brug af de revalideringstilbud, som amtskommunen hidtil har drevet. For kommuner, der indgår i en sammenlægning, udarbejder sammenlægningsudvalget redegørelsen i 2006.

Bestemmelsen vil sikre, at beskæftigelsesregionerne, der skal overvåge udviklingen i den specialiserede revalideringsindsats, i overgangsperioden har et klart og dokumenteret grundlag for at iværksætte initiativer, der kan sikre indsatsen. Efter overgangsperioden vil beskæftigelsesregionerne fortsat skulle overvåge resultater og effekter af revalideringsindsatsen på linie med jobcentrenes øvrige beskæftigelsesindsats.

DSI mener, at ansvaret for udvikling af god revalideringspraksis må og skal ligge hos staten og skal koordineres og sikres på tværs af beskæftigelsesregionerne, og at staten skal være ansvarlig for vidensdeling mellem revalideringsinstitutionerne, samt at beskæftigelsesregionen og beskæftigelsesregionerne i fællesskab skal sikre dette.

Amtsrådsforeningen mener, at det er en forudsætning for at fastholde og udvikle specialiserede kvalitetsydelser på revalideringsområdet, at regionerne får forsynings- og udviklingspligten, da disse ydelser er tæt knyttet til de områder, der videreføres i sundheds-, og social- og uddannelsessektorerne.

Viborg Amt mener, at tilbud om revalidering og beskyttet beskæftigelse bør varetages af samme instans, da der er lang tradition for at kombinere tilbud om beskyttet beskæftigelse med tilbud om afklaring af fx brugere af psykiatriske tilbud.

Viborg Amt mener, at VISO (Videns- og Specialrådgivningsorganisation på det Sociale Område) og/ eller regionerne på lige fod med socialområdet bør have forsynings- og udviklingsansvaret for den specialiserede revalidering.

Ergoterapeutforeningen mener, at de specialiserede revalideringstilbud hører hjemme i regionerne.

Revalidering sigter på placering på det ordinære arbejdsmarked. Revalideringen bør derfor forestås af den instans, der har ansvaret for beskæftigelsesindsatsen på det ordinære arbejdsmarked og som derfor også har det bedste grundlag for at vurdere behovet for de specialiserede revalideringstilbud, herunder den virksomhedsrettede revalidering og behovet for udviklingen af disse tilbud.

Det samarbejde, som flere revalideringsinstitutioner i dag har med social-, uddannelses- og sundhedssektoren, vil naturligvis kunne fortsætte, og dette aspekt vil også indgå i de årlige redegørelser, som kommunalbestyrelsen skal udarbejde. Dette samarbejde vil næppe blive mindre af, at revalideringsindsatsen, og herunder den specialiserede revalideringsindsats, placeres i kommunerne.

24. Specialistviden om handicappede i jobcentre

DSI understreger, at det er væsentligt at den viden om beskæftigelse og personer med handicap som handicapkonsulenterne besidder fastholdes og videreudvikles, således at der sikres en faglig bæredygtighed i jobcentre. Herudover finder DSI, at det er væsentligt, at beskæftigelsesområdet tilknyttes den videnopsamling, der kommer til at foregå i VISO (ny national videns- og specialrådgivningsorganisation på det sociale område). Endelig finder DSI generelt at der bør etableres en videnstruktur i forhold til særlige beskæftigelsesindsatser, der muliggør at jobcentre kan trække på særlig viden hos regionale specialiserede enheder, hvor erfaringer kan samles og ny viden, metoder m.v. udvikles.

Også **Det Centrale Handicapråd** og **Landsforeningen LEV** peger på nødvendigheden af, at der skabes sammenhæng til VISO, og at den eksisterende viden som f.eks. handicapkonsulenterne har, fastholdes. **Dansk Blindesamfund** er enig heri, og ønsker herudover, at VISO også skal omfatte den aktive beskæftigelsesindsats.

SIE (Sammenslutningen af Institutioner for Erhvervshæmmede) bemærker, at det bør sikres, at de nødvendige kompetencer stilles til rådighed for borgerne, og at kompetencerne udvikles i de fremtidige jobcentre.

Jobcentre skal som udgangspunkt selv kunne løse opgaver for alle ledige, herunder personer med handicap.

I forhold til handicappede kan der være behov for, at jobcentre kan trække på specialistviden.

I dag stilles der specialfunktioner til rådighed for beskæftigelsessystemet inden for handicapområdet. For at det enkelte jobcenter fremover kan varetage opgaverne bedst mulig, skal beskæftigelsesregionerne sikre, at der stilles den nødvendige specialistviden til rådighed. Inden for en række indsatsområder vil der allerede fra reformens ikrafttræden blive etableret specialfunktioner. Det drejer sig bl.a. om specialfunktioner i forhold til handicapområdet. Der vil således inden for hver beskæftigelsesregion blive etableret specialfunktioner, som beskæftigelsesregionens jobcentre kan trække på.

For handicappede kan jobcentre herudover trække på viden i en ny national videns- og specialrådgivningsorganisation (VISO), hvor jobcentre også vil kunne bidrage med viden om arbejdsmarkedet og beskæftigelse for personer med handicap.

Endelig kan beskæftigelsesregionerne udover ovennævnte efter en konkret vurdering af behovet i en beskæftigelsesregion etablere øvrige supplerende tilbud om specialistviden efter reglerne i § 10.

Jobcentrene får således mulighed for at kunne trække på viden og ekspertise fra en række specialfunktioner både i og uden for beskæftigelses-systemet. Hermed skal det sikres, at personer med handicap i alle situationer kan tilbydes den bedste og mest målrettede jobindsats.

Bemærkningerne har givet anledning til justeringer i lovforslagets bemærkninger.

25. Flaskehalsindsatsen

LO, FTF, DA og SALA mener, at der bør fastsættes regler om udbetalingen fra den særlige bevilling, så flaskehalsproblemerne løses mest effektivt. Desuden står det parterne uklart, hvordan regionsdirektøren kan udføre RBR's beslutninger, når det er de enkelte jobcentre, der har kompetencen i forhold til indsatsen for ledige.

RBR prioriterer anvendelsen af en særlig statslig bevilling med henblik på at forebygge og afhjælpe mangel på arbejdskraft på det regionale arbejdsmarked. Prioriteringen af anvendelsen af bevillingen skal ske på grundlag af regionens overvågning og analyser af udviklingen på arbejdsmarkedet, jf. ovenfor om udvikling af en national overvågningsstrategi.

Regionsdirektøren udfører rådets beslutninger om anvendelsen af bevillingen og varetager administration, regnskab mv.

Den konkrete anvendelse af midlerne til at forebygge og afhjælpe flaskehalsproblemer vil først og fremmest ske i de lokale jobcentre, som varetager beskæftigelsesindsatsen for alle målgrupper. Midlerne skal understøtte, at jobcentrenes indsats målrettes mod afhjælpning og forebyggelse af flaskehalsproblemer. Det gælder både den kommunale indsats i forhold til de kommunale målgrupper og den statslige indsats i forhold til de forsikrede ledige. Det er samtidig vigtigt, at indsatsen mod flaskehalsproblemer ikke begrænses til den indsats, der finansieres af den særskilte bevilling, men at også jobcentrenes ordinære beskæftigelsesindsats målrettes mod disse problemer og mod områder med gode jobmuligheder.

Der skal fastsættes regler om udbetaling af midlerne fra den særlige bevilling fra beskæftigelsesregioner til jobcentrene, så de prioriterede flaskehalsproblemer løses mest effektivt. Der skal endvidere fastsættes regler om, efter hvilke kriterier den statslige bevilling skal fordeles mellem de fire beskæftigelsesregioner.

Bemærkningerne har givet anledning til ændringer af bemærkningerne til lovforslagets § 44.

26. Puljen til den virksomhedsrettede indsats

FTF mener, at §§ 52-53 (nu § 49-50) afspejler, at puljen i dag administreres af koordinationsudvalgene, og at den bl.a. i forhold til administration § 52 (nu § 49) (stk. 4) og anvendelsesmuligheder (§ 53 nu § 50) bør ændres, så det fremgår, at der er tale om en sammentænkt indsats med to myndigheder.

Der er ikke tiltænkt ændringer i anvendelsesområdet i forhold til i dag. Det skal i øvrigt bemærkes, at koordinationsudvalgene i dag kan iværksætte projekter, hvor målgruppen også kan være dagpengemodtagere, som har svært ved at få fodfæste på arbejdsmarkedet.

LO, FTF, DA og SALA mener, at bevillingen til fremme af særlige virksomhedsrettede lokale initiativer også skal kunne bruges til at udvikle jobcentrenes virksomhedsvendte initiativer i form af udvikling af virksomhedsservice.

Puljen til den virksomhedsrettede indsats blev afsat i forbindelse med satspuljeforliget i 1999 for at styrke den virksomhedsrettede indsats og fremme et rummeligt arbejdsmarked. Der er ikke med kommunalreformen tiltænkt ændringer i denne anvendelsesform.

LO mener, at det er uklart, hvilke "nye tilbud", der kan udvikles i § 53, nr. 2 (nu § 50, nr. 2).

De nye tilbud, der refereres til i §50, nr. 2, er en videreførelse af den metodeudvikling og udvikling af nye tilbud, som koordinationsudvalgene foretager i dag og rummer muligheden for at udvikle fx forsøgsprojekter, nye samarbejdsformer mv. Ligeledes kan der udvikles nye tilbudstyper, som typisk ikke bliver finansieret efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fx inden for netværksudvikling og arbejdsfastholdelse.

27. Uddannelses- og erhvervsvejledning

FTF bemærker, at beskæftigelsesregionerne har ansvaret for koordinering af uddannelses- og erhvervsvejledningen, mens de lokale jobcentre skal vejlede og rådgive alle målgrupper bl.a. beskæftigede om job og uddannelsesmuligheder, men at rammerne for løsningen af denne opgave imidlertid ikke er beskrevet. FTF opfordrer til, at regeringen i forbindelse med implementeringen af det nye beskæftigelsessystem med udgangspunkt i de anbefalinger, der allerede foreligger bl.a. fra RUE, indtænker voksenvejledningsreformen, således at der sikres en professionel vejledningsindsats.

FTF bemærker videre, at det ikke fremgår, hvorledes det regionale beskæftigelsesråd skal koordinere uddannelses- og erhvervsvejledningen. FTF foreslår indtænkt en model i den regionale opgavevaretagelse med

regionale call-centre og opsøgende vejledningstilbud bemandet med professionelle vejledere.

Det skal bemærkes, at der i de generelle bemærkninger til Undervisningsministeriets lov om vejledning om valg af uddannelse og erhverv nævnes, at vejledningsreformen skal følges op af en reform af vejledning af ikke ledige voksne. For at skabe et bedre sammenhæng i den samlede vejledningsindsats skal voksenvejledningsreformen foregå i et samarbejde mellem Beskæftigelsesministeriet, Undervisningsministeriet og andre relevante ministerier.

I udformning af rammerne for koordinering af vejledningsindsatsen jf. § 41 om det regionale beskæftigelsesråds koordinering af vejledningsindsatsen vil RUE's anbefalinger på baggrund af deres undersøgelse af beskæftigedes og virksomheders vejledningsbehov fra 2003 og RUE's anbefalinger på baggrund af deres undersøgelse af den centrale og regionale samordning af vejledningsindsatsen fra 2001-2002 indgå i arbejdet.

28. Integrationsindsatsen

Københavns Kommune kan tilslutte sig, at de beskæftigelsesrettede opgaver i integrationsindsatsen bliver placeret i jobcentrene. Kommunen forudsætter i den sammenhæng, at integrationsministerens nærmere fastlæggelse af, hvilke opgaver, der skal henregnes til den kommunale beskæftigelsesindsats, jf. lovforslagets § 15, stk. 3, (nu § 13, stk. 5,) ikke skaber uheldige opdelinger af den borgerrettede service på grund af opdelingen mellem indsats og ydelser.

Det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 5, hvilke opgaver, der på integrationsområdet skal varetages af jobcentrene. Det drejer sig om tilbud om introduktionsprogram, herunder udarbejdelse af den individuelle kontrakt og opfølgning på kontrakten, henvisning til danskuddannelse, aktiveringstilbud, jobsøgning og udarbejdelse af CV samt rådighedsvurdering og rådighedsafprøvning.

Denne placering af opgaver på integrationsområdet i jobcentrene findes efter Integrationsministeriets opfattelse mest hensigtsmæssig i forhold til formålet med oprettelsen af jobcentrene, hvorefter borgere og virksomheder skal have én samlet indgang til beskæftigelsesindsatsen.

LO, FTF, DA og SALA finder, at det bør tydeliggøres i lovens § 2 og i lovforslagets bemærkninger, at den beskæftigelsesrettede del af integrationsindsatsen også omfatter integrationsindsatsen for flygtninge og indvandrere i den 3-årige introduktionsperiode – herunder indsatsen over for familiesammenførte, der ikke modtager introduktionsydelse.

Bemærkningen har givet anledning til en præcisering af lovforslagets bemærkninger. Det er således præciseret i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 5, hvorefter integrationsministeren fastsætter regler om, hvilke beskæftigelsesrettede opgaver efter integrationsloven, der er omfattet af den kommunale beskæftigelsesindsats, at jobcentret varetager den beskæftigelsesrettede indsats over for alle udlændinge, der er omfattet af integrationslovens introduktionsprogram, uanset om de pågældende modtager introduktionsydelse.

Der vurderes ikke at være behov for en ændring af den foreslåede bestemmelse i § 2, da denne bestemmelse skal læses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 1, stk. 2, hvoraf det klart fremgår, at loven fastlægger ansvaret for og styringen af beskæftigelsesindsatsen efter integrationsloven, det vil sige inden for den 3-årige introduktionsperiode.

LO, FTF, DA og **SALA** mener desuden, at det af lovforslaget bør fremgå, at integrationsministeren skal koordinere relevante tiltag med beskæftigelsesministeren.

Koordinering af tiltag er en naturlig del af regeringens interne arbejde, hvorfor det ikke findes nødvendigt at anføre i lovforslaget, at integrationsministeren skal koordinere relevante tiltag med beskæftigelsesministeren. Grunden til, at det fremgår udtrykkeligt af lovforslaget, at beskæftigelsesministeren i visse situationer skal inddrage integrationsministeren før et tiltag iværksættes er, at der er tale om områder, som ligger inden for integrationsministerens kompetence, hvorfor beskæftigelsesministeren ikke uden integrationsministerens inddragen skal kunne iværksætte et tiltag.

Derudover finder **LO, FTF, DA** og **SALA**, at indsatsen på integrationsområdet – herunder kompetenceafklaring, sygefravær og fravær fra danskundervisning – også skal være en del af det samlede datagrundlag.

Integrationsindsatsen vil også være en del af det fælles datagrundlag, jf. bemærkningen til lovforslagets § 60, hvor det direkte hedder, at det fælles datagrundlag omfatter den kommunale beskæftigelsesindsats efter integrationsloven.

Ligeledes vil integrationsindsatsen indgå selvstændigt i beskæftigelsesplanen og forvaltningsrevisionen, såfremt de ansvarlige for beskæftigelsesindsatsen i jobcentret og det lokale beskæftigelsesråd finder det nødvendigt, eller hvis ministeren har udmeldt beskæftigelsespolitisk mål inden for området, jf. forslaget § 37, stk. 1, nr. 3 og § 41, stk. 2. Data vil blive inddraget i det omfang, de er tilgængelige for Arbejdsmarkedsstyrelsen.

29. Rammeudbud

LO, FTF, DA og SALA foreslår, at der kan gennemføres rammeudbud ikke kun over for konkrete målgrupper, men også på specielle indsatsområder, hvorved det sikres, at der kan tages udgangspunkt i arbejdsmarkedskarakteristika, som f.eks. kortuddannede, og dermed gå på tværs af køn, alder mv.

Den eksisterende formulering af målgrupper for rammeudbud tilgodeser de behov, der nævnes af LO, FTF, DA og SALA, dog således, at det altid sikres, at der i forbindelse med rammeudbuddet er en objektiv afgrænsning af målgruppen

KL og Aalborg Kommune tager afstand fra bestemmelser, som pålægger kommunalbestyrelser at gøre brug af bestemte udbudsrammer og – procedurer og tager afstand fra bestemmelser, der giver regionsdirektører og ministre adgang til at pålægge kommunalbestyrelser at gøre brug af bestemte udbudsrammer/procedurer, som kan vise sig at påføre kommunen ekstraudgifter.

KL henviser til bestemmelsen i forslaget til § 9 og § 30. Der er ikke tale om at pålægge kommuner ekstraudgifter, men om mere målrettet disponering af de midler kommunen har til rådighed i beskæftigelsesindsatsen.

Københavns Kommune foreslår, at kommuner, der har sendt hele eller dele af indsatsen i udbud, skal kunne undtages for rammeudbud.

Der er i lovforslaget medtaget en bestemmelse, hvorefter de ansvarlige for beskæftigelsesindsatsen i jobcenteret – efter ansøgning til regionsdirektøren – kan fritages for statslige rammeudbud, hvis det kan dokumenteres, at den eksisterende indsats over for målgruppen giver gode beskæftigelsespolitiske resultater.

LO mener, at det er uklart, om det ved landsdækkende udbud alene er regionens eget regionale beskæftigelsesråd (RBR), der inddrages.

De statslige rammeudbud gennemføres af beskæftigelsesregionerne efter inddragelse af RBR og med beskæftigelsesministerens godkendelse. Fastsættelse af behovet for rammeudbud sker i et samspil med RBR, fx i den årlige kontrakt mellem ministeren og rådet. Ved landsdækkende udbud inddrages alle fire RBR via den årlige kontrakt mellem ministeren og rådene, og udbuddene gennemføres efterfølgende i et aftalt samarbejde med de fire regionsdirektører.

LO forudsætter, at initiativ til statslige rammeudbud kan komme fra såvel regionsdirektøren som RBR, jf. § 43.

Såvel regionsdirektøren som RBR kan foreslå initiativer om statslige rammeudbud.

LO bemærker, at det er vanskeligt at se, hvordan en anden aktør, der ikke kan udføre myndighedsopgaver, skal kunne medvirke til at sikre opfyldelse af de lediges rettigheder og pligter.

Situationen er ikke forskellig fra i dag. Andre aktører udfører en lang række beskæftigelsesopgaver på vegne af myndighederne, fx kontaktføreløbet, jobplaner og tilbud, og er dermed medansvarlige i forhold til, at de ledige får opfyldt deres rettigheder og pligter. Det er altid myndigheden, der har det endelige ansvar for, at de ledige får opfyldt deres rettigheder og pligter. Dette ændres ikke med lovforslaget. Andre aktører vil således også fremover kunne medvirke til at sikre opfyldelsen af de lediges rettigheder og pligter.

Ledernes Hovedorganisation foreslår, at det bør fremgå direkte af bemærkningerne til lovforslaget, at der vil blive gennemført obligatoriske landsdækkende eller regionale udbud for ledige ledere, da den kommende reform af beskæftigelsesindsatsen medfører en betydelig risiko for, at mindre målgrupper, der kræver en specialiseret indsats, som for eksempel ledere, risikerer at blive glemt og ikke få den hjælp, som er nødvendig for at hjælpe dem hurtigt tilbage på arbejdsmarkedet.

Lovforslagets § 9 giver mulighed for, at der gennemføres statslige rammeudbud over for målgrupper, som har særlige problemer i forhold til arbejdsmarkedet, og som er spredt på tværs af jobcentre og kræver en specialiseret indsats. Inden beslutning om gennemførelsen af statslige rammeudbud vil der ske en analyse og kortlægning af de specifikke målgrupper, hvor et statsligt rammeudbud vil være relevant. Ledergruppen kan indgå heri.

AC tilkendegiver, at det er afgørende, at der vil være et bindende krav til de nye jobcentre om obligatorisk brug af de nye aktører på LVU-området.

Bemærkningerne til lovforslaget er ændret, så det fremgår, at udmøntningen af regionale rammeudbud afprøves ved, at de regionale statslige enheder gennemfører obligatoriske rammeudbud af indsatsen for ledige akademikere. De regionale enheder gennemfører dette under ét. Udbudene gennemføres i lyset af de erfaringer, der indhentes ved evalueringen af det eksisterende landsdækkende rammeudbud.

Det er regionsdirektørerne, der gennemfører rammeudbud efter inddragelse af de regionale beskæftigelsesråd. Rammeudbudene godkendes af

beskæftigelsesministeren, f.eks. i den årlige kontrakt mellem ministeren og rådene.

30. Andre aktører

LO, FTF, DA og SALA mener, at det skal fremgå af lovforslaget, at der bag inddragelsen af andre aktører bør foreligge et beskæftigelsespolitisk rationale ud fra en kompetencestrategi, hvor specialiseringer og innovation er i fokus.

Det overordnede princip er, at der altid skal være beskæftigelsespolitisk begrundelse for at inddrage andre aktører. Andre aktører skal bruges, når de har særlige kompetencer i forhold til en bestemt målgruppe (f.eks. ældre, flygtninge/indvandrere eller langtidsledige), et bestemt delarbejdsmarked og/eller en særlig indsats.

LO har vanskeligt ved at se, hvordan man - med organisering af beskæftigelsesindsatsen i geografisk mindre områder - vil kunne fastholde kompetencestrategien i forhold til inddragelse af andre aktører, som netop er begrundelsen for at inddrage andre aktører. Man kan således forestille sig situationer, hvor der ikke vil være personer nok - ud fra kompetencestrategien - til at fylde et hold op.

Bemærkningen har givet anledning til, at det præciseres i lovbemærkningerne, at der kan etableres et samarbejde mellem jobcentrene om fælles anvendelse af andre aktører i forhold til målgrupper med samme eller lignende beskæftigelsesproblemer.

Endvidere indgår det i lovforslaget, at jobcentrene har pligt til at anvende de rammeaftaler, der indgås for målgrupper, som har særlige problemer i forhold til arbejdsmarkedet, og som er spredt på tværs af jobcentre og kræver en specialiseret indsats.

LO anfører videre, at det er uklart, hvilke regler der i bemærkningerne side 67 tænkes på, der kan "understøtte de enkelte jobcentres tilvejebringelse af aktive tilbud" - tænkes der på andre aktørers gennemførelse af tilbud?

Med bemærkninger sigtes der til at understøtte, at der ved gennemførelse af tilbud anvendes andre aktører, fx ved at jobcentrene stiller deres rammeaftaler til rådighed for andre jobcentre.

FTF mener yderligere, at det bør indskrives i loven, at kommunens og statens overdragelse af opgaver til andre aktører indebærer, at myndigheden på forhånd skal sikre, at personfølsomme oplysninger behandles forsvarligt, og at det bør være forbundet med sanktioner, såfremt der sker

misbrug eller misrøgt af fortrolige personoplysninger. FTF finder ikke, at der i de nuværende regler er tilstrækkelige sanktionsregler i den nuværende straffehjemmel. Der bør således indbygges både en straffebestemmelse og en bestemmelse om erstatning ved krænkelse, der medfører økonomisk tab eller ikke-økonomisk skade for personen.

FTF anfører videre, at der mangler retningslinier for, hvordan andre aktører skal behandle oplysninger. Selv om de omfattes af persondataloven, er det ikke præciseret, hvem der skal kontrollere overholdelse af loven eller hvordan det skal ske.

Det bør pointeres, at der skal ske partshøring inden der træffes beslutning på grundlag af indhentede oplysninger hos andre aktører.

Spørgsmålet om andre aktørers behandling af personfølsomme oplysninger reguleres i de aftaler, der indgås mellem AF/kommunerne og andre aktører i henhold til persondatalovens bestemmelser om databehandling. Der er ikke fundet behov for yderligere straffebestemmelser udover dem, der allerede gælder for databehandler efter persondatalovens § 70, stk. 2.

Videre anfører FTF, at rammeudbud for særlige målgrupper samt rammerne for flaskehalsindsatsen som en del af Beskæftigelsesrådets rådgivning er eksplicit nævnt i aftaletekstens bilag 5. Dette fremgår ikke af lovforslaget.

Bemærkningerne til lovforslaget er blevet præciseret således, at det fremgår, at BER rådgiver ministeren om mål og resultatkrav for beskæftigelsesregionerne og de regionale beskæftigelsesråd, f.eks. om statslige rammeudbud for særlige målgrupper, om sikring af specialistviden og om rammerne for indsatsen for at forebygge og afhjælpe mangel på arbejdskraft.

Det Centrale Handicapråd spørger, om andre aktører kan være formidlingscentre, der har erfaring og ekspertise i formidlingen af ansættelse af personer med handicap.

Anden aktør vælges efter de nærmere bestemmelser for beskæftigelsesregionernes rammeudbud. Formidlingscentre med ekspertise indenfor f.eks. handicap, der deltager i et udbud og vinder dette, vil derfor kunne være anden aktør.

31. Samarbejde med a-kasserne

AK-Samvirke anbefaler, at det indskrives i lovforslaget, at jobcentrene skal tage initiativ til at etablere kontakt og samarbejde med a-kasserne vedrørende informationsudveksling, CV-samtaler, kontaktforløb, vejled-

ning mv., og at de kommende regionsdirektører senest primo 2006 tager initiativ til at sikre, at alle jobcentre indleder samarbejde med a-kasserne samt, at der i hver af de nye beskæftigelsesregioner etableres et formaliseret samarbejde med a-kasserne i området om beskæftigelsesindsatsen og det konkrete arbejde i regionen på tværs af jobcentre. AK-Samvirke bemærker endvidere, at man forventer, at der træffes aftaler med a-kasserne i hver region om, hvor længe de nuværende samarbejdsaftaler løber og om eventuelle overgangsordninger.

Kristelig Fagbevægelse finder, at det bør fremgå af selve lovteksten og ikke kun af bemærkningerne til loven, at jobcentre skal samarbejde med a-kasserne.

Der findes i dag formaliserede samarbejdsrelationer mellem a-kasserne og AF såvel som mellem a-kasserne og kommunerne, uden at disse har været lovfastsatte. Det forventes, at der også i det nye system vil blive taget initiativer til sådanne samarbejdsformer, i det omfang man lokalt finder behov herfor.

I det der er tale om et samarbejde knyttet til lokale forhold – f.eks. samarbejde om CV-samtaler, kontaktførelse, vejledning mv. – er det således ikke en opgave for de kommende regionsdirektører.

I forhold til de nuværende samarbejdsaftaler mellem AF og a-kasserne må beslutninger om de nuværende aftalers løbetid og/eller eventuelle overgangsordninger være et anliggende, der skal løses af de nuværende aftaltparter.

Dansk Landbrug foreslår, at a-kassernes opgaver, der omfatter rådgivning, rådgivning og service, overføres til de kommende jobcentre.

Det fremgår af aftalen, at a-kasserne bevarer deres opgaver.

32. Ankesystemet

KL tilslutter sig forslaget om et nyt ankesystem, men mener, at direktøren for beskæftigelsesregionen ikke skal være medlem af beskæftigelsesankenævnet, da det er unødvendigt og en sammenblanding af funktioner, ligesom det vil trække ankenævnet skævt i forhold til de statslige målgrupper, der alene udgør et mindretal.

De statslige regionsdirektørens primære arbejde med overvågning og analyser af det regionale arbejdsmarked og overvågning af jobcentrenes beskæftigelsesindsats vil være med til at sikre beskæftigelsesankenævnet viden om det beskæftigelsesmæssige område. Der er ikke tale om en sammenblanding af funktioner eller en skævtvækning, idet regionsdirek-

tøren ikke deltager i driften af den statslige beskæftigelsesindsats eller træffer afgørelse i konkrete sager. Regionsdirektørens opgaver med overvågning og analyser går på tværs af statslige og kommunale målgrupper.

FTF finder, at lønmodtagersiden er for svagt repræsenteret i sammensætningen af beskæftigelsesankenævnene og finder det afgørende, at de enkelte led i ankesystemet har en sammensætning, der kan sikre, at afgørelser vedrørende den enkelte borgers sager baseres på, at der i beskæftigelsesankenævnet er det fornødne dækkende kendskab til arbejdsmarkedet. FTF opfordrer til, at FTF konsekvent repræsenteres på alle niveauer i det nye klagesystem, herunder i de nye beskæftigelsesankenævn.

AC finder det utilfredsstillende, at der ikke er sikret AC repræsentation i nævnet.

DSI opfordrer til, at muligheden for at udvide ankenævnene allerede ved lovens ikrafttræden udnyttes, således at der udpeges minimum 3 repræsentanter og suppleanter fra hver part pr. region. DSI bemærker, at arbejdet i ankenævnene udføres som frivilligt arbejde. DSI finder derfor, at det skal sikres, at arbejdsbyrden er overkommelig i nævnene og ved at der er lovhjemmel til udover de gældende regler for afregning af diæter og kørselsrefusion at få dækket udgifter til handicapkompensation.

Bemærkningerne har givet anledning til ændringer i lovforslaget, således at FTF og AC i fællesskab kan indstille et medlem af beskæftigelsesankenævnet, og at DA får 2 medlemmer for at sikre partsparitet i nævnet. Hermed er der i ankesystemet et dækkende kendskab til arbejdsmarkedet.

Udgifter til handicapkompensation i forbindelse med arbejde i statslige nævn kan ydes efter Finansministeriets cirkulære af 2. november 1998 om særskilt vederlag m.v. Det er det ministerium, som hvervet hører under, der afgør, om der kan ydes særskilt vederlag. Der kan i særlige tilfælde tages hensyn til, at en hvervsindehaver har faste driftsomkostninger m.v. For så vidt angår kommunale nævn findes reglerne i § 16 a i lov om kommunernes styrelse.

DSI ser endvidere gerne, at beskæftigelsesankenævnene også bliver ankeinstans for klager efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v.

Lovforslaget er ændret, således at beskæftigelsesankenævnet bliver klageinstans. For så vidt angår ønsket om ankeinstans i lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v. er der ikke tale om et forslag, som er en naturlig del af kommunalreformen.

FTF finder videre, at det i § 56 (nu § 53) bør præciseres meget nøje, hvilke klager, der skal behandles i henholdsvis beskæftigelsesankenævnet og det sociale ankenævn.

Det fremgår af de enkelte love samt af bemærkningerne til styringsloven, hvilke klager, der skal behandles i henholdsvis beskæftigelsesankenævnet og det sociale ankenævn.

LO foreslår, at beskæftigelsesankenævnets skønsmæssige afgørelser ikke alene træffes i henhold til lovgivningen, men tillige på grundlag af retningslinjer i beskæftigelsesplanen. **LO** foreslår, at dette evt. kan ske gennem en høringsforpligtelse af **LBR**.

Der findes ikke grundlag for forslaget, da de myndigheder, der evt. fastlægger retningslinjer i beskæftigelsesplanen (de ansvarlige for beskæftigelsesindsatsen i jobcenteret – stat og kommune) skal genvurdere sagen inden den sendes frem til beskæftigelsesankenævnet.

Foreningen af Statsamtsjurister finder, at det bør præciseres, at retssikkerhedsloven også finder anvendelse for beskæftigelsesankenævnene.

Foreningen finder endvidere, at det er betænkeligt med 2 særskilte nævn i statsforvaltningerne, selv om opdelingen har ligheder med de eksisterende "store nævn" og "lille nævn". Med den foreslåede opdeling vil der være risiko for, at helhedsvurderingen ved behandlingen af sociale sager delvist vil forsvinde. De 2 nævn vil endvidere begge kunne få forelagt klager over kommunale afgørelser efter samme love, selv om der ikke er tale om samme materielle paragraffer inden for den enkelte lovgivning, som de 2 nævn behandler.

Foreningen frygter, at antallet af formandsafgørelser vil stige som konsekvens af det øgede antal sager.

Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet har fremført lignende synspunkter.

Det vil blive præciseret i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven), at de forvaltningsretlige klagerregler m.v. finder anvendelse, når beskæftigelsesankenævnet behandler klagesager efter den beskæftigelsesmæssige lovgivning.

Det vurderes, at der kun i meget få tilfælde vil være borgere, som får behandlet klagesager i begge nævn. I disse tilfælde vil sekretariatsbetjeningen af begge nævn i statsforvaltningerne have til formål at sikre en koordinering af de to nævns praksis. Endelig kan det nævnes, at behandlingen

af sager om generelle bestemmelser i de enkelte love – fx tilknytningskrav til Danmark eller tilbagebetaling af ydelser – samles i ét nævn i forhold til de enkelte love. Endelig bemærkes det, at formandsfunktionen sammen med sekretariatsfunktionen mellem de to nævn er sammenfaldende, hvilket bevirker, at bl.a. formalitetsspørgsmål afgøres ensartet inden for samme statsforvaltning og igennem den praksiskoordinering, der allerede i dag er i mellem de 15 nuværende nævn, tillige mellem de kommende 5 statsforvaltninger.

Det er hensigten at oprette flere afdelinger af nævnet inden for den enkelte statsforvaltning, således at sagsbehandlingstiden og antallet af formandsafgørelser holdes på et rimeligt niveau.

LO og Foreningen af Statsamtænd bemærker, at der efter forslaget til § 60 (nu § 56) ikke er adgang for staten i jobcenteret til at klage til Ankestyrelsen over en afgørelse truffet af beskæftigelsesankenævnet i en sag på det statslige område. Bestemmelsen giver alene den person afgørelsen vedrører og kommunen en klageadgang.

Lovforslaget er ændret, således at staten ligesom kommunen kan klage over en afgørelse truffet af beskæftigelsesankenævnet. Dette vil fremgå af forslag til § 63, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og andre love.

33. Fælles datagrundlag og IT

KL er grundlæggende enig i behovet for en fælles IT-strategi. KL finder dog generelt, at beskæftigelsesministeren gives en for vidtgående bemyndigelse til at fastsætte regler om jobcentrenes brug af IT-redskaber. KL finder endvidere, at det klart bør fremgå, at fælles IT-redskaber skal kunne integreres i de kommunale IT-systemer. IT-udviklingen bør baseres på en serviceorienteret arkitektur (SOA) og holde sig inden for rammer og principper udstukket af Projekt Digital Forvaltning. Det er ligeledes afgørende, at der etableres standarder og ikke systemer.

Holstebro Kommune henstiller, da der er tale om et stort datagrundlag og mange brugere, at det får høj prioritet at udvikle og implementere et IT-system, der er brugervenligt og har stor træfsikkerhed i funktionalitet.

I de almindelige bemærkninger (afsnit om IT-understøttelse) understreges det, at den fælles IT-strategi på beskæftigelsesområdet skal tage udgangspunkt i principper og rammer udstukket af projekt: Digital Forvaltning.

KL bemærker, at der i videreudviklingen af målesystemet Jobindsats.dk bør være lige så meget fokus på det lokale niveaus behov for styringsinformation som for statens behov.

I udviklingen af Jobindsats.dk etableres et datagrundlag med henblik på at styrke styringen og beslutningsgrundlaget i jobcentre og beskæftigelsesregioner. Dette vil ske ved at frembringe detaljerede og aktuelle data om befolkningen og arbejdsmarkedet samt beskæftigelsesindsatsens resultater og effekterne heraf.

Københavns Kommune er enig i, at der tilvejebringes fælles IT-løsninger, men at den kommunale ydelsesdel også skal indtænkes, så dataudveksling mellem de forskellige kommunale myndigheder understøttes.

Det bemærkes, at der fortsat vil være både statslige og kommunale IT-systemer til varetagelsen af beskæftigelsesindsatsen. Dette følger af, at der fortsat er to myndigheder i beskæftigelsesindsatsen. Der vil blive sikret størst mulig integration mellem IT-systemerne. Udgangspunktet er, at statens, kommunernes og arbejdsløshedskasserne systemer fungerer som et sammenhængende system, så de ledige, de beskæftigede og virksomhederne, f.eks. ikke skal medvirke ved registrering af samme oplysninger flere steder.

FTF og AK-Samvirke bemærker, at bestemmelsen i § 71 (nu § 67) åbner en uacceptabel mulighed for, at beskæftigelsesministeren kan pålægge a-kasserne meget store merudgifter til nye IT-løsninger. Udgangspunktet bør være, at de eksisterende krav til IT-baseret kommunikation mellem a-kasserne, AF og Arbejdsdirektoratet er tilstrækkelige som basis.

Det bemærkes, at der kun stilles krav til hændelseskommunikationen mellem aktørernes systemer i overensstemmelse med principperne, som er udarbejdet af Projekt Digital Forvaltning og Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling.

AK-Samvirke anbefaler, at fælles løsninger etableres i tæt samarbejde med a-kasserne og **AK-Samvirke** for at sikre de mest effektive løsninger til den billigst mulige pris.

Arbejdsmarkedsstyrelsen vil inddrage a-kasserne og A-kassernes Samvirke i forbindelse med den konkrete udvikling/justering af fælles-services, hvor a-kasserne berøres.

DSI forventer, at IT-systemerne er tilgængelige for personer med handicap.

Der vil blive tilstræbt høj tilgængelighed til IT-systemerne – især de borgervendte.

Kristelig fagbevægelse ser gerne, at der indføres et samlet sagsbehandlingssystem som alle a-kasser kan benytte af hensyn til en bedre udnyttelse af de økonomiske ressourcer.

Med kommunalreformen beholder a-kasserne deres eksisterende opgaver, og der ændres ikke ved organiseringen på A-kasseområdet. Staten påtager sig ikke forpligtelser for a-kassernes systemer, herunder nyudvikling af et nyt og fælles IT-system til a-kasserne.

34. Bemyndigelser

KL mener, at antallet af bemyndigelsesbestemmelser, hvis rækkevidde og betydning for kommunernes mulighed for at løse opgaverne ikke kan bedømmes, er utilfredsstillende.

FTF finder antallet af bemyndigelser for ministeren stærkt betænkeligt på de områder, hvor bemyndigelsen vedrører myndighedsoverdragelse mellem stat og kommuner eller mellem offentlig myndigheder og andre aktører. FTF opfordrer til, at ministerens beføjelser hertil indskrænkes.

Aalborg kommune bemærker, at de mange bemyndigelser betyder, at den enkelte kommune og borgerne vil være underlagt en lovgivning, hvor de nærmere bestemmelser kan ændres på kort sigt.

Det bemærkes, at der for en række af bemyndigelsernes vedkommende er tale om videreførelse af bemyndigelser i gældende lovgivning. Derudover er der en række mere tekniske bemyndigelser – fx hvilke opgaver i lov om aktiv socialpolitik der er beskæftigelsesrettede, hvad en resultatrevision nærmere skal indeholde af oplysninger, og hvordan bevillingen til den virksomhedsrettede indsats fordeles, udbetales m.m. Endelig kan der peges på, at beskæftigelsesministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om samarbejdet i jobcenteret fastsættes efter forhandling med KL samt at alle udkast til bekendtgørelser vil blive forelagt Beskæftigelsesrådet.

LO og **FTF** foreslår, at bestemmelsen i § 4 udgår af lovforslaget. **LO** giver således udtryk for, at bestemmelsen uden om bl.a. arbejdsmarkedets parter kan anvendes til at gennemføre relativt omfattende arbejdsmarkedspolitiske initiativer.

Bestemmelsen svarer til § 4 i den gældende lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. Udkast til regler for forsøgs- og udviklingsinitiativer skal efter bestemmelsen i lovforslagets § 40 sendes i høring i Beskæftigelsesrådet.

35. Puljen ved større afskedigelser/virksomhedslukninger

LO mener, at det kun er den statslige del af jobcentret, der kan anvende den statslige bevilling til en hurtig indsats ved virksomhedslukninger eller større afskedigelser. LO finder det endvidere uklart, hvordan jobcentrene får del i bevillingen - skal de f.eks. ansøge om det? Endelig mener LO, at det er uklart med hvilken hjemmel bevillingen kan anvendes til andre initiativer og redskaber end dem, der er nævnt i §§ 102 og 103 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

RBR kan inden for rammerne af en særskilt statslig bevilling iværksætte initiativer, der skal sikre en hurtig og aktiv indsats i forbindelse med større virksomhedslukninger eller større afskedigelser af stor betydning for et lokalområde. Eftersom RBR modtager underretninger om varsling af større afskedigelser efter varslingsloven vil RBR have mulighed for at tage initiativ i forhold til det relevante jobcenter. Det enkelte jobcenter kan dog også godt anmode RBR om at iværksætte initiativer.

Bevillingen kan anvendes til de redskaber for beskæftigede, der er nævnt i §§ 102 og 103 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Efter disse bestemmelser kan staten (AF) tilbyde jobsøgningskurser i op til 2 uger for beskæftigede - dvs. såvel forsikrede som ikke-forsikrede ledige - i opsigelsesperioden og yde tilskud til udgifter til opkvalificering af de beskæftigede i opsigelsesperioden i op til 8 uger under bestemte betingelser. Det vil således formelt være den statslige del af jobcentret, der konkret kan anvende tilskud fra bevillingen fra regionen i denne sammenhæng, men der er ikke noget i vejen for, at staten og kommunen i jobcentret kan samarbejde om denne indsats.

Desuden vil midlerne kunne anvendes til f.eks. frikøb af såvel statslige som kommunale medarbejdere i jobcentret i forbindelse med etablering af et indsatskontor på den berørte virksomhed. Der skal fastsættes regler for fordelingen og anvendelse af bevillingen, jf. bemyndigelsesbestemmelsen i lovforslagets § 72, stk. 2.

36. Kønsigestilling

LO peger på, at der ligger en særlig udfordring i at sikre overførsel af de erfaringer, som AF har gjort med at mainstreame beskæftigelsesindsatsen, dvs. med at integrere et køns- og ligestillingsperspektiv i anvendelsen af redskaber og metoder. På trods af ligestillingslovens krav om, at offentlige forvaltninger skal mainstreame såvel planlægning som implementering, har kommunerne i deres hidtidige beskæftigelsesindsats ikke integreret et sådant perspektiv.

Arbejdsmarkedsstyrelsen er i øjeblikket i gang med at overveje, hvordan erfaringerne fra AF's mainstreamingsarbejde kan nyttiggøres og udvides til at gælde for såvel forsikrede som ikke forsikrede efter kommunalreformen. Det overordnede princip for mainstreamingsstrategien er, at ligestilling skal varetages i det almindelige arbejde på alle niveauer og indenfor alle politikområder.

I AF's arbejde gøres der ofte en indsats over for grupper, som har særlige problemer med at få eller genvinde fodfæste på arbejdsmarkedet. Det kan være ældre, personer med etnisk baggrund, handicappede osv. Erfaringerne fra mainstreamingarbejdet vil med tilpasninger ligeledes kunne anvendes på sådanne områder.

37. Overgangsbestemmelser

KL og Socialchefforeningen finder, at overgangsbestemmelsen om indfasning af ikke-arbejdsmarkedsparate kontant- og starthjælpsmodtagere er helt ubegrundet og vil betyde en meget betydelig administrativ og økonomisk belastning. KL foreslår, at de kommuner, hvor kommunalbestyrelsen vurderer, at der skal ske en indfasning, i stedet udarbejder en overgangsplan. **Københavns Kommune** er enige i, at der bør være en overgangsordning, men mener at overgangsordningen skulle kunne give mulighed for at kommunen kan anvende andre kriterier, fx en geografisk indfasning. **Aalborg Kommune** finder overgangsbestemmelsen uhenigtsmæssig især for nye sammenlagte kommuner, da det betyder, at sammenlægningen af beskæftigelsesindsatsen skal gennemføres over to gange, hvorved den forventede synergieffekt vil blive forsinket med flere år.

Overgangsbestemmelsen er indført for at sikre, at der sker en hensigtsmæssig overgang til samarbejdet i jobcentre, hvor fokus skal være på beskæftigelse. En hurtigere indfasning kan aftales mellem kommunen og staten.

LO mener, at der i forbindelse med overflytningen af den resterende gruppe af ikke-arbejdsmarkedsparate kontant- og starthjælpsmodtagere bør udarbejdes en opgavebeskrivelse for jobcentrets nye opgaver, som skal sikre fokus på beskæftigelse i jobcentret, samtidig med at den sociale indsats over for den resterende kontant- og starthjælpsgruppe kan opretholdes. LO mener, at opgavebeskrivelsen bør behandles efter indstilling fra BER.

Jobcentret fungerer som én indgang for den løbende tilgang af alle målgrupper. Det betyder, at jobcentret allerede fra 1. januar 2007 varetager indsatsen for nytilmeldte personer, der modtager kontanthjælp eller starthjælp ikke alene på grund af ledighed.

Af lovforslagets almindelige bemærkninger fremgår det, at der i jobcentret er fokus på beskæftigelse og selvforsørgelse. Og målet for jobcentrets indsats er at understøtte, at den enkelte borger kommer hurtigst muligt direkte i job. Alle visiteres efter samme metoder, hvor den enkeltes behov for hjælp til at komme i job identificeres.

Jobcentrets fokus på beskæftigelse vil således også gælde borgere, der udover at mangle et arbejde kan have sociale og/eller helbredsmæssige problemer. Udgangspunktet for jobcentrets indsats er, at beskæftigelsesmæssige og sociale problemer skal kunne løses parallelt, og ikke at alle sociale problemer skal være løst, før man kan begynde med en beskæftigelsesrettet indsats.

Det er ikke vurderingen, at der vil være behov for en centralt fastlagt opgavebeskrivelse, da arbejdets organisering fastlægges lokalt.

LO bemærker, at det forekommer uforståeligt, at Beskæftigelsesrådet (BER) i 2006 alene skal rådgive beskæftigelsesministeren om målene for den statslige beskæftigelsesindsats for indsatsåret 2007 og ikke om den kommunale indsats.

Lovforslaget er ændret, således at BER i 2006 rådgiver ministeren om målene for såvel den statslige som den kommunale indsats i 2007.

LO finder det endvidere uklart, om BER skal afgive indstilling til beskæftigelsesministeren om de regionale beskæftigelsesråds (RBR) kontrakter for 2007.

BER skal i 2006 ikke afgive en sådan indstilling til beskæftigelsesministeren.

FTF anfører, at beskæftigelsesministeren efter bestemmelserne i §§ 78-80 (nu § 74-78) fra 1. juli 2005 kan nedlægge den nuværende regionale driftsorganisation for AF. FTF bemærker, at de regionale arbejdsmarkedsråd fortsat har ansvaret for indsatsen i 2006, og at det ikke fremgår, hvorledes sekretariatsbetjeningen af de regionale arbejdsmarkedsråd skal foregå i 2006.

Som det fremgår af lovteksten, overtager Arbejdsmarkedsstyrelsen i givet fald ledelse, organisering og drift af AF på regionalt plan, herunder også sekretariatsbetjening af de regionale arbejdsmarkedsråd i perioden.

38. Diverse

LO, FTF, DA og SALA foreslår, at det bør fremgå af forslaget til § 5 (nu § 6), at beskæftigelsesregionernes overvågning også omfatter overholdelse af lovgivningens krav til indsatsen i jobcentre.

Overvågningen af overholdelsen af lovgivningens krav til indsatsen i jobcentre - herunder minimumsrettigheder - er omfattet af begrebet "statens og kommunens beskæftigelsesindsats" i § 6, stk. 1.

Jobindsats.dk vil indeholde en opfølgning på minimumsrettighederne, dvs. kontaktsamtaler og aktiveringstilbud til tiden.

FTF mener, at det nærmere bør beskrives, hvilken type af konsulentbistand, der er tale om i § 13 (nu § 12), samt betingelserne for anvendelse.

Konsulentbistanden kan blandt andet være i form af køb af konsulenttimer fra eksterne konsulentfirmaer, som kan medvirke til, at jobcentre forbedrer og effektiviserer indsatsen. Konsulentbistand kan også være i form af nærmere analyser af indsatsen for særlige målgrupper.

Konsulentbistanden kan også være betaling af bistand fra medarbejdere fra andre jobcentre, hvor man har høje effekter af beskæftigelsesindsats.

Bemærkningerne har givet anledning til præciseringer i bemærkningerne til lovforslagets § 12.

FTF mener, at der bør offentliggøres enhedsomkostninger såvel i den statslige som kommunale beskæftigelsesindsats (§ 34, nu § 32), og at dette forudsætter en adskilt registrering af henholdsvis den statslige og kommunale opgavevaretagelse og ressourceforbrug.

Jobrådgivernes Brancheforening finder det væsentligt, at det eksplicit fremgår, hvordan enhedsomkostningerne beregnes – således at det tydeligt fremgår, hvilke omkostninger, der er indregnet. Det anbefales, at der udarbejdes en præcis og entydig model/skabelon for, hvordan dette synliggøres.

Kravet om, at kommunerne skal offentliggøre enhedsomkostninger i.f.m. beskæftigelsesindsatsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er en del af forliget om "Flere i arbejde" og er en videreførelse af § 26 i gældende lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. Der opgøres allerede i dag enhedsomkostninger for AF i forbindelse med virksomhedsregnskabet.

Der vil blive udarbejdet en model for opgørelse af enhedsomkostninger.

LO finder, at det fremgår flere steder af lovforslaget, at et råd skal "inddrages", uden at det er nærmere forklaret, hvad dette indebærer – om der f.eks. alene er tale om en høringsret.

Bestemmelserne om at rådene inddrages i forbindelse med forskellige initiativer, som regionsdirektøren finder grundlag for at iværksætte, giver rådene adgang til at afgive bemærkninger hertil, hvilket svarer til en høringsret.

LO, FTF, DA og SALA opfordrer til, at der udarbejdes en implementeringsplan til Beskæftigelsesrådet (BER). **DSI** tilslutter sig dette.

Arbejdsmarkedsstyrelsen vil udarbejde en implementeringsplan, der beskriver processen frem mod etableringen af det nye beskæftigelsessystem pr. 1. januar 2007. Planen vil blive præsenteret for Beskæftigelsesrådet (BER), ligesom BER løbende vil blive holdt orienteret om arbejdet med at implementere reformen.

LO finder, at det ingen steder er forklaret, hvordan beskæftigelsesindsatsen skal tilrettelægges, hvis to kommuner indgår forpligtende samarbejdsaftaler, f.eks. i forhold til budget, beskæftigelsesplan og det lokale beskæftigelsesråd (LBR).

Bestemmelser herom er fastsat i forslag til lov om forpligtende kommunale samarbejder, der er fremsat af indenrigs- og sundhedsministeren. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at formen for de forpligtende samarbejder vil være delegation, således at den eller de kommuner, der delegerer en opgave til en anden kommune, vil bevare ansvaret – herunder det økonomiske ansvar – for opgaven, idet alene udøvelsen vil skulle overlades til en anden kommune.

Det fremgår af lovforslaget, at uanset, at udøvelsen af en kommunes opgaver inden for et forpligtende kommunalt samarbejde er delegeret til en anden kommune, vil ansvaret for varetagelsen af kommunens opgaver på beskæftigelsesområdet uanset delegationen påhvile den delegerende kommunalbestyrelse. Denne kommunalbestyrelse kan således fastsætte overordnede retningslinier for opgavevaretagelsen, som den bemyndigede kommune er forpligtet til at følge.

Det fremgår endvidere af lovforslagets § 12, stk. 2, at det er den kommunalbestyrelse i gruppen af kommuner, der er bemyndiget til at varetage beskæftigelsesopgaven, der på vegne af alle kommunalbestyrelserne i gruppen, nedsætter et lokalt beskæftigelsesråd.

Pligten til at udarbejde en plan for det kommende års beskæftigelsesindsats og den årlige forvaltningsrevision, påhviler i overensstemmelse med

det anførte om ansvaret for beskæftigelsesindsatsen hver kommune i det forpligtende kommunale samarbejde. For at sikre samarbejdet med staten i jobcenteret skal kommunerne i det forpligtende samarbejde sammenskrive de enkelte planer.

Amtsrådsforeningen savner en begrundelse for den foreslåede struktur med en fælles beskæftigelsesregion for Region Sjælland og Region Hovedstaden.

Beskæftigelsesregionerne afspejler naturligt sammenhængende arbejdskraftoplande. Da Hovedstaden og Sjælland udgør ét stort sammenhængende arbejdskraftopland etableres der én beskæftigelsesregion for Hovedstaden og Sjælland.

Ordblinde-/dysleksiforeningen i Danmark bemærker, at opgaven med aktivering af ledige med problemer med ordblindhed/dysleksi bør forankres regionalt i de 4 beskæftigelsesregioner, således at der fortsat er en central styring af indsatsen.

Med kommunalreformen har jobcenteret ansvaret for aktiveringen af alle ledige, herunder også medlemmer af Ordblinde-/dysleksiforeningen. I det omfang det pga. særlige målgruppers behov er hensigtsmæssigt at lade f.eks. andre aktører med en særlig ekspertise indenfor jobformidling eller aktivering varetage opgaven, vil det kunne ske. De fire beskæftigelsesregioner har således mulighed for at udføre rammeudbud for bl.a. personer med handicap, hvor opgaverne går på tværs af jobcentrene. De valgte andre aktører skal herefter udføre den pågældende beskæftigelsesopgave på vegne af myndigheden.

DSI og Det Centrale Handicapråd bemærker, at det er meget uheldigt, at det fortsat er staten, der skal varetage indsatsen efter lov om kompensation til handicappede, idet det frygtes, at de kommunalt ansatte ikke får kendskab til lovens kompensationsmuligheder. Det er derfor væsentligt, at der både gives både statslig og kommunal mulighed for f.eks. at bevilge personlig assistance.

Det skal bemærkes, at hensigten med samlingen af den statslige og den kommunale myndighed i jobcentre bl.a. er at øge kendskabet til såvel statens som kommunernes redskaber, således at det altid er de mest hensigtsmæssige redskaber, metoder og ordninger, der anvendes uanset målgruppe. Der vil endvidere i jobcentrene være mulighed for at både kommunale og statslige ansatte f.eks. kan bevilge personlig assistance, selvom staten fortsat har ansvaret for denne del af beskæftigelsesindsatsen.

Rigsrevisionen finder det tilfredsstillende, at der på et ensartet grundlag vil ske en årlig opfølgning på resultater og effekter af indsatsen i jobcentrene, og at der vil blive rapporteret om den samlede indsats samt særskilt om den statslige indsats. Rigsrevisionen bemærker imidlertid, at anvendelse af begrebet forvaltningsrevision ikke er i overensstemmelse med nationale eller internationale definitioner af begrebet, da der ikke er tale om, at analyser, vurderinger og rapportering bliver foretaget af en af administrationen uafhængig part, hvilket på beskæftigelsesområdet er Rigsrevisionen og de kommunale revisorer. Rigsrevisionen nævner desuden, at tilvejebringelse af et tilstrækkeligt og relevant revisionsbevis ved en forvaltningsrevision ofte medfører gennemførelse af såvel systemanalytisk revision som substansrevision, der forudsætter, at den, der foretager analyserne og vurderingerne, har de nødvendige revisionsfaglige kvalifikationer og samtidig er uafhængig af den undersøgte institution, område mv.

Rigsrevisionen anbefaler på denne baggrund, at der anvendes et andet begreb end forvaltningsrevision, da der efter Rigsrevisionens vurdering er tale om en årlig rapportering/resultatopfølgning.

Bemærkningen har givet anledning til ændringer i lovforslaget. "Forvaltningsrevision" erstattes af "årlig resultatrevision".

FTF finder, at lovforslagets økonomiske konsekvenser forekommer underlagt en præmis om udgiftsneutralitet, hvor fremtidige synergi- og stordriftsfordele skal opveje implementeringsudgifterne ved reformen. Det forekommer således ifølge FTF ikke realistisk, at implementeringen af reformen ikke i omlægningsperioden vil påvirke opgaveløsningen negativt i de to systemer.

AC bemærker, at det ikke af lovforslaget fremgår, at der er afsat midler til de udgifter, der følger af omstillingen af de berørte arbejdspladser, hvilket anses for afgørende i forhold til at sikre en succesfuld gennemførelse af reformen.

Den nye organisering af beskæftigelsesindsatsen vil medføre økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

De kommunale udgifter, der er forbundet med implementeringen, vurderes samlet set at blive opvejet af de langsigtede besparelser som følge af de forventede synergi- og stordriftsfordele. De statslige udgifter forbundet med implementeringen af kommunalreformen på beskæftigelsesområdet vil blive søgt indprioriteret inden for Beskæftigelsesministeriets samlede ramme.

Rigsrevisionen bemærker i sit hørings svar, at det forudsættes, at regnskabsaflæggelsen for den statslige beskæftigelsesindsats i jobcentre (type A og B) varetages af Arbejdsmarkedsstyrelsen eller de enheder, som måtte blive oprettet i medfør af § 8 således, at regnskaberne på dette område umiddelbart er omfattet af Rigsrevisionens kompetence, jf. rigsrevisorlovens § 2.

Regnskaberne for beskæftigelsesregionerne, enheder oprettet under Arbejdsmarkedsstyrelsen og jobcentre af type A og B vil være omfattet af Rigsrevisionens kompetence, jf. rigsrevisorlovens § 2.

Rigsrevisionen anbefaler i forhold til lovforslagets bemærkninger vedrørende tilpasning af den finansielle revision og herunder hensynet til afvejning af risiko og væsentlighed, at der i lighed med hidtidig praksis formuleres mere præcise krav til det kommunale administrationsgrundlag i det fremtidige beskæftigelsessystem frem for mere detaljerede retningslinier for den finansielle revision.

Det fremgår af bemærkningerne, at der ønskes en mere fleksibel finansiell revision på beskæftigelsesområdet, hvor Beskæftigelsesministeriet fremover årligt vil kunne udpege fokusområder for den finansielle revision samt eventuelt angive omfanget af stikprøver på sagerne, herunder hyppighed af besøg i den løbende revision. Desuden vil der ske regulering af en løbende opfølgning på de konstaterede fejl og mangler, således at berigtigelsen foretages umiddelbart.

De nærmere regler for disse elementer i den finansielle revision vil Rigsrevision som forudsat i forligsaftalen blive inddraget i den konkrete udmøntning af.

39. Personalespørgsmål

a. Forholdet til procedureloven

KL foreslår, at bestemmelserne om overflytning af statsligt personale placeres i procedureloven.

Lovforslaget indeholder en bestemmelse, der giver ministeren hjemmel til at delegere den statslige beskæftigelsesindsats til en kommunalbestyrelse. Som følge af at en sådan delegation vil kunne trækkes tilbage, er det fundet hensigtsmæssigt at der lovgives vedrørende personaleforhold i ressortlovgivningen. Personalebestemmelserne er i øvrigt i videst muligt omfang tilpasset bestemmelserne i udkast til den generelle procedurelov.

b. Udlån af tjenestemænd

KL finder, at den i udkastets § 23 foreslåede udlånsmodel er uhensigtsmæssig. **KL** ønsker, at tjenestemænd overføres til ansættelse i de kommuner, hvortil der foretages delegation.

KTO mener, at der bør gælde ensartede retningslinjer for alle ansatte. Mener derfor ikke, at de statslige tjenestemænd skal udlånes.

Udlånsmodellen er valgt, fordi der - modsat andre overflytninger af opgaver i forbindelse med kommunalreformen - er tale om, at beskæftigelsesministeren kan tilbagekalde den bemyndigelse, der er givet en kommunalbestyrelse til at varetage opgaven.

c. Afgørelse af tvivlsspørgsmål

SKAF henstiller, at det præciseres i lovbemærkningerne, at tjenestemændenes centralorganisationer er blandt de involverede parter, hvis finansministeren træffet endelig administrativ afgørelse om andet end spørgsmål omtalt i § 23, stk. 4.

Det indarbejdes i bemærkningerne, at finansministeren, inden der træffes afgørelse forhandler med de involverede parter, som vil være beskæftigelsesministeren, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune samt vedkommende tjenestemandsgeselskaber.

d. Tjenestemandspension

KL finder det uacceptabelt, at fordeling af tjenestemandspensioner reguleres ved bemyndigelsesbestemmelse til finansministeren.

Ændringen berører ikke de enkelte tjenestemænds pensionsrettigheder i henhold til tjenestemandspensionsloven.

I bemærkningerne til § 23, stk. 4, er det nu præciseret, at bestemmelserne fastsættes af finansministeren efter forhandling med de kommunale parter.

e. Udlån af overenskomstansatte

AC finder, at det bør fremgå, hvorvidt det vil være de overenskomstansatte, som i sin tid fulgte med opgaven fra stat til kommune, der såfremt bemyndigelsen til kommunerne trækkes tilbage, skal følge med opgaven tilbage til staten.

Det fremgår af lovforslagets § 24, at såfremt en bemyndigelse til kommunerne tilbagekaldes, finder principperne i §§ 21-23 tilsvarende anvendelse. Dvs. at overenskomstansatte, hvis opgaver overføres til staten, følger med deres opgaver over til den statslige arbejdsgiver. Dette svarer til de normale principper ved opgaveoverførsler og vil derfor være den mest naturlige situation. Det synes desuden at være den måde, der er mest velegnet til at sikre en ligeværdig integration af medarbejderne i centrene.

f. Ledelsesretten

KL og **AFT** opfordrer til at spørgsmål om ledelsesretten i forhold til udlånte medarbejdere reguleres.

I en udlånsmodel vil de daglige ledelsesbeføjelser normalt overgå fra ansættelsesmyndigheden til den modtagende myndighed. Udlånte tjenestemænd er i øvrigt f.eks. m.h.t. aflønning - med mindre andet aftales - omfattet af de regler som gælder ved den myndighed de er udlånt fra, herunder omfattet af de forhandlingsregler mv., der gælder på dette område.

g. Delingsråd

KL foreslår oprettelse af instans til løsning af konflikter mellem de afgivende og modtagende myndigheder.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 20, at der i forbindelse med en sådan delegation vil blive indgået en kontrakt mellem staten og kommunen, som bl.a. indeholder rammer for indsatsen, økonomi og finansiering af indsatsen, overflytning af driftsressourcer, tilsynet med indsatsen for de statslige målgrupper m.v.

h. Medarbejderinddragelse/SU og MED udvalg

AFT opfordrer til, at problemstillingerne og mulighederne i forhold til forskellige samarbejdsregler i henholdsvis kommuner og stat klarlægges.

LO foreslår, at det af loven kommer til at fremgå, at personalet bliver inddraget og får indflydelse, samt at det sikres, at tillidsrepræsentanterne kan udføre deres arbejde. Opfordrer endvidere til, at problemstillingerne og mulighederne i forhold til forskellige samarbejdsregler i henholdsvis kommuner og stat klarlægges.

AC finder, at det er nødvendigt at få afklaret, hvordan de udlåntes rettigheder sikres i henhold til regler om MED-udvalg/SU, sikkerhedsudvalg mv.

Et centralt element i en vellykket omstillingsproces er at anvende medarbejdernes viden og ressourcer optimalt.

Der bør derfor lægges vægt på, at de involverede MED-udvalg i kommunerne og amter og samarbejdsudvalg i staten bliver inddraget i overensstemmelse med reglerne herom, således at det sikres, at personalets repræsentanter har mulighed for at drøfte juridiske, økonomiske og sociale følger for ansatte, der bliver berørt af reformen.

Der er allerede etableret et samarbejde mellem arbejdsgivere og personaleorganisationer på det statslige og det kommunale område om dialogfora.

Personalestyrelsen er indstillet på at drøfte evt. uafklarede spørgsmål omkring regler om MED-udvalg/SU, sikkerhedsudvalg mv. for udlånte tjenestemænd med de relevante myndigheder og organisationer.

i. Virksomhedsoverdragelsesloven

FTF finder, at det bør fremgå direkte, at lønmodtagernes rettigheder vil være omfattet af virksomhedsoverdragelsesloven.

En del af de offentlige medarbejdere, der berøres af kommunalreformen, er umiddelbart omfattet af virksomhedsoverdragelsesloven.

Af § 24 i forslag til lov om ansvaret for og styring af den aktive beskæftigelsesindsats fremgår direkte, at virksomhedsoverdragelsesloven også kommer til at omfatte medarbejdere, der ikke omfattes umiddelbart.

Der forekommer derfor ikke behov for yderligere præcisering.

j. Overenskomsternes status

LO foreslår, at det kommer til at fremgå, at personaleorganisationerne inddrages i en forhandling om de kollektive rettigheder.

Organisationernes forhandlingsret fremgår af virksomhedsoverdragelsesloven og almindelige arbejdsretlige principper. Der forekommer derfor ikke behov for at præcisere inddragelsen af personaleorganisationerne.

k. Vilkår ved overenskomstperiodens udløb

LO finder, at det bør præciseres, hvilke ansættelsesforhold man vil tilbyde de virksomhedsoverdragede medarbejdere, når deres tidligere overenskomstfastsatte rettigheder udløber med overenskomsten.

Vilkårene efter overenskomstperiodens udløb aftales – i overensstemmelse med den danske model – mellem overenskomstparterne.

l. Flytning inden for samme ansættelsesområde

LO finder, at det bør præciseres, hvilke ansættelsesforhold man vil tilbyde medarbejdere, som overføres til andet arbejde og ansættelsessted inden for samme ansættelsesområde.

Der bør ikke fastsættes særskilte regler eller procedurer for personalets forhold i forbindelse med flytning af opgaver indenfor samme ansættelsesområde. Sådanne omflytninger skal ske efter de almindelige ansættelsesretlige regler.

m. Tjenestested

LO foreslår, at de ansatte sikres beskæftigelse i lokalområdet.

Som udgangspunkt flytter de ansatte med deres opgaver. Så langt det er muligt, bør man i den lokale proces tage hensyn til den ansattes ønsker med hensyn til placering.

n. Kompetenceudvikling

LO opfordrer til, at der sættes særlig fokus på kompetenceudvikling for medarbejderne - herunder fokus på en fælles uddannelsesplatform for alle ansatte på beskæftigelsesområdet.

Kompetenceudvikling er meget centralt i en omstillingsproces. Der er derfor stor fokus på dette område. De offentlige arbejdsgivere er meget opmærksomme på, at kommunalreformen kan betyde, at en række medarbejdere i stat, regioner og kommuner kan have særlige behov for kompetenceudvikling - især hvis de skifter til andre arbejdsopgaver.

o. Ansættelsesgaranti

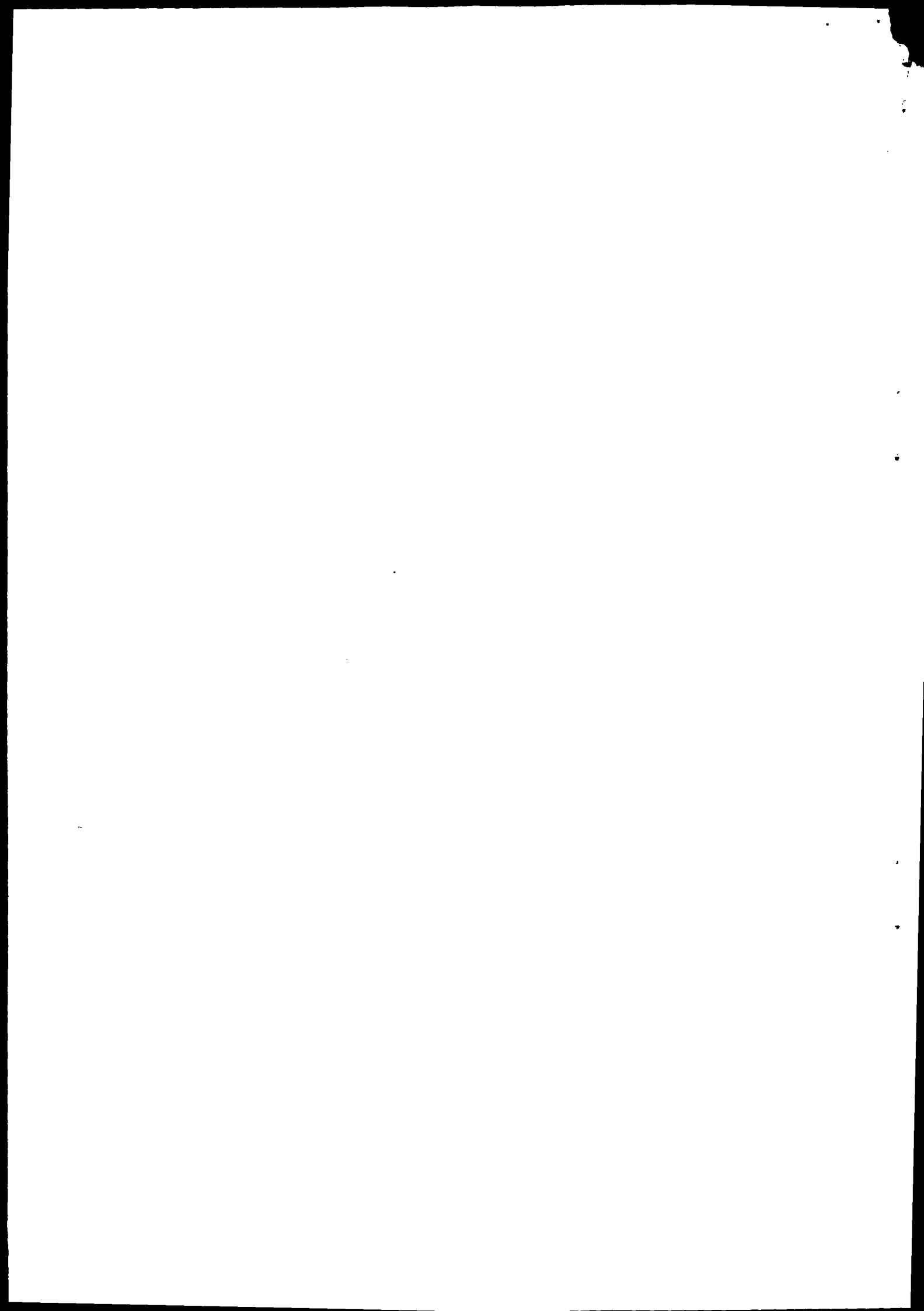
LO finder, at det skal præciseres, at der ikke kan ske afskedigelser som følge af sammenlægningerne, men at reduktioner skal ske ved naturlig afgang.

Ingen ansatte kan afskediges som følge af selve overgangen. Det følger af virksomhedsoverdragelsesloven. Efter overgangen vil alle medarbejdere - dvs. både allerede ansatte og overførte medarbejdere - have samme jobsikkerhed som hidtil.

p. Ansættelsesområdet

LO finder, at en regional ansættelse er for stort et ansættelsesområde. En acceptabel størrelse vil være det enkelte B-center.

Der er behov for en høj grad af fleksibilitet og mobilitet i forhold til de opgaver, der skal løses for at betjene borgerne. Et geografisk snævert ansættelsesområde modvirker dette. Der vil - så langt det er muligt - blive taget hensyn til den enkeltes behov og ønsker med hensyn til opgaver og arbejdssted.

**Arbejdsmarkedsstyrelsen
Lovenheden**

Notat

Notat om høringssvar vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats med flere love (Konsekvensrettelser som følge af kommunalreformen)

Udkast til forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats med flere love blev sendt i høring den 1. december 2004.

Februar 2005

Modtagne høringssvar

Beskæftigelsesministeriet har i alt modtaget 23 høringssvar.

Vores sag

04-201-66

Vores ref.

Lovenheden

Følgende myndigheder og organisationer (i alt 15) har afgivet bemærkninger:

Landsorganisationen i Danmark (LO), Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), De Samvirkende Invalideorganisationer (DSI), Det Centrale Handicapråd, Center for Ligebehandling af Handicappede, Foreningen af Statsamtmand, Landsforeningen Ligeværd, Ankestyrelsen, Den uvildige Konsulentordning på Handicapområdet, Landsforeningen LEV, Akademikernes Centralorganisation (AC), Holstebro Kommune, Ordblinde/Dysleksiforeningen i Danmark, Amtsrådsforeningen.

Følgende har ikke haft bemærkninger til lovforslaget:

Beskæftigelsesrådet, Dansk Arbejdsgiverforening, (DA), Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger (SALA), Kommunernes Landsforening (KL), Kristelig Fagbevægelse, Rigsrevisionen, Datatilsynet, Sammenslutningen af Institutioner for Erhvervshæmmede (SIE), Ledernes Hovedorganisation (LH).

Følgende har ikke afgivet høringssvar:

Københavns kommune, Frederiksberg kommune, Rådet for Frivilligt Socialt Arbejde, Praktiserende Lægers Organisation, Centralorganisationernes Fælles Udvalg (CFU), Det Kommunale Kartel (KK), Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte (KTO), Statsansattes Kartel (SK), Stats- og kommunalt Ansattes Forhandlingsfællesskab (SKAF), Kristelig Arbejdsgiverforening (KA), Dansk Flygtningehjælp, Foreningen af Ledere ved Danskuddannelser, Jobrådgivernes Brancheforening, Rådet for Etniske Minoriteter, Foreningen af Socialchefer i Kommunerne, Sundhedskartellet.

Bemærkninger til lovforslaget

I det følgende foretages en gennemgang af de politisk centrale forslag til ændringer af lovforslaget, som er fremkommet i høringssvarene.

Ud over de punkter, der omtales i det følgende, er der i lovforslaget blandt andet på baggrund af høringssvarene indarbejdet nogle mere tekniske, herunder lovtekniske ændringer, i forhold til det udkast til lovforslag, der blev udsendt i høring den 1. december 2004.

Til § 1, nr. 4

LO finder, at det af bestemmelsen bør fremgå, at ministeren "efter indstilling fra Beskæftigelsesrådet" fastsætte regler om, hvordan vurderingen skal foretages af, hvilke aktiviteter eller tilbud der skal gives efter loven.

Det følger af forslaget til lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats § 40, at Beskæftigelsesrådet afgiver indstilling til beskæftigelsesministeren om forslag til regelfastsættelse på det beskæftigelsespolitiske område.

Landsforeningen LEV ønsker, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om de initiativer, der skal iværksættes i forhold til målgruppen i lovens § 2, nr. 5 (personer, der modtager sygedagpenge), nr. 6 (personer, med varige begrænsninger i arbejdsevnen, der modtager førtidspension) og nr. 7 (personer, med varige begrænsninger i arbejdsevnen, der ikke modtager førtidspension).

Det foreslås således, at den nye § 4 a kommer til at indeholde en sådan bemyndigelse, som bl.a. skal udmøntes i, at myndighedernes rådgivningen skal være opsøgende, når det gælder ressourcetsvage som personer med udviklingshæmning.

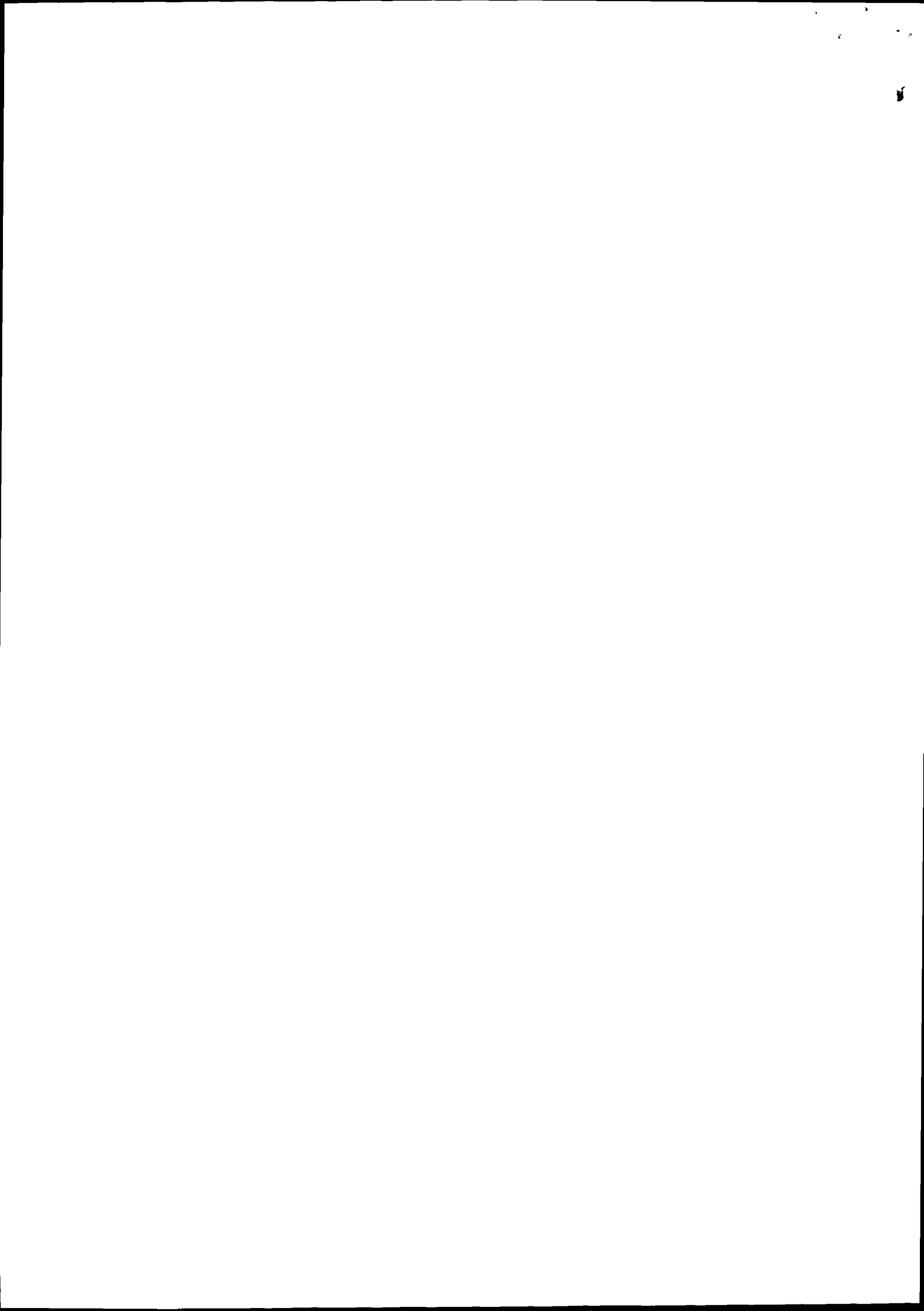
Lovforslaget indeholder alene konsekvensrettelser, som følger af aftalen om kommunalreformen og ikke ændringer af de materielle regler. Lovforslaget er derfor ikke ændret.

Til § 1, nr. 8

LO finder, at registrering af en kontanthjælpsmodtager ikke kan ske ved første henvendelse til kommunen, da kommunen først skal tage stilling til, om personen er berettiget til en ydelse alene på grund af ledighed. LO finder endvidere, at det er uklart, om det er personen eller kommunen, der har det endelige ansvar for, at registrering sker.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslagets § 4, nr. 4.

Der er tale om en præcisering af gældende retstilstand, idet de hidtidige bestemmelser i LAB-lovens § 11, stk. 3, aktivlovens § 8 a og styringslovens § 15, stk. 2, skrives sammen og koordineres i forslagene til ny § 11, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og ny § 8 a i lov om aktiv socialpolitik.

Kommunen skal ved en persons henvendelse om hjælp straks tage stilling til, om hjælpen ydes alene på grund af ledighed. Ansvar for registrering som arbejdssøgende påhviler efter forslaget den person, der søger om hjælp, og kommunen skal ved udbetaling af hjælp sørge for, at registreringen er sket.

Bemærkningerne er rettet til, så ovenstående tydeliggøres.

FTF foreslår, at personer, der ved ledighed er berettiget til betaling for G-dage og herefter går i ordinær beskæftigelse, ikke skal registreres på første ledighedsdag.

Lovforslaget indeholder alene konsekvensrettelser, som følger af aftalen om kommunalreformen og ikke ændringer af de materielle regler. Lovforslaget er derfor ikke ændret.

Til § 1, nr. 10

LO foreslår, at bemyndigelsesbestemmelsen i den gældende lov § 20, stk. 2, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om kommunernes underretning til koordinationsudvalget om anvendelsen af virksomhedspraktik efter kapitel 11, bliver videreført.

Lovforslaget er ændret i overensstemmelse med bemærkningen.

Til § 1, nr. 15

Med det fælles datagrundlag åbnes der mulighed for at forenkle og begrænse antallet af underretninger. **LO** forudsætter, at staten fortsat skal underrette arbejdsløshedskasserne om negative hændelser.

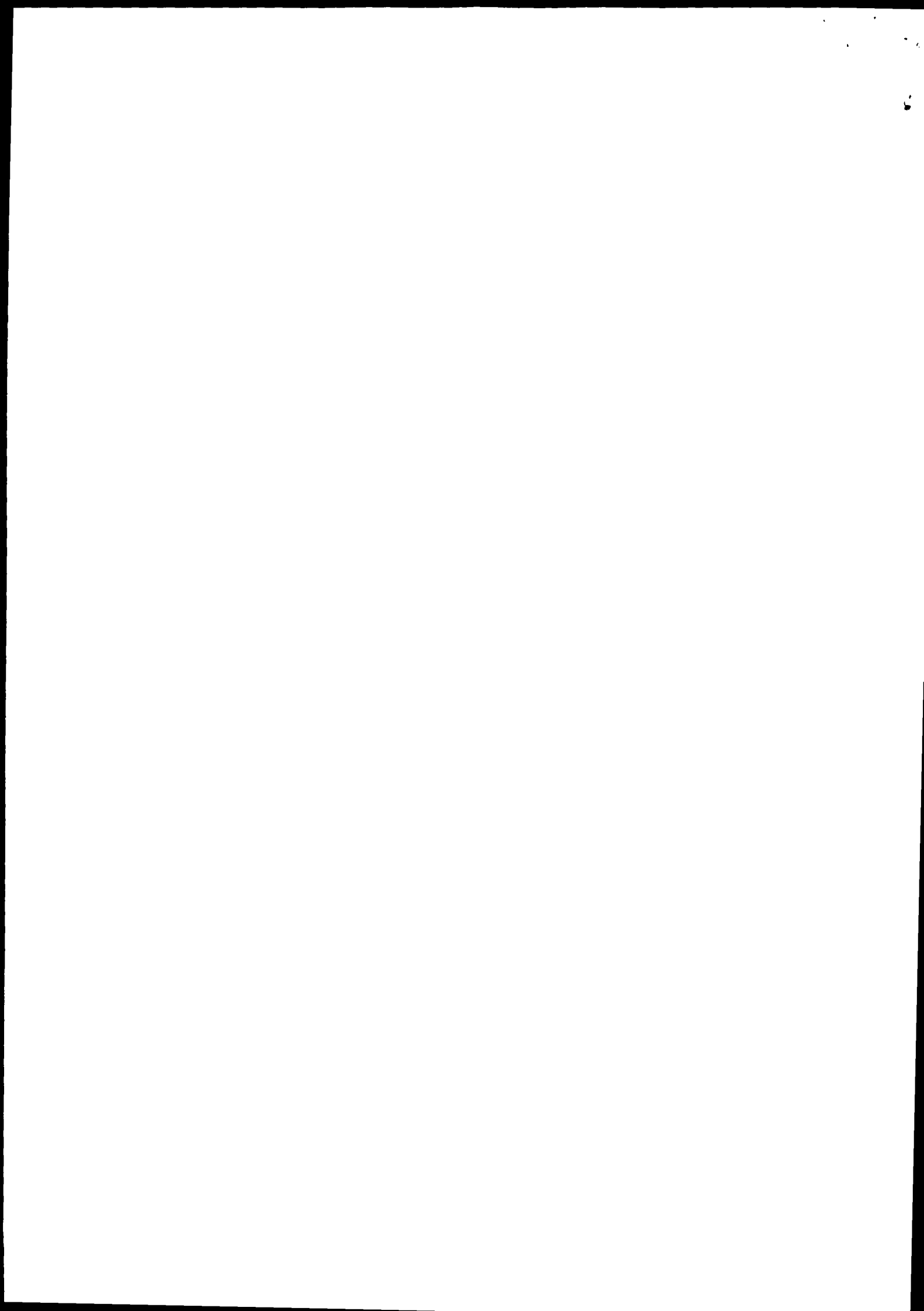
I bemærkningerne til bestemmelsen er nu givet en mere udførlig beskrivelse af formålet med bestemmelsen. Det fremgår således, at hensigten er at anvende det fælles datagrundlag i videre udstrækning end hidtil. Arbejdsløshedskasserne vil fortsat modtage meddelelser, der er nødvendige til brug for kassernes rådighedsvurderinger.

Til § 1, nr. 24

LO finder, at klagebestemmelserne er uklare, f.eks.: hvem kan indbringe en klage for beskæftigelsesankenævnet? Hvortil skal klagen indgives? Hvad er retsvirkningen af en foreløbig afgørelse?

Foreningen af Statsamtmand bemærker, at 4 ugers fristen for beskæftigelsesankenævnets behandling af statens afgørelser ikke gælder for nævnets behandling af kommunale afgørelser. Det bemærkes i øvrigt, at det er usædvanligt at fastsætte fristen for nævnets afgørelse til 4 uger efter klagens modtagelse i en anden instans, her jobcenteret.

FTF foreslår, at det af lovtæksten fremgår, hvor lang tid der maksimalt må gå, fra en klage modtages i jobcenteret til den videresendes til beskæftigel-

sesankenævnet, samt at klagen skal indgives til jobcenteret. FTF foreslår endvidere en ny formulering af stk. 3.

AC finder, at bestemmelsen afskærer personer og organisationer m.v., der ikke direkte er berørt af en afgørelse om konkurrenceforvridning, men dog har en væsentlig interesse i den, fra at indbringe en afgørelse herom for beskæftigelsesankenævnet.

Lovforslaget er ændret.

Det fremgår af forslaget, at også faglige organisationer – som hidtil - kan anke over en afgørelse vedrørende konkurrenceforvridning.

Den hidtil gældende korte sagsbehandlingstid for klager vedrørende visse af statens afgørelser i jobcenteret, f.eks. hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov, opretholdes, men således at 4-ugers fristen først regnes fra klagens modtagelse i beskæftigelsesankenævnet.

Som det fremgår af lovbemærkningerne vil der administrativt blive fastsat bestemmelse om, at staten i disse klagesager senest fem arbejdsdage efter at klagen er modtaget i jobcenteret, skal sende sagen til beskæftigelsesankenævnet, hvis klageren ikke får helt eller delvist medhold ved genvurderingen. Der findes ikke at være behov for, at det fastsættes i loven.

I kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, er der fastsat regler om, hvortil en klage skal indgives og adgangen til at træffe foreløbige afgørelser og muligheden for at bortset fra overskridelse af ankefristen.

AC foreslår endvidere, at det af aktivloven direkte fremgår, at sagen kan indbringes for Ankestyrelsen.

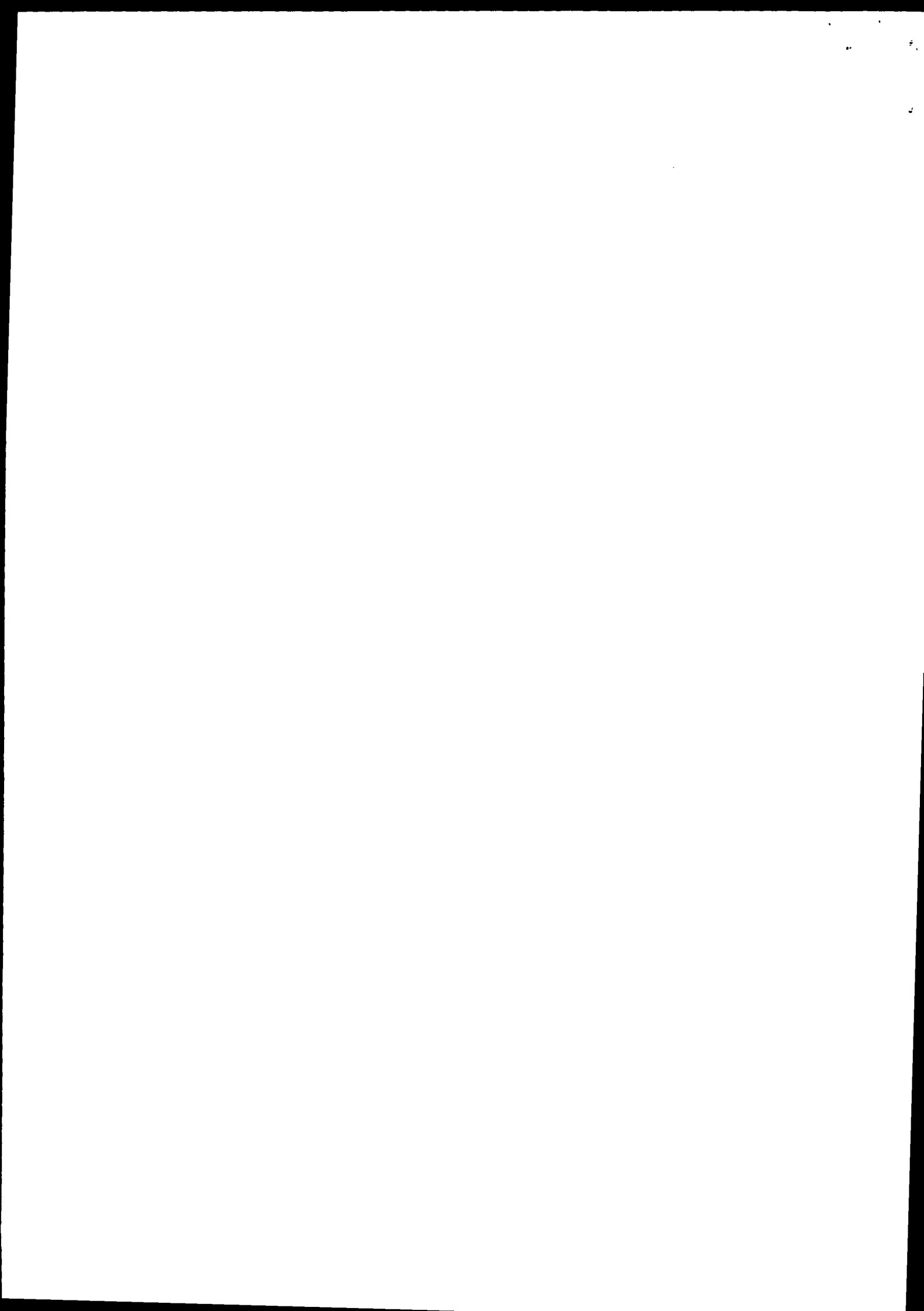
Dette er fastsat i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, hvorfor der ikke er behov for at fastsætte det i denne lovbestemmelse.

Ankestyrelsen finder, at bestemmelsens blanke henvisning til kapitel 10 i retssikkerhedsloven, vil kunne skabe forvirring.

Retssikkerhedsloven bliver ændret, så det klart fremgår, hvilke regler der gælder for beskæftigelsesankenævnets behandling af klagesager.

Til § 1, nr. 27

Ankestyrelsen gør opmærksom på, at det ikke synes at fremgå, om og i givet fald hvortil, der kan klages videre over afgørelser efter §131.

Efter §131 kan klager indbringes for den myndighed i jobcenteret, som har afgivet tilbuddet om ansættelse med løntilskud. Den afgørelse, der træffes af myndigheden i jobcenteret, er en afgørelse, der kan indbringes for beskæftigelsesankenævnet efter § 128.

Til § 2, nr. 5.

DSI, Det Centrale Handicapråd og Center for ligebehandling finder, at det ikke klart af loven fremgår, hvor en handicappet skal henvende sig for at få den rigtige hjælp.

Lovforslaget er ændret, således at den handicappede altid skal henvende sig til jobcenteret i bopælskommunen for at få hjælp efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. I det omfang, der er tale om en særlig indsats vil der være mulighed for at jobcenteret kan indhente specialiserede viden og rådgivning fra en række specialfunktioner. Hermed skal det sikres, at personer med handicap i alle situationer kan tilbydes den bedste og mest målrettede jobindsats.

Til § 2, nr. 8

DSI, Det Centrale Handicapråd og Center for Ligebehandling af Handicappede ser gerne, at klager over afgørelser efter lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. kan indbringes for beskæftigelsesankenævnene. Det Centrale Handicapråd bemærker, at der bør være hjemmel til i særlige tilfælde at bortset fra en overskridelse af ankefristen.

Lovforslaget er ændret således, at afgørelser efter handicapkompensationsloven indbringes for beskæftigelsesankenævnene. Klagerne behandles efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, hvorefter der er mulighed for i særlige tilfælde at bortse fra en overskrivelse af ankefristen.

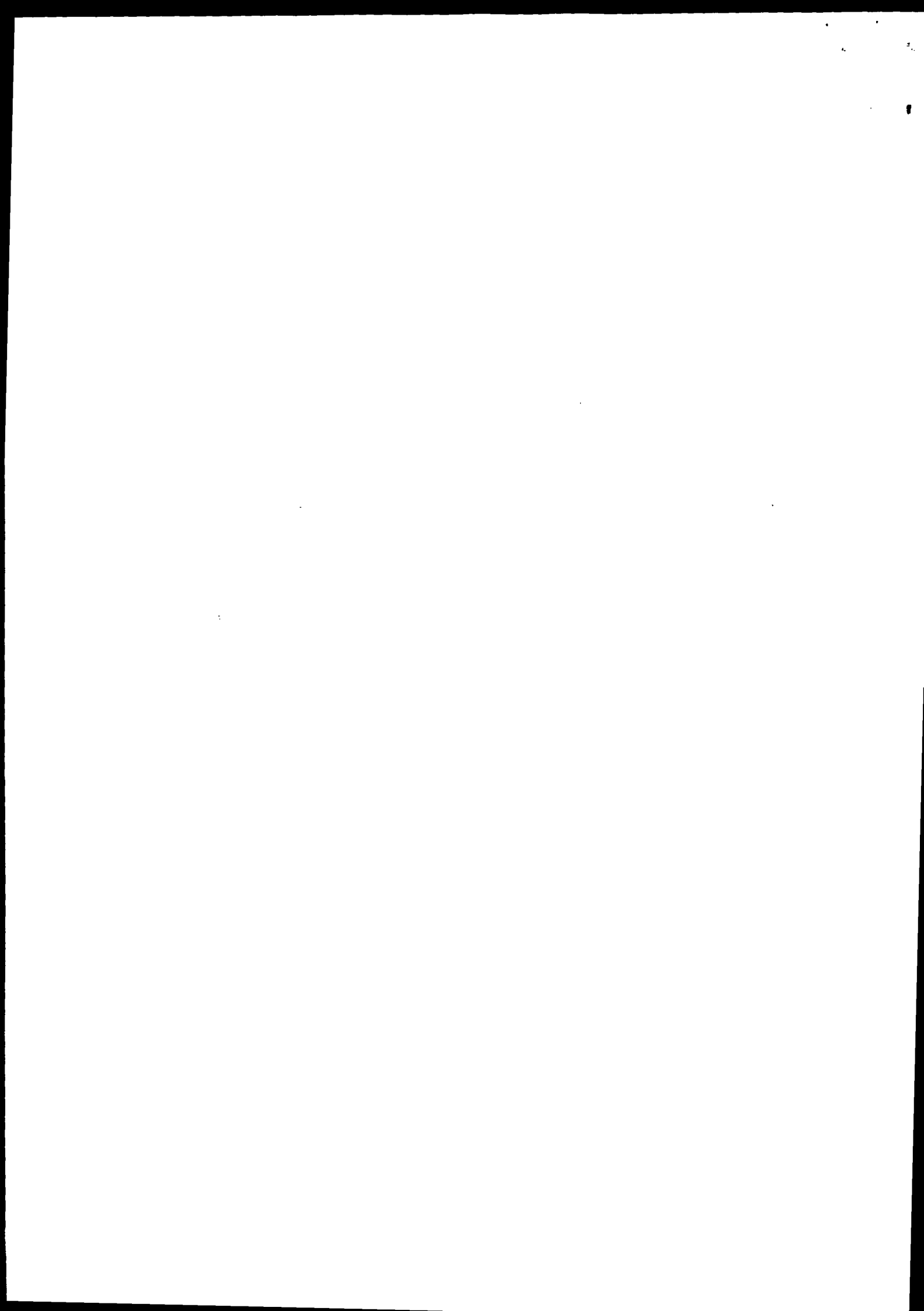
Til § 4, nr. 11

Foreningen af statsamtmand foreslår en ændret formulering af bestemmelsen, der skal klargøre klagesagsbehandlingen vedr. enkeltydelser m.v. efter aktivlovens kapitel 10 og 10 a.

Bestemmelsen er ændret, så det er tydeligt, at både klager over afgørelser om tildeling af enkeltydelser m.v. og klager over afgørelser om tilbagebetaling af disse ydelser, behandles af de sociale nævn.

Øvrige bemærkninger

Landsforeningen Ligeværd har i høringssvar bemærket, at man med lovændringen bør benytte anledningen til at sikre, at unge med særlige behov (på grund af indlæringsvanskeligheder eller andre begrænsninger i relation til personlige kompetencer, fysisk/psykisk udviklingsniveau eller sociale forhold) bliver synlige, ved at målgruppen skrives ind i lovgivningen, at ud-

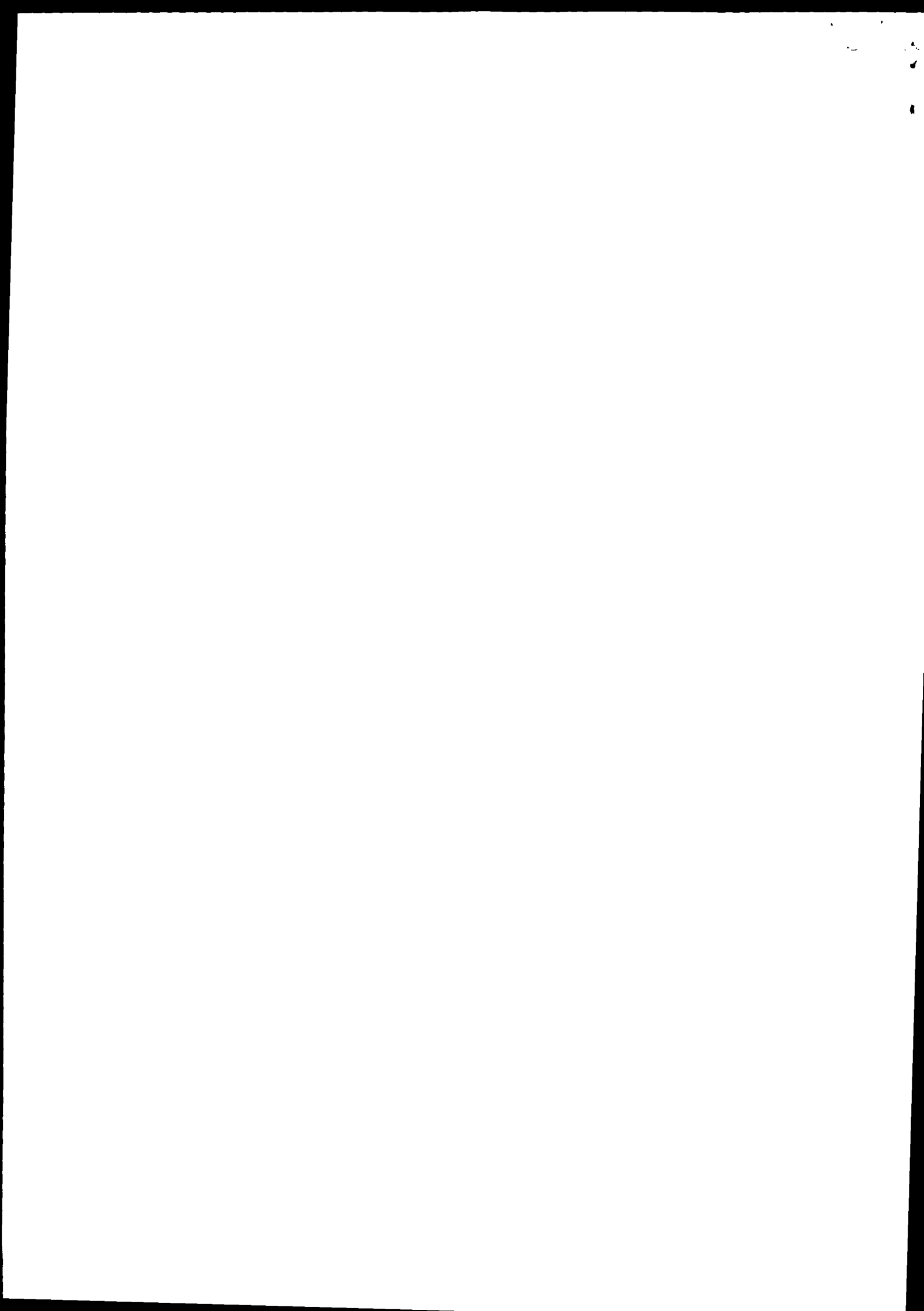

viklingselementer kan skrives ind i jobplaner, samt ved ændring af varigheden af ansættelse med løntilskud.

Lovforslaget indeholder alene konsekvensrettelser, som følger af aftalen om kommunalreformen og ikke ændringer af de materielle regler. Lovforslaget er derfor ikke ændret.

Ordblinde/Dysleksiforeningen i Danmark ønsker, at aktiveringsopgaven i form af uddannelsestilbud bør placeres som en regional opgave i de 4 beskæftigelsesregioner, da ordblinde ledige er spredt over et stort geografisk område, og der derfor er tale om en tværgående opgave.

Af forslaget til lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats skal beskæftigelsesregionerne medvirke til løsningen af tværgående beskæftigelsesopgaver og gennemfører efter inddragelse af de regionale beskæftigelsesråd og med beskæftigelsesministerens godkendelse rammeudbud af indsatsen for afgrænsede målgrupper, som er spredt på tværs af jobcentre, og som har særlige problemer i forhold til arbejdsmarkedet og derfor kræver en specialiseret indsats.

KOPI

Ny Esbjerg
Kommune

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K.
Att.: Claus Hjort Frederiksen

Post & Journal Borgmesterens Forvaltning	
Modt.: 04 FEB. 2005	
Skannet ☐	Sagsbeh. <i>obj</i>
Dok. id	Sagsid. <i>60630</i>
Journalnr. <i>00.01.00 A23</i>	

Sammenlægningsudvalget
Esbjerg Rådhus
Torvegade 74
6700 Esbjerg

Tlf. 7616 1616
Email: kontakt @NyEsbjergKommune.dk

Dato: 20. januar 2005

Tillæg til udkast til forslag til lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats.

Esbjerg, Ribe og Bramming Kommuner har i en skriftlig henvendelse til Beskæftigelsesministeren dateret den 5. januar 2005 fremsendt bemærkninger til Arbejdsmarkedsstyrelsens udkast til forslag til lov om ansvaret for

Ved en fejl er alle bemærkninger ikke kommet med, derfor eftersendes dette tillæg.

Udover tidligere nævnte forhold findes følgende punkter problematiske:

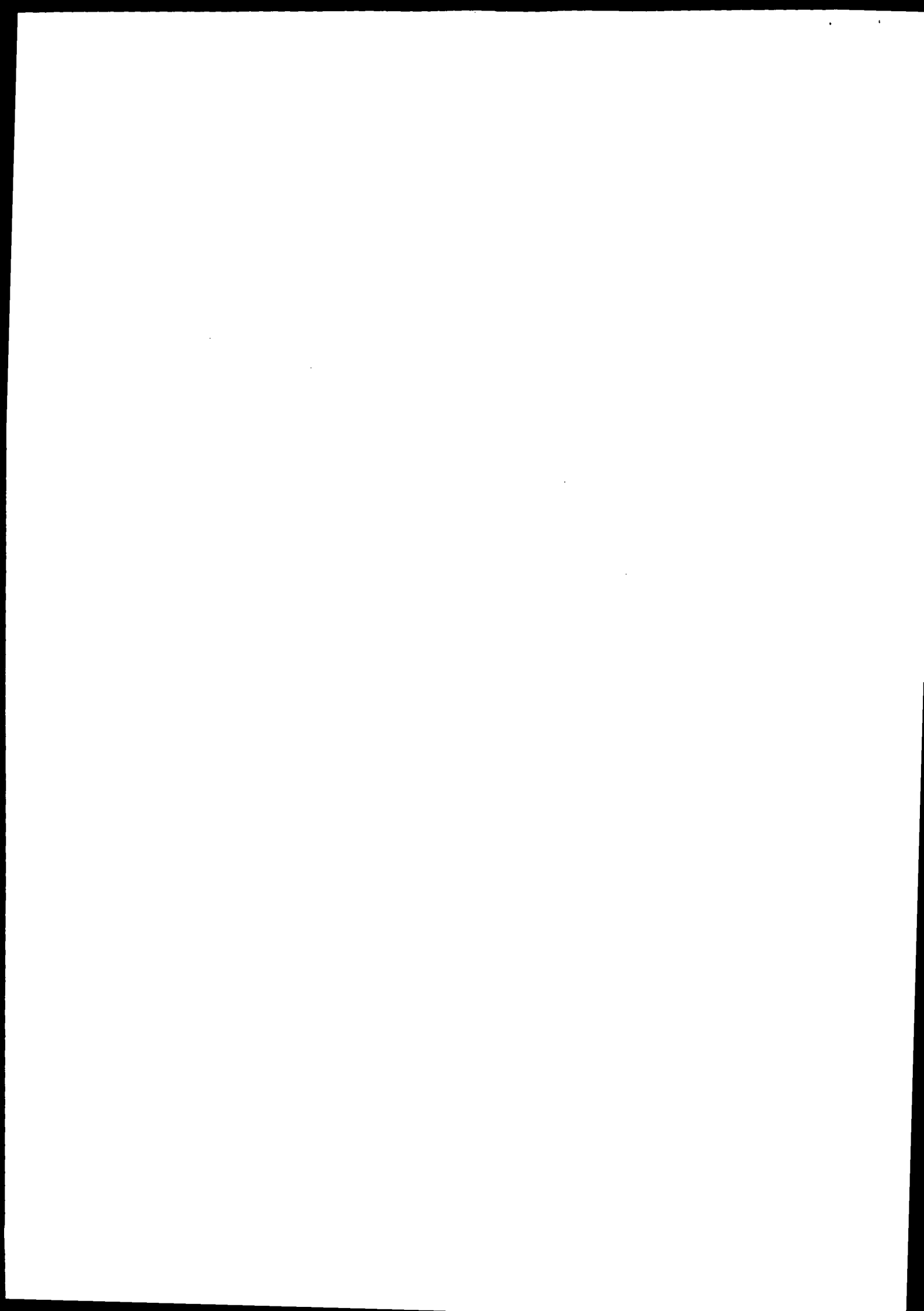
- Der mangler en beskrivelse af krav til service og faglighed.
- Arbejdsdelingen/afgrænsningen mellem socialforvaltningerne og jobcentrene er ikke klar.

Venlig hilsen

Johnny Søtrup
borgmester
Esbjerg

Preben Rudiengaard
borgmester
Ribe

Karl Kristian Knudtzen
borgmester
Bramming

Arbejdsmarkedsstyrelsen
(55 56 85 10)
Holmens Kanal 20
Postboks 2150
1016 København K

Sendt til jmm@ams.dk

13. januar 2005

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-post
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2004-112-0190
Sagsbehandler
Stine Dyhr
Direkte 3319 3224

Vedrørende forslag til lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats samt forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats med flere love

Ved e-post af 1. december 2004 har Arbejdsmarkedsstyrelsen anmodet om Datatilsynets bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

Datatilsynet har haft tidligere udgaver af lovforslagene i præ-høring og havde i den forbindelse forskellige bemærkninger. Der har desuden været afholdt et møde mellem Datatilsynet og Arbejdsmarkedsstyrelsen, hvor lovforslagene blev drøftet.

Arbejdsmarkedsstyrelsen har ved e-post af 11. januar 2005 fremsendt reviderede udgaver af lovforslagene. Dette har været drøftet på et møde mellem Arbejdsmarkedsstyrelsen og Datatilsynet d.d.

Datatilsynet kan herefter konstatere, at Arbejdsmarkedsstyrelsen i de reviderede lovforslag i høj grad har taget højde for Datatilsynets bemærkninger.

Datatilsynet har endvidere noteret sig, at Arbejdsmarkedsstyrelsen inden fremsættelse af forslagene vil foretage visse justeringer på baggrund af drøftelserne med Datatilsynet.

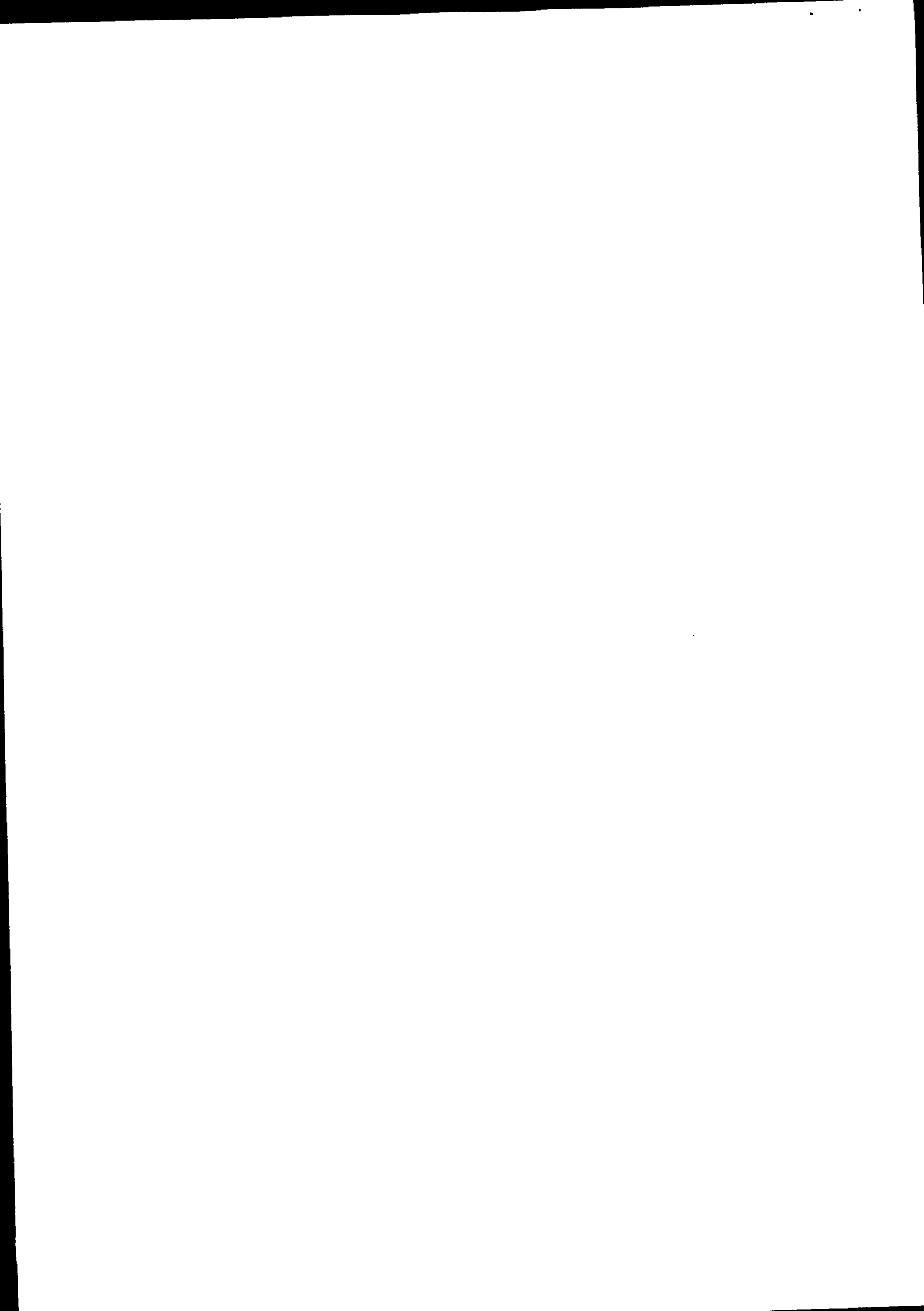
Datatilsynet har i øvrigt noteret sig, at der med lovforslagene ikke tilsigtes fravigelse af persondatalovens regler.

Datatilsynet har herefter på det foreliggende grundlag ikke yderligere bemærkninger til de omhandlede lovforslag.

Kopi af dette brev er sendt til Justitsministeriet til orientering.

Med venlig hilsen

Lena Andersen
Kontorchef

De Samvirkende Invalideorganisationer

Kløverprisvej 10B – 2650 Hvidovre – Tlf. 36 75 17 77 – Fax: 36 75 14 02 – dsi@handicap.dk – www.handicap.dk

Arbejdsmarkedsstyrelsen
Holmens Kanal 20
Postboks 2150
1016 København K

Den 13. januar 2005
J.nr. 3947.168 [10.01.1] /HS

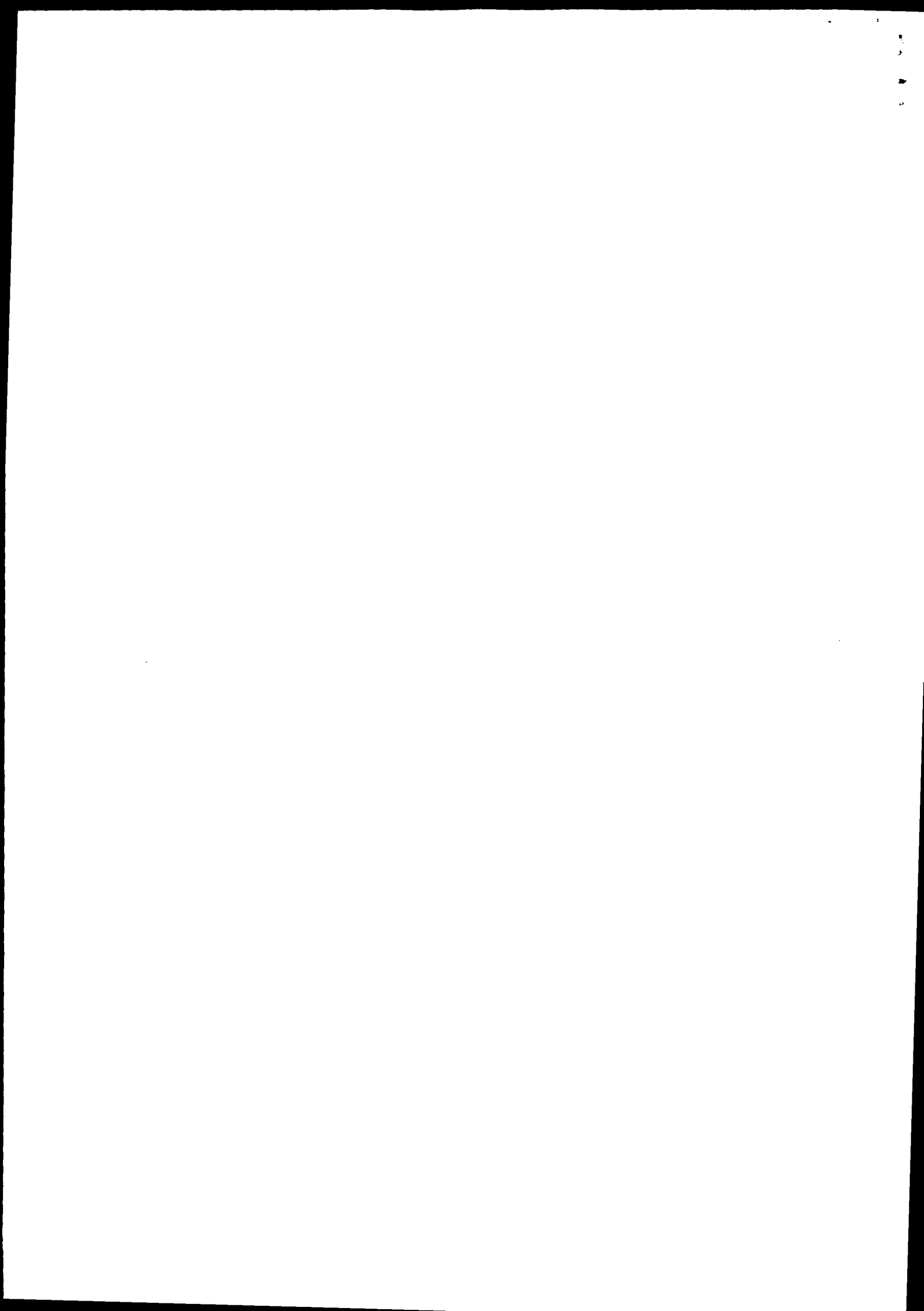
Eftersendelse af bilag til høringssvar

De Samvirkende Invalideorganisationer (DSI) fremsendte d. 7. januar høringssvar til lovforslag vedr. lov om ændring af lov om beskæftigelsesindsats m.fl. (konsekvensændringer som følge af kommunalreformen), og Lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats.

I den anledning fik vi ikke vedlagt bilag fra en af vores medlemsorganisationer, Dansk Epilepsiforening. Det fremsendes hermed, og vi anmoder om, at det vedlægges som bilag til DSI's høringssvar.

Med venlig hilsen

Henrik Søndergaard
Organisationskonsulent

DSI
Kløverprisvej 10B
2650 Hvidovre

27. december 2004

Høring over udkast til lov om ændring af lov om beskæftigelsesindsats m. fl., og lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats.

Det er fornuftigt at samle beskæftigelsesindsatsen, så det bliver nemmere for den enkelte borger at overskue området, samtidig med at man får skabt et samlet fagligt miljø om det at skaffe borgerne job.

Dansk Epilepsiforening er meget bekymret for, om de kommende jobcentre vil være i stand til at yde den krævende og tværsektorielle indsats, der er forbundet med rehabilitering af personer med funktionsnedsættelser, epilepsi. Og om man i for høj grad vil komme til at "skøjte hen over" området.

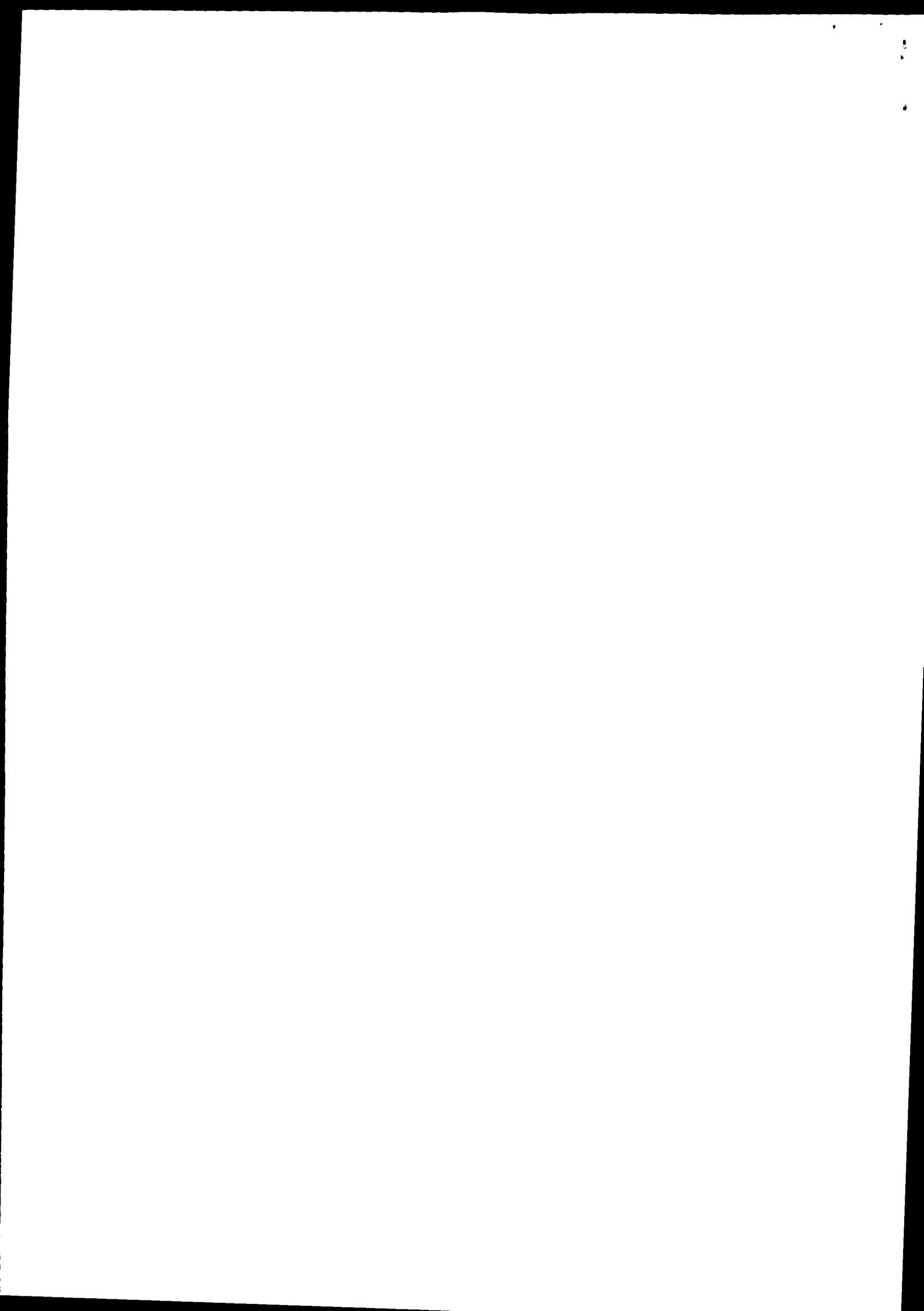
Vi ved fra arbejdet med udarbejdelsen af et referenceprogram for epilepsibehandling i Danmark, som offentliggøres i starten af 2005, at der ofte følger alvorlige psykosociale vanskeligheder med, når man har epilepsi. Især for dem, der ikke er anfaldsfri. En væsentlig del af disse vanskeligheder er typisk i forhold til job og uddannelse.

I vores telefonrådgivning, der årligt har op mod 2000 henvendelser, "fylder" erhvervsproblematikker meget af samtalerne.

Vi er meget bekymrede for, om personalet i de kommende jobcentre vil kunne gennemskue, hvornår problemer udelukkende skyldes ledighed, og hvornår der er baggrund for en langt mere fyldestgørende indsats. Selve visitationen i jobcentrene må i vore øjne være en kernefunktion for et veluddannet personale med stor viden og indsigt i de problemer, der knytter sig til at leve med en kronisk (skjult) funktionsnedsættelse. Vi kan ingen steder i lovforslaget læse, hvorledes dette sikres.

Vi kan heller ikke i lovforslaget se, hvorledes det sikres, at personalet indhenter fornøden eksternt bistand til vurderingen af den enkelte borgers behov for hjælp. Fx hos handicaporganisationerne.

Det er meget væsentligt at sikre det fornødne beslutningsgrundlag, før der træffes beslutning om en borger. Især da lovens bemærkninger lægger op til, at der skal være særlig stor fokus på formidlingen af tilbud og jobs til dem med særlige vanskeligheder.

Vi er på det rene med, at jobcentrene snævert skal koncentrere sig om at skaffe jobs til den enkelte borger, herunder borgere med funktionsnedsættelser. Og samtidig skaffe evt. forhindringer for dette af vejen. Men vi ved, at dette ofte er usædvanligt svært at gøre effektivt, hvis det ikke ydes en samlet tværsektoriel indsats mellem sundheds-, social- og beskæftigelsessektorerne. Vi siger ikke, at alle sociale problemer skal være løst, før man kan anvise et egnet job. Men vi er slet ikke så optimistiske i forhold til opgaven i betragtning af de helbredsmæssige vanskeligheder, borgeren kan have. Problemerne kan man måske ane i ledighedstallene på fleksjobområdet?

Vi er som udgangspunkt meget positive over for at styrke dokumentationsdelen og dermed mulighederne for at lære af de gode eksempler.

I ser gerne, at der ofres mere plads i loven på at beskrive krav til efteruddannelse for jobcentrenes medarbejdere, der hele tiden skal være a jour med den nyeste viden og metoder. Hvis man skal arbejde med målopfyldelse som beskrevet, kræves der en markant indsats i form af efteruddannelse og kurser til personalet.

Vi er usikre på, i hvilket omfang jobcentrene er forpligtet til og i stand til at løfte den generelle rådgivningsforpligtelse, der fremgår af retsikkerhedslovens § 5. I dag halter denne rådgivning gevaldigt, hvilket også er dokumenteret via flere rapporter om specialrådgivningsområdet gennem de senere år. Bekymringen opstår, fordi det i lovens bemærkninger står, at borgeren henvises til den relevante forvaltning fra jobcentret, hvis der er behov for en social indsats. Men det forudsætter jo, at de ansatte i jobcentret kender de lovgivningsmæssige rammer.

Med venlig hilsen

Lone Nørager Kristensen
Landsformand

Jutta Houmøller
direktør

